

TamSaha

TEF Aylık Futbol Dergisi

● Ocak 2009 ● Sayı 51

Yaşama anlam katan
mutluluk fotoğrafları
yeni yılda da
hiç eksik olmasın!

Türkiye Futbol Federasyonu
Adına Sahibi:
Mahmut Özgener
Yayın Yönetmeni:
Zeki Çol
Sorumlu Yazışleri Müdürü:
Mazlum Uluç
Yazışleri:
Bağış Erten
İlker Uğur
Cem Zamur
Barış Tarık Mutlu
Nihat Özten
Türker Tozar
Görsel Tasarım:
Hasan Teoman
Baskı:
Elma Basım
Halkalı Caddesi
No: 164 B-4Blok
Sefaköy / İstanbul
Tel: (212) 697 30 30
Faks: (212) 697 70 70
Yazışma Adresi:
Türkiye Futbol Federasyonu
Medya İletişim Departmanı
Konaklar Mah. İhlamurlu Sok.
No: 9 34330
4. Levent/İstanbul
Telefon: (212) 282 70 20
Dahili: 157-159
e-mail: tamsaha@tff.org.tr
Web Sitesi:
<http://www.tff.org>
YEREL SÜRELİ YAYIN
Para ile satılmaz

Bu sayıya fotoğraf katkısı sağlayan
Vatan ve Türkiye
gazeteleriyle foto muhabiri
dostlarımız Haydar Tanışan,
Eser Erenler, Bahadır Çekişler,
Mahmut Bürkük, Nuri Bekar,
Süleyman Gültekin, Halid Kayacan
Fehim Kayacan ve Ali Yedek'e
teşekkür ederiz.

Böyle rekabet görülmedi

Sezonun ilk 16 maçlık periyodu geçmişte pek de raslanmayan bir rekabet içinde geçti. İlk iki sıra averajla paylaşılırken, liderle beşinci sıradaki takım arasında puan farkı sadece 4. İç sahada Sivasspor ve Galatasaray, deplasmanlarda ise Trabzonspor borusu en kuvvetli öten takımlar. Geçen sezona göre 23 gol fazla atıldı. 8 golden biri kafayla ağlara yollandı. En çok gol atılan dakika tam 16 golle 89. dakika oldu. Görülen kartlar açısından, ligde kalma mücadelesi veren takımların daha hırçın olduğu gözlemlendi.

Bağış Erten

İlk yarı bitmedi ama devre bitti. Şimdi yeniden yapılanma, takviye yapma, eksikleri giderme ya da büyük hedefler için yeni rotalar çizme zamanı. Yeni bir rota belirlemek için en önemli şey ise geriye bakmak, bilanço çıkarmak. Her kulübün, her takımın, her teknik adamın, her futbolcunun yapması gereken öncelikle bu. Biz de bir Tamsaha klasiği olan ligin genel istatistik bilançosunu çıkarmaya niyetlendik. Ligimizin tansiyonunu ölçelim, seviyesini belirleyelim, öne çıkanlarını altını çizelim, kötü gidenlere neden kötü gittiklerine dair veri sağlayalım istiyoruz. Velhasıl karşılaştırmalı, bol rakamlı lig analizi yazısına hoş geldiniz.

Genel analiz

A)Galibiyetlere göre analiz

Önce genel bir analizle başlayalım ve çeşitli parametreler üzerinden takımları değerlendirelim. İlk olarak galibiyetlere bakalım. Turkcell Süper Lig'de kendi evinde en fazla galip gelen takımlar, ligin zirvesini paylaşan dört takımdan üçü oldu. 7'şer galibiyetle Sivasspor, Galatasaray ve Fenerbahçe hem ligin zirvesine kuruldular hem de evinde kral olmanın keyfini yaşadılar. Ama Sivasspor ve Galatasaray, Fenerbahçe'nin bir adım önünde yer aldı. Çünkü evlerinde hiç kaybetmediler, sadece tek bir beraberlik aldılar. Garip olan, ligin liderliğini Sivasspor'la paylaşan Trabzonspor'un kendi evinde sadece 5 galibiyet alabilmesi. Ki lig altıncısı Beşiktaş'ın 6 galibiyeti olduğunu da hatırlatalım. Ligin kendi evinde galip gelemeyen bir takımı var; Ankaragücü. Buna rağmen başkent ekibi ligin küme düşme hattında değil. Muhtemelen evinde yaşadığı karışıklıktan uzaklaştıkça kendisini daha iyi hissediyor Ankaragüçlü futbolcular. İşin ilginç yine evinde tek galibiyeti olan ekipler Konyaspor, Gençlerbirliği ve

Antalyaspor'un ligin en dibinde yer almıyor olması. Şöyle söyleyelim. Lig sonuncusu olan Kocaelispor evinde, küme düşme hattının üzerindeki Gençlerbirliği'nden daha fazla puan toplamış durumda. Gelelim deplasman performansına. Bu kategoride Trabzonspor açık ara lider. 5 galibiyet, 1 beraberlik ve 2 yenilgiyle Karadeniz ekibi belli ki dışarıda oynamaya bayılıyor. Onları deplasmanlarda topladığı 14 puanla Ankaraspor izliyor. Bu ikilinin ardında ise Orta Anadolu üçlüsü Sivasspor, Kayserispor ve Ankaragücü var. Ankaragücü, az önce de belirttiğimiz gibi bu sayede ligin dibinden uzak durabiliyor. Beşiktaş'ın sadece 9 puan toplaması siyah-beyazlıların neden ligin tepesinden biraz uzak kaldığı açıklıyor sanki.

B) Gollere göre analiz

Ligde devre arasına girilmeden önce toplam 382 gol atıldı. Bu şu demek; geçen sezonun 16. haftasına göre tam 23 gol fazla izledik. İki sezon önce ise yine 353 gol olmuştu, yani 29 daha azdı gol sayısı. Atılan gollerin 8'i kendi kalesineydi. 70'i ise kafayla atıldı. Yani atılan 8 golden biri kafaylaydı. En çok gol atılan dakika tam 16 golle 89. dakikaydı. Onu 44. dakikada gelen 15 gol izledi. Üçüncü sıra ise 10 golle 38. dakikanın. En fazla gol atılan hafta 8. haftaydı, seyirciler tam 34 gol izledi. 16 haftayı ortadan ikiye böldüğümüzde ise şu çıkıyor. Ligin başlangıç bölümleri olan ilk 8 hafta, ikinci 8 haftaya göre çok daha gollü geçti. İlk 8 haftada 204, ikinci 8 haftada ise 178 gol izledik. Nitekim en az gol atılan üç hafta 12, 11 ve 14. haftalardı. Bu üç haftanın toplam gol sayısı 44'ü ancak buldu. Averajlara baktığımızda da ilginç rakamlara rastlamak mümkün. Ligde 10'un üzerinde averaja sahip sadece dört takım var. Liderliği paylaşan Trabzonspor bile 10 averajı aşabilmiş değil. Eksi averaj

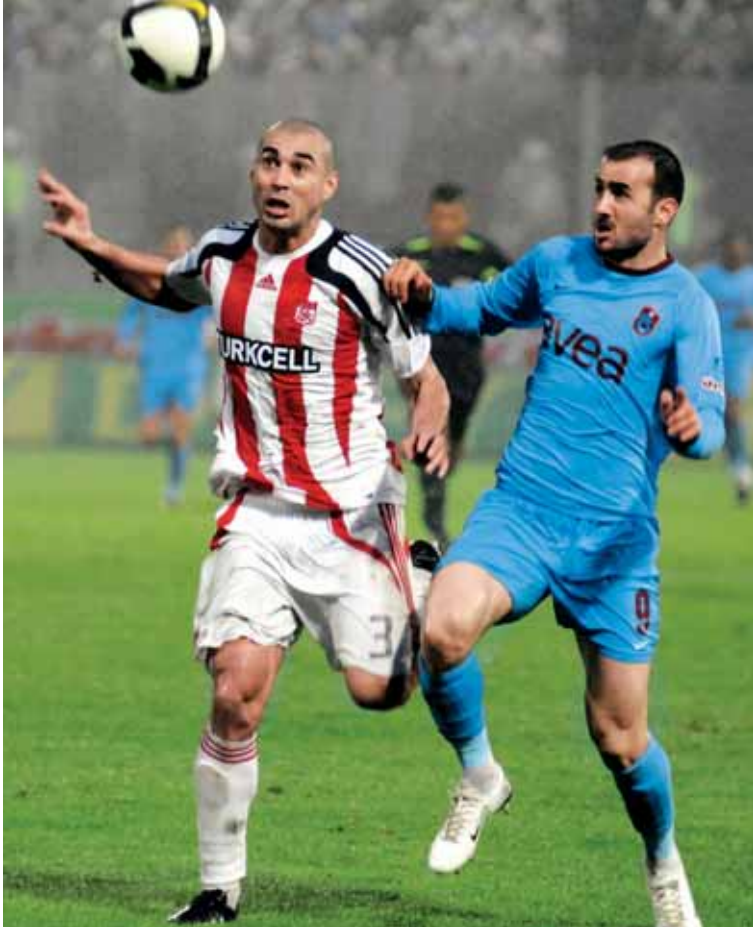
açısından da durum farklı değil. Eksi 10'dan daha kötü averaja sahip sadece iki takım var; ligin dibindeki ikili.

C) Kartlara göre analiz

Ligde en fazla sarı kart 7. ve 9. haftalarda çıktı. En az kart ise 16, 15 ve 14. haftalarda gösterildi. İlginçtir hakemler hakkında tartışmalar da en fazla bu dönemde dile getirildi. Oysa belli ki lig oturdukça kartların sayısı da azalıyor. En fazla kırmızı kart ise 3. haftada çıktı. Tam 9 kart izledik o hafta. Yani her maçta ortalama bir tane gösterildi. Kartların kulüplere göre dağılımına baktığımızda ise ligde zor günler yaşayan iki takım olan Antalyaspor, Hacettepe ve Kocaelispor'un bu kategoride önde olduğunu görüyoruz. Antalyaspor 46 sarı ve 6 kırmızıyla her iki kart kategorisinin de şampiyonu. Sarı kartlarda Eskişehirspor 45, Kocaelispor 42, Fenerbahçe 41'le zirveyi zorlayan ekipler. Centilmenler tarafından bakılırsa, oynadığı hücumla dönük futbolla herkesin takdirini kazanan Gaziantepspor 23 sarı kartla en az kart gören ekip. Şampiyonluk mücadelesi veren Trabzonspor da tek kırmızı kart görmüş olmakla övünüyor.

D) Diğer unsurlara göre analiz

Bu bölümde farklı istatistiksel verilerden yola çıkacağız. Mesela

oyuncu değişiklikleri. Ligde 16 hafta boyunca altı takım eksiksiz kullanmış bu hakkını. Yedi takım ise bir eksikte kalmış. En az oyuncu değiştiren takım Gençlerbirliği. O bile maç başına 2.5 demek. Bu da şunu gösteriyor, artık takımlar her maça en az 14 kişiyle hazırlanıyor. Yine ligde alınan üst üste galibiyetlere baktığımızda, beş maç üst üste kazan bir tek Ankaraspor'u görüyoruz. Dört maç üst üste kazananlar ise ligin zirvesine tırmanan Sivasspor ile yakın takipteki Fenerbahçe ve Galatasaray. Kayserispor ve Antalyaspor dört maç üst üste berabere kaldılar. Kocaelispor yedi hafta üst üste kaybetti. Hacettepe son beş haftadır yeniliyor. Yine Kocaelispor ilk on haftada galip gelemedi. Hacettepe ise son dokuz haftadır kazanamıyor.

Sivasspor

10 galibiyetli dört takımdan biri. Trabzonspor'la birlikte en az yenilen takım (2). Kendi evinde en fazla puan toplayan iki ekipten biri.

Golleri dokuz ayrı isim paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı dört. En çok gol atan oyuncusu 11 golle Mehmet Yıldız, ikinci 5 golle Musa Aydın. Gollerin 23'ü ayakla, 2'si kafayla, 3'ü penaltından. 19 oyuncu forma giydi. Formayı en çok Mehmet Yıldız giydi. Sadece 21 dakika kaçırmış golcü oyuncu. 6 maçın tamamında oynayan dört isim var; Mehmet Yıldız, Bilica, Musa Aydın, Herve Tum. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 9. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 14. En çok kart gören oyuncusu 4 sarı, 1 kırmızıyla Sylla.

Trabzonspor

10 galibiyetli dört takımdan biri. Sivasspor'la birlikte en az yenilgi alan takım (2). Deplasmanlarda en fazla puan toplayan takım. Golleri 9 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı 2. En çok gol atan iki oyuncusu 7 golle Gökhan Ünal ve 6 golle Umut Bulut. Onları iki gollü beş oyuncu izliyor. Gollerin 18'i ayakla, 5'i kafayla, 1'i penaltından. 19 oyuncu forma giydi. Formayı en çok Song giydi. Hem de tek dakika bile kaçırmadan. 16 maçın tamamında oynayan üç isim var; Song, Gökhan Ünal, Umut Bulut. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 9. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 13. En çok kart gören oyuncusu 7 sarı kartla Serkan Balcı.

Galatasaray

10 galibiyetli dört takımdan biri. Kendi evinde en fazla puan toplayan iki takımdan biri. En fazla gol atan, en iyi averaja sahip takım. Golleri 9 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı 4. En çok gol atan oyuncusu, ligin de lideri olan 14 gollü Milan Baros. Ayrıca Lincoln 7, Kewell 6 gol attı. Gollerin 31'i ayakla, 4'ü kafayla, 3'ü penaltından. 24 oyuncu forma giydi. Formayı en çok Servet giydi. Hem de tek dakika bile kaçırmadan. 16 maçın tamamında oynayan iki isim var; Servet Çetin ve Meira. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 8. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 13. En çok kart gören oyuncusu 5 sarı, bir kırmızı kartla Ayhan Akman.

Fenerbahçe

10 galibiyetli dört takımdan biri. Golleri 12 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı 5. En çok gol atan oyuncuları 5 golle Alex, 4'er golle Lugano ve Güiza. Gollerin 18'i ayakla, 10'u kafayla, 2'si penaltından. Kafayla en fazla gol atan takım. 25 oyuncu forma giydi. Formayı en çok Güiza giydi. Tüm maçlarda oynadı, sadece 27 dakika eksiği var. 16 maçın tamamında oynayan tek isim Güiza. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 7. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 11. En çok kart gören oyuncusu 4'er sarı kartla Edu ve Lugano.

Ankaraspor

Kayserispor'la birlikte kendi evinde en az gol yiyen takım. Beş maç üst üste kazanan tek takım. Golleri 10 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı 3. En çok gol atan iki oyuncusu 7 golle Mehmet Çakır ve 4 golle Neca. Gollerin 18'i ayakla, 2'si kafayla, 1'i penaltından. 24 oyuncu forma giydi. Formayı en çok Senecky giydi. Hem de tek dakika bile kaçırmadan. 16 maçın tamamında oynayan iki isim var; Senecky ve Erhan Güven. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 8. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 14. En çok kart gören oyuncusu 4 sarı, bir kırmızı kartla Ediz Bahtıyaroğlu.

Beşiktaş

İlk yedide averajı 10'un altında olan tek takım. Hiç üç maç üst üste kazanamadı. Golleri 9 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı 4. En çok gol atan oyuncuları 7 golle Nobre ve 5'er golle Delgado ile Holosko. Gollerin 21'i ayakla, 6'sı kafayla. Penaltı golü yok. 21 oyuncu forma giydi. Formayı en çok Zapotocny giydi. O da maçların tamamında yer almamasına rağmen. 16 maçın tamamında oynayan tek isim Delgado. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 7. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 15. En çok kart gören oyuncusu 5 sarı, 1 kırmızı kartla Tomas Sivok.

Kayserispor

Ligin en az gol yiyen takımı. 2'den fazla gol attığı sadece iki maç var. İlk 10 içinde en az gol atan takım. Golleri 7 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı 3. En çok gol atan iki oyuncular 5 golle Mehmet Topuz ve 4 gol atan Aghahowa. Gollerin 12'si ayakla, 3'ü kafayla, 2'si penaltından. 23 oyuncu forma giydi. Formayı en çok üç isim giydi; Eren Güngör, Mehmet Topuz, Süleyman Hamidou. Tüm maçlarda oynayanlar da sadece onlar oldu. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 8. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 13. En çok kart gören oyuncusu 4 sarı, 1 kırmızı kartla Toledo.

Gaziantepspor

Deplasmanda 10'dan fazla puan toplayan takımlardan biri. Deplasmanda en çok gol atan üç takımdan biri. Golleri 11 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı 2. Kafayla en fazla gol atan iki takımdan biri. En çok gol atan iki oyuncusu 8 golle Tabata ve 4 golle Beto. Gollerin 13'ü ayakla, 7'si kafayla, 3'ü penaltından. 21 oyuncu forma giydi. Formayı en çok Deumi giydi. Hem de maçların tümünde oynamadan. 16 maçın tamamında oynayan iki isim var; Erman Özgür, Bekir İrteğin. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 8. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 13. En çok kart gören oyuncuları 4'er sarı kartlı Murat Ceylan ve Zurita.

Bursaspor

8 maç galibiyet alamadığı bir periyot var. İlk 10'da yer alan takımlardan eksi averaja sahip iki ekipten biri. Deplasmanda en fazla gol yiyen üç takımdan biri. Golleri 9 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı 4. En çok gol atan oyuncuları, 7 golle Sercan Yıldırım ve 3'er gollü Romaschenko, Mustafa Sarp ve Gökhan Güleş. Gollerin 15'i ayakla, 5'i kafayla, 1'i penaltından. 24 oyuncu forma giydi. Formayı en çok Ömer Erdoğan giydi. Hem de tek dakika bile kaçırmadan. 16 maçın tamamında oynayan tek isim de o. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 7. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 13. En çok kart gören oyuncusu 4 sarı kartla Mustafa Keçeli.

İst.Büyükşehir Belediyespor

İlk 10'da yer alan takımlardan eksi averaja sahip iki ekipten biri. İlk altı hafta galibiyet yüzü görmedi. İlk 10'da kendi evinde eksi averaja sahip tek takım. Golleri 7 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı 2. En çok gol atan iki oyuncusu 3'er golle Erman Kılıç ve İbrahim Akın. Gollerin 12'si ayakla, 3'ü kafayla, 1'i penaltından. 25 oyuncu forma giydi. Formayı en çok Mahmut Tekdemir giydi. Üstelik iki maçta hiç oynamamasına rağmen. 16 maçın tamamında oynayan tek isim var, Erman. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 4. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 11. En çok kart gören oyuncusu 4 sarı kartla Efe İnanç.

Eskişehirspor

4 galibiyetinin 3'ü kendi evinde. Son 8 maçında tek galibiyeti var. Deplasman sıralamasında en kötü üçüncü takım. Golleri 9 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı 2. En çok gol atan iki oyuncusu 6 golle Souleymane Youla ve 4 gollü Anderson. Gollerin 14'ü ayakla, 2'si kafayla, 2'si penaltından. 23 oyuncu forma giydi. Formayı en çok Sezgin Coşkun giydi. Üstelik bir maç da az oynadı. 16 maçın tamamında oynayan tek isim var, Poljak. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 6. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 13. En çok kart gören oyuncusu 3 sarı, 1 kırmızı kartla Ivesa ve Nadareviç.

Konyaspor

Küme düşme hattıyla birlikte kendi evinde en az puan toplayan üçüncü takım (7). Deplasmanda kendi evinden daha fazla galibiyet alan üç takımdan biri. Son 7 maçında galibiyet alamadı. Ligin en az gol atan üç takımından biri Kafayla en az gol atan iki takımdan biri (1). Golleri 9 oyuncu paylaştı. En fazla gol atan oyuncusu, 4 golle Veysel Cihan. Gollerin 13'ü ayakla, 1'i kafayla. Hiç penaltı golü atamadılar. 22 oyuncu forma giydi. Formayı en çok İsmail Güldüren giydi. Üstelik bir maçta oynamadı. 16 maçın tamamında oynayan tek isim var, Fahri. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 7. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 13. En çok kart gören oyuncusu 2 sarı, 2 kırmızı kartla Cihan Haspolatlı.

Denizlispor

Son altı maçın dördünü kaybetti. Son on sıranın en çok gol atan takımı. En çok gol yiyen ikinci takım. Golleri 9 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı 4. En çok gol atan oyuncularını 6 gollü Roberts, 3'er gollü Lietava, İzzet Akgül, Fatih Yiğen. Gollerin 18'i ayakla, 3'ü kafayla, 1'i penaltından. 24 oyuncu forma giydi. Formayı en çok Roman Kratochvil giydi. Sadece 10 dakika kaçırdı. 16 maçın tamamında oynayan üç isim var, Roman Kratochvil, Cenk Gönen, Çağlar Birinci. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 6. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 10. En çok kart gören oyuncusu 6 sarı kartla Süleyman Olgun.

Ankaragücü

Deplasmanda kendi evinden daha fazla galibiyet alan üç takımdan biri. Kendi evinde hiç galibiyeti yok. Deplasman klasmanının beşincisi. Ligin en az gol atan iki takımından biri. Golleri 7 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı bir, o da Gökhan Emreciksin. Gollerin 10'u ayakla, 2'si kafayla, 2'si penaltından. 21 oyuncu forma giydi. Formayı en çok Serkan Kırıntılı giydi. Hem de tek dakika bile kaçırmadan. 16 maçın tamamında oynayan 5 isim var. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 7. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 14. En çok kart gören oyuncusu 3 sarı, 1 kırmızı kartla İbrahim Ege.

Gençlerbirliği

Deplasmanda kendi evinden daha fazla galibiyet alan üç takımdan biri. Son 10 maçın 8'inde galip gelemedi. İç saha klasmanının en kötü ikinci takımı. Golleri 8 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı 3. En çok gol atan iki oyuncularını 4'er golle Mustafa Pektemek ve Djite. 25 oyuncu forma giydi. Gollerin 14'ü ayakla, 2'si kafayla, 2'si penaltından. Formayı en çok Mehmet Nas giydi. Sadece 11 dakika oynamadı. 16 maçın tamamında oynayan tek isim de o zaten. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 3. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 13. En çok kart gören oyuncusu 6 sarı kartla Engin Baytar.

Antalyaspor

Kendi evinde en az puan toplayan üçüncü takım (7). Ligin en çok berabere kalan takımı. Küme düşme hattında 10'dan fazla puan toplayan tek takım. Son altı maçın beşinde berabere kaldılar. Golleri 8 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı tek, o da 6 gollü Djiehoua. 23 oyuncu forma giydi. Gollerin 9'u ayakla, 7'si kafayla. Penaltı golü yok. Formayı en çok Ömer Çatıkç giydi. Üstelik bir maç da eksiği var. 16 maçın tamamında oynayan hiçbir isim yok. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 7. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 13. En çok kart gören oyuncusu 4 sarı, 1 kırmızı kartla Sedat Ağçay.

Hacettepe

Kendi evinde en az puan toplayan üçüncü takım (7). Ligin en az gol atan takımı Kafayla en az gol atan iki takımdan biri (1). Golleri 5 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan tek oyuncu var, o da 3 gollü Sandro. 22 oyuncu forma giydi. Gollerin 5'i ayakla, 1'i kafayla, 2'si penaltından. Formayı en çok Admir Teli giydi. Hem de tek dakika bile kaçırmadan. 16 maçın tamamında oynayan üç isim var; Admir Teli, Kadir Bekmezci ve Gilman Lika. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 7. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen oyuncu sayısı 14. En çok kart gören oyuncusu 5 sarı, 1 kırmızı kartla Tozo.

Kocaelispor

Kendi evinde en az puan toplayan üçüncü takım (7). En çok gol yiyen takım. Golleri 8 oyuncu paylaştı. Üç veya daha fazla gol atan oyuncu sayısı 2. En çok gol atan iki oyuncusu 7 golle Taner Gülleri ve 3 golle Murat Hacıoğlu. Gollerin 13'ü ayakla, 5'i kafayla, 1'i penaltından. 28 oyuncu forma giydi. Formayı en çok Taner Gülleri giydi. 1383 dakika. 16 maçın tamamında oynayan tek isim de o. Toplam 1000 dakikanın üzerinde forma giyen oyuncu sayısı 4. 10 ve 10'dan fazla maçta forma giyen sayısı 11. En çok kart gören oyuncusu 5 sarı, 1 kırmızı kartla Musa Büyük.

Işık Anadolu'dan yükselebilecek mi?

Trabzonspor'un son şampiyonluğundan bu yana, tam 24 sezondur liginiz Anadolu'dan bir takımın şampiyonluğuna hasret. Ancak bu sezon zirvede rüzgârlar farklı yönlerden esiyor. 16 haftalık periyodun sonunda ligin tepesinde alışılmışın dışında bir tablo göze çarpıyor. Sivasspor lider, Trabzonspor ikinci... Olağan şampiyonların dışında Ankaraspor ve Kayserispor da zirveyi forse ediyor. Bir siyahın ABD'ye başkan olduğu yılı takip eden sezonda bir Anadoluluyu şampiyon görme fikri hâlâ hayalperestlik mi?

İbrahim **Koçyiğit**

Bir taraftar için bir ligin kaliteli olmasından ziyade tutulan takımın şampiyonluğa ulaşması yeğdir kuşkusuz. Ama her sezon önumüzde istatistikler, “Şu ligiden şu kadar farklı şampiyon çıkıyor”

derken, en koyu taraftar bile biraz olsun imrenerek bakmıyor mu Edirne'nin ötesine? Tek isteği “güzel oyun”un ismine yakışır kalitede bir futbol izlemek olanlar da Turkcell Süper Lig'deki İstanbul

hegemonyasının yıkılması için gönüllerini her sezon başka bir Anadolu takımına açmıyor mu? Evet, eğer kaliteli ligin ölçütlerinden biri, birkaç takımın hegemonyası altında olmamasıysa, Türkiye'de de işler son dönemde pek fena gitmiyor. En azından umut var; tıpkı bu sezon Avrupa'nın birçok liginde olduğu gibi... Bu toprakların dışından başlayalım. Bu sezon sürpriz takımların kendini göstermesi konusunda akla gelen ilk lig tabii ki Bundesliga. Almanya'da ilk

devre sona erdiğinde, zirvede sezon başında hiç kimsenin şans tanımadığı bir takım var; Hoffenheim. 3 bin 500 nüfuslu bir kasabanın takımı olmalarına rağmen arkalarında sağlam bir finansal güçle bir “proje takımı” olarak yola çıktılar ve hâlâ hedeften sapmış değiller. Türk asıllı oyuncular kaptan Selim Teber ve kaleci Ramazan Özcan'ın varlığıyla zaten sezon başından beri Türkiye'de dikkat çekiyorlardı ama geldikleri nokta kimsenin görmezden gelemeyeceği bir nokta. Zaten 1963'te kurulmuş bir ligin günümüze kadar 13 farklı şampiyon çıkarmış olması da Bayern Münih'in şampiyonluk sayılarındaki ezici üstünlüğüne rağmen Hoffenheim gibi “sürpriz”lerin önünün tıkalı olmadığını gösteriyor. İngiltere'de de lig başladığında yenilerden bir takım, Hull City

kendini gösterdi. İlk dokuz maçta sadece tek yenilgi alarak üçüncü sıraya tutundular. Gerçi sonrasında fıkstürleri zorlaştı ve düşüşe geçtiler ama Arsenal, Newcastle, Tottenham ve Fulham ilk devrede yendikleri takımlar arasında yer aldı. Liverpool'dan da bir puan kopardılar. Yine yenilerden Stoke City de şu an şampiyonluğa oynayan Arsenal ve Aston Villa gibi takımlar karşısında üç puan alarak kendi payına düşen rengi ligiden esirgemedi. Şu anki ismine ve formatına 1992'de kavuştuktan sonra “Dört büyükler” haricinde sadece bir şampiyon çıkaran (Blackburn Rovers) Premier Lig,

hegemonyadan rahatsız olanların ilk adresi değil belki ama orada da Türkiye'deki ligin yaşı olan son 50 yıla baktığımızda 21 farklı şampiyon görebiliyoruz. Kuruluşundan bu yana 17 farklı şampiyon çıkarmayı başaran İtalya'da bu sezon Inter, Juventus ve Milan tepişirken bu büyük “filler” arasında sağ kalmayı başaran iki

takım var; Napoli ve Fiorentina. “Mor Menekşeler” bu sezon istikrarlı sayılabilecek bir performansla üç büyüklerin ensesinde. Juventus ve Lazio'yu devirmeyi başaran Napoli de 17. haftanın ardından beşinci sırada ve Avrupa kupalarını zorlamayı sürdürüyor. Tarihinde dokuz farklı takımın şampiyonluk kupasını kaldırdığı İspanya'da ise Barcelona bu sezon bir menajerlik oyununda hile yapmışçasına ilerlese de ikincilik mücadelesi tam altı takım arasında geçiyor. Aslında Hoffenheim dışındaki örnekler yurt dışında biraz zorlamayla hemen her sezon bulunabilecek hikâyeler. Bizdeyse böyle hikâyelere pek sık rastlayamıyoruz. Daha doğrusu rastlayamıyorduk. Bazı sezonlar son beş-altı haftaya kadar

ikincilik-üçüncülük hedefiyle lige renk katan takımlarla yetinirken, bu sezon bu durum iyiden iyiye değişti. Her şeyden önce Sivasspor, iki sezon önce başlayan kıpırdanmasının bir rastlantı olmadığını kanıtlarcasına geçen sezon olduğu gibi bu sezon da ilk periyodu averajla lider bitirdi. Sıfırdan kurulan Trabzonspor da -ki İstanbul hegemonyasını daha önce yıkan tek takım olarak bunun nasıl yapılacağını en iyi onlar biliyor olmalı- Sivasspor ile aynı puanda... Aykut Kocaman'ın Ankaraspor'u ve Tolunay Kafkas'ın Kayserispor'u da Avrupa kupalarını zorluyor. Eskişehirspor da Galatasaray'ı yenip

de Fenerbahçe ve Galatasaray'ın böyle bir çareye meyvetmesine de ramak kaldı. Peki, o zaman “üç büyükler” sıkıntılı bir sezon geçiriyor diye mi Anadolu'nun sesi daha gür çıkıyor, yoksa İstanbul dışında da bir şeyler daha iyi gitmeye ve rayına oturmaya mı başladı? “Üç büyükler”in yoksun olduğu teknik direktör istikrarına kavuşmuş görünen Sivasspor ve

Turkcell Süper Lig Puan Durumu							
TAKIMLAR	O	G	B	M	A	Y	P
Sivasspor	16	10	4	2	28	12	34
Trabzonspor	16	10	4	2	24	14	34
Galatasaray	16	10	3	3	38	19	33
Fenerbahçe	16	10	2	4	31	18	32
Ankaraspor	16	9	3	4	24	12	30
Beşiktaş	16	8	4	4	27	18	28
Kayserispor	16	7	6	3	17	7	27
Gaziantepspor	16	7	4	5	23	21	25
Bursaspor	16	6	4	6	21	24	22
B. Belediyespor	16	5	4	7	17	21	19
Eskişehirspor	16	4	6	6	19	24	18
Konyaspor	16	4	5	7	15	23	17
Denizlispor	16	4	3	9	22	31	15
Ankaragücü	16	3	6	7	14	23	15
Gençlerbirliği	16	3	5	8	18	25	14
Antalyaspor	16	2	7	7	16	24	13
Hacettepe	16	2	3	11	9	26	9
Kocaelispor	16	2	3	11	19	40	9

Kayserispor'un zirveye ve başaltına oynaması bir tesadüf olabilir mi? Ve tabii ki en önemli soru. O eşik nasıl geçilecek? Dananın kuyruğunu gören takımlar son adımı atmayı başarabilecek mi? Bir siyahın ABD'ye başkan olduğu yılı takip eden sezonda bir Anadoluluyu şampiyon görme fikri hâlâ hayalperestlik mi? Kimilerine göre bundan sonra Anadolu'dan bir şampiyon çıkma ihtimali bulunmuyor. Savunucuları bu karamsar görüşü, takımların ekonomik güçleri arasındaki uçurumla ya da genel olarak futbolun geldiği son noktada var olduklarına inandıkları güvensizlik ortamıyla gerekçelendiriyor. İstatistiklere baktığımızda da

Anadolu takımlarının “altın çağı”nın 1990'larla beraber sona erdiğini görüyoruz. Zira şu ana kadar dört büyükler haricinde bir takımın ligi ilk üçte bitirdiğine 19 kez şahit olduk (15 üçüncülük ve dört ikincilik) ve bunlardan sadece üç tanesi (ki tamamı üçüncülüktü) 1990 yılından sonra gerçekleşebildi. Öte yandan bir Anadolu takımının, Trabzonspor'un, kendisine “büyükler” arasında yer edinebilmiş olması, Eskişehirspor'un şampiyonluğu kılpayı kaçırmaması, İstanbul hegemonyasının yeniden yıkılabileceğine inanan futbolseverlerin sarıldıkları noktalar. Kim bilir, belki iki sezondur ilk yarıyı lider bitiren Bülent Uygun'un Sivasspor'u, belki geçmiş bugüne taşıma kararlılığındaki Trabzonspor, belki de bir başka Anadolu takımı yeniden eşişine gelineen o kapıdan geçmeyi başaracak. O zaman belki de üç büyüklerin taraftarları şampiyon olamadıklarına ilk kez bu kadar az üzülecek.

Ay-yıldızlı futbolcu

ordusu

Hakan
Duyan

Liglerin tatile girdiği dönemde Milli Takımların teknik ekibi yoğun bir mesaiydi. Yurdun dört bir yanından ve Avrupa'nın farklı ülkelerinden seçilen 86 futbolcu, Ümit ve Genç Milli Takımlarımızın geniş kadrosunu oluşturmak amacıyla İstanbul'da kampa alındı. Hedef, çekirdek kadronun yanında bir oyuncu havuzu meydana getirmek.

İlker **Uğur**

Aralık ayında liglerimiz ve kulüplerimiz ara verip tatile çıkarken Milli Takımlar teknik kadrosu için aynı şeyleri söylemek pek söz konusu değildi. Liglerin tatile girmesiyle birlikte Genç Milli Takımlarla ilgili sezon boyunca yapılan taramaların sonucu İstanbul'da toplanan gençler, Milli Takım Teknik kadrosu tarafından izlendi. Bu sayede Genç Milli Takımların hâlihazırdaki çekirdek kadrosunun yanında ek bir oyuncu havuzu yaratıldı. Bölge antrenörleri tarafından tavsiye edilen gençler, merkez tarafından yakından izlenme fırsatı bulurken hayallerine bir adım daha yaklaştı. Kalıcı başarının sağlanması açısından da oldukça önemli bir adım atıldı. 18 ve 19 yaş altı gençlerin yanı sıra Ümit Milli Takım için de çağırılan toplam 86 futbolcu, 3 gün boyunca kendilerini göstermek için çaba harcadı. Türkiye Futbol Federasyonu Riva Tesisleri'nde toplanan 18 ve 19 yaş altı gençler sabahın erken saatlerinden itibaren takımlara ayrılarak birbirleriyle karşılaştı. Oldukça soğuk bir havada oynanan maçlar çekişmeli geçenken Genç Milli Takımların teknik sorumluları her maçı yakından takip ediyordu. Bu yoğun program içerisinde bize zaman ayıran A Milli Takım Antrenörü ve bu

kampın sorumlusu Müfit Erkasap dergimize bir röportaj verdi. Ümit Milli Takım'ın kampı ise WOW Airport Otel'de yapıldı ve karşılaşmalar Güngören ile Kasımpaşa Statlarında oynandı. Ümit Milli Takım Teknik Sorumlusu Oğuz Çetin, yeni bir dönemin başında olduklarını, 1988 ve 89 doğumlu gençleri en iyi şekilde eleyip seçerek, 2011 Avrupa Şampiyonası finallerine hazırlamak için kolları sıvadıklarını söyledi. Çetin, "Yoğun lig programları içinde bulabildiğimiz her fırsatta oyuncularımızı topluyoruz. Yurt dışında yaşayan gençlerin gelişimini daha iyi takip edebilmek ve onları diğer arkadaşlarıyla kaynaştırabilmek için sık sık bir araya gelmeye ihtiyacımız var. Geçtiğimiz günlerde Konya'da kamp için de çağırılan toplam 86 futbolcu, 3 gün boyunca kendilerini göstermek için çaba harcadı. Türkiye Futbol Federasyonu Riva Tesisleri'nde toplanan 18 ve 19 yaş altı gençler sabahın erken saatlerinden itibaren takımlara ayrılarak birbirleriyle karşılaştı. Oldukça soğuk bir havada oynanan maçlar çekişmeli geçenken Genç Milli Takımların teknik sorumluları her maçı yakından takip ediyordu. Bu yoğun program içerisinde bize zaman ayıran A Milli Takım Antrenörü ve bu

Müfit Erkasap

Geniş kadro oluşturuyoruz

▼Bu kampın amacı bölgeler aracılığıyla oluşturulan genç oyuncu veri tabanını bir anda buraya yığarak birebir izlemek değil mi?

▲Tabii tabii. Bizim mevcut bir kadromuz var zaten. Ancak sadece o kadro üzerinde kalmayıp, Türkiye'de ve Avrupa'da oynayan diğer oyuncuların da takibini elde tutmak ve hazır bulundurmak için yapmış olduğumuz 17, 18, 19, 20 ve 21 yaş çalışması bu. Oğuz Hoca da 21 yaş altı oyuncuların topladı. O da Ümit Milli Takım için geniş kadro oluşturulacak ve bundan sonra da bu oyuncular sürekli takip edilecek.

▼Bundan iki-üç sene önce Antalya'da Ümit Milli Takım için böyle bir seçme yapmış ve iyi sonuçlar almıştınız.

▲Evet, yapmıştık ama ben bu çalışmaya seçme demiyorum. Aslında şu anda liglerde bu yaşlardaki oyuncular her 6 ayda bir, hatta daha kısa zamanlarda değişik performanslar gösteriyor, gelişme kaydedebiliyor. Onları izleyebilmek için

yapılan bir çalışma bu. Zaten bu oyuncular bölgeler tarafından takip ediliyor. Bu çalışma, belirlenen oyuncuların Milli Takım antrenörleri tarafından daha yakından görülmesi için yapılıyor. Bu kamp bittikten sonra da oyuncuları takip edeceğiz. Her biri için bir dosya açılıyor. Oyuncuların bölgelerden gelen raporları dosyalara işleniyor. ▼Bu çalışma sizi heyecanlandırıyor olmalı. Sonuçta burada topladığınız oyuncuların bir bölümü 5-10 sene içerisinde Türk futbolunun en önemli yerlerine gelebilecek isimler. ▲Elbette. A Milli Takım'dan aşağıya doğru inersek görüyoruz ki, A Milli Takım'da oynayan oyuncularımızın büyük bir bölümü alt yaş millî takımlarından gelmiş. Yıllar evvel Ümit Milli Takım'da oynayan var. 18, 19 yaş millî takımlarında oynayan var. Bu oyuncular da gelecekte A Milli Takım'ı oluşturabilmek için yapılan taramalarda belirleniyor ve bu çalışma elbette heyecan verici.

Ümit Milli Takım Kampı

Kaleciler

Eray Birniçan (Samsunspor), Erhan Kırıcı (Trabzon Karadenizspor), Sadrettin Fırat Kocaoğlu (Beylerbeyi), Atilla Özmen (Altay)

Defans

Uygur Rıza Arslan (Kastamonuspor), Yunus Emre Haliloğlu (Pazarspor), Serhat Yapıcı (St. Pauli), Arda Yavuz (RW Essen), Uğur Demirok (Beylerbeyi), İhsan Kalkan (Verl), Abdullah Kamil (Trabzon Karadenizspor), Rıdvan Koçak (Orduspor), Tayfun Yanar (Kayserispor), Adnan Karabaş (RW Essen), Kadir Keleş (Gaziantep B.Ş. Belediyespor), Şaban Özel (Sakaryaspor), Yasin Yılmaz (SV Unterhaching)

Orta Saha

Murat Kefeli (Orduspor), Abdulaziz Solmaz (Trabzonspor), Süleyman Uzun (Unterhaching), Selçuk Alibaz (Eskişehirspor), Mehmet Boztepe (Borussia Dortmund), Yusuf Çeliksoy (Wehen Wiesbaden), Serkan Çitçi (Rapid Wien), Erkut Ercilgöl (Türkiyemspor), Mesut Eslik (Gröningen), Fuat Kalkan (TB Berlin), Mustafa Kaya (Kırşehirspor), Ziya Şakar (Akçaabat Sebatspor), Emin Yalın (Nürnberg), Bekir Yılmaz (Bucaspor), Yasin Görkem Arslan (Sakaryaspor), Güray Vural (Denizlispor)

Forvet

Uğur Albayrak (Kickers Offenbach), Burak Çalık (Altay), Murat Gürbüzeral (Manisaspor), Mehmet Özdemir (Ankaraspor), Serdar Öztürk (Gröningen), Yasin Sakaloğlu (Yıldırım Bosnaspor), Turgut Doğan Şahin (Samsunspor), Deniz Türkoğlu (Flensburg 08)

U18 ve U19 Milli Takımları Kampı

Bayram Olgun, Serkan Şirin, Çağrı Yasan, Atilla Aybars Garhan (Ankaragücü), Efe Halil Özarslan, Alican Karadağ, Uğur Süvari (Gençlerbirliği), Utku Demirel, Ferhat Aydın, Feyyaz Aydil (Trabzonspor), Uğur Daşdemir, Ensar Çetinkaya (Kocaelispor), Tunahan Bilgin (Antalyaspor), Soner Taşkıran (Büyükşehir Belediyespor), Sinan Kılıçaslan (Denizlispor), Ramazan Evren Üstündağ (Galatasaray), Cuma Bezzin (Gaziantepspor), Ardahan Gündoğdu, Hüseyin Çolak (Dardanelspor), Celal Durmuş (Belediye Vanspor), Rıdvan Küreşoğlu (Adana Demirspor), Mehmet Ümit Başaran (Gaskispor), Cenker Pehlivan (Mersin İdman Yurdu), Tayfun Alkan (Türk Telekomspor), Oğuz Kamil İnağ (Tokatspor), Polat Güren (İnegölspor), Fatih Yıldız (Artvin İl Özel İdaresi Spor), Yunus Buzbuz, İsmail Uluhan Kaçaranoğlu (Çaykurspor), Kadir Kaya, Volkan Bayram (Palandöken Spor), Alper Aydın (Trabzon İdmanocağı), Murat Öztürk (Van Marshall İdmanyurdu), Hakan Duyan (Liverpool)

Riva'da bir Liverpool'lu

Genç Milli Takımlar için düşünülen oyuncular arasında Liverpool altyapısında oynayan Hakan Duyan da var. Türk bir baba ve İngiliz bir anneden

doğan Hakan, annesiyle yaşadığı için Türkçe bilmiyor. Henüz 17 yaşında ve Genç Milli Takım'dan aldığı davetten büyük bir heyecan duyuyor.

▼Bize biraz kendinden bahseder misin? Liverpool'da ne kadar oynadın? Futbola nasıl başladın?

▲İngiltere'de yaşadığım yerde yerel futbol liginde oynamaya başladım. 14 yaşında Liverpool kulübü tarafından keşfedildim. 3 yıldır Liverpool'da oynuyorum. Orada oynamaktan gerçekten keyif alıyorum. Daha sonra bu kampa geldim. Buraya geldiğim için de çok heyecanlıyım.

▼Bize aileden bahsedebilir misin?

▲Babam Türk ve İstanbul doğumlu, Erdem Duyan. Annem ise İngiliz. Annemle babam ben küçükken boşandılar ve ben annemle yaşamaya başladım. Bu sebeple Türkçe bilmiyorum. Babamla 10 senedir görüşmüyordum. 4 ay önce tekrar görüşmeye başladım. Kendisiyle görüşmeyi ben istedim çünkü artık bunun zamanının geldiğine inanıyordum. Onun açısından biraz şok oldu. İngiltere'de yaşıyor fakat şimdi o da İstanbul'da.

▼Çift vatandaşlığın var mı?

▲Hayır, sadece İngiltere vatandaşıyım.

▼Liverpool'un bir kaç tane genç klasmanda takımı var, sen hangisinde oynuyorsun?

▲18 yaş altı takımında oynuyorum. Liverpool'da çok fazla kaleci var ve ben genelde yedek takımında oynadım. Ayrıca bu sene 16 yaş takımında forma şansı bulabildim.

▼Oynarken konsantrasyonun yüksek olduğu için bu kampa seçildiğini biliyorum. Gelecekte bir takım seni almak isterse amatör müsün profesyonel misin?

▲Şu anda öğrenci olarak oynuyorum, burslu olarak takımda yer alıyorum.

▼Peki biri seni başka takıma transfer etmek isterse Liverpool'dan satın almak zorunda mı?

▲Evet tabii ki.

▼Liverpool'da şu anda ne kadar kazanıyorsun?

▲Ayda 420 pound kazanıyorum.

▼Kardeşlerin var mı?

▲Babamın ikinci eşinden iki kız kardeşim var.

▼Gelecek için planların neler? Aynı zamanda okuyor musun?

▲Hayır ama Liverpool'da lise seviyesinde eğitim alıyorum. Tam zamanlı burslu futbolcu olarak Liverpool'dayım.

▼Ek çalışmalar yapıyor musun?

▲Evet. Ağırlık çalışıyorum. Daha çok güçlenmem gerekiyor.

Galatasaray'ın kalitesi işimi kolaylaştırıyor...

Turkcell Süper Lig'e gelmiş en kariyerli oyuncularından biri. Kartvizitinde “Euro 2004'ün Gol Krallığı” ve “20005 Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu” bulunuyor. Ancak ne Çek Ligi'nde ne de uzun yıllar farklı takımlarda forma giydiği Premier Lig'de Turkcell Süper Lig'deki gol ortalamalarına ulaşabildi. Ligde forma giydiği 14 maçta 14 golü bulunan ve krallık listesinin başında yer alan Çek yıldız, bu performansını Galatasaray'daki takım arkadaşlarının kalitesine ve sürekli oynama fırsatı bulmasına bağlıyor.

Mazlum **Uluç**

▼Euro 2004'te Gol Krallığı ve 2005'te Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu yaşayan bir oyuncunun Turkcell Süper Lig'de oynamasından duyduğumuz memnuniyeti belirterek başlayalım ve hemen Banik Ostrava'da parlayıp Liverpool'a transfer olduğu günlere dönelim. Henüz 21 yaşındayken Dortmund, Juventus ve Inter'in transfer listesine girebilmen önemliydi. İlk sorum, o yaşta bu denli ön plana çıkmayı nasıl başardığın?

▲18-19 yaşında profesyonel oldum ve 3 yıl boyunca Banik Ostrava'nın A takımında oynadım. Bu süreçteki performansıyla birçok takımdan transfer teklifleri aldım ama Liverpool'unkini değerlendirdim. Çünkü küçük yaştan beri hayalim İngiltere'de futbol oynamaktı.

▼Liverpool'da bir Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu yaşamana karşın sürekli oynayan bir futbolcu olmadım. Ardından Aston Villa'da da benzer sıkıntıları yaşadım. İngiltere'de aradığını bulamadığını söyleyebilir miyiz?

▲Futbolda böyle şeyler oluyor. Beni her iki takıma götüren teknik direktör de kısa zaman sonra takımdan ayrıldı. Yeni gelen teknik direktörler de kendi tercih ettikleri oyuncularla takımlarını kurmak istedi. Fakat ben hem Liverpool'da hem de Aston Villa'da takımın gol kralı oldum. Dolayısıyla İngiltere'de geçirdiğim dönemi kariyerimdeki bir düşüş ya da mutsuz yıllar olarak değerlendirmiyorum.

▼Ardından bir Lyon deneyimin var ve

Milan Baros

Liverpool ve Aston Villa'da beni transfer eden teknik direktörler kısa zaman sonra takımdan ayrıldı. Yeni gelenler de farklı oyuncuları tercih etti. Fakat ben iki takımın da gol kralı oldum. Dolayısıyla o dönemi kariyerimdeki bir düşüş olarak değerlendirmiyorum.

İngiltere ve İspanya'dan teklifler almıştım. Ama İngiltere'de yaşamaktan sıkılmış, İspanya'daki teklifleri beğenmemiştim. Galatasaray'ın teklifi ise bana çok yakındı. Büyük bir kulüp olması, sürekli Avrupa kupalarına katılması ve tutkulu taraftarı tercihim kolaylaştırdı.

Hakan gerçekten çok önemli bir oyuncuydu fakat kariyerinin sonuna geldi ve artık yok. Ben de Galatasaray oyuncusu olarak elinden geleni yapmaya gayret etmekle yükümlüyüm. Hakan'ın yerini doldurup doldurmamakla ilgili hiç bir endişem olmadı.

Oynadığınız sürece kendinize güveniniz yerine gelir. Aston Villa'da öyle olmamıştı. Galatasaray'da bireysel yetenekleri çok güçlü, kaliteli oyuncular var. Böyle oyuncularla oynadığınızda ve sürekli forma şansı bulduğunuzda gol atma şansınız daha yüksek oluyor.

Galatasaray'da çok yetenekli genç oyuncular var. Onlara bir-iki tavsiyede bulunabilirim ancak kendi çabaları olmadan, oynama şansı elde etmeden ya da oynayacak gibi çalışmadan hiçbir şey yapamayacaklarını bilmeleri lâzım.

Galatasaray sadece 10-11 kaliteli oyuncudan oluşmuyor. Her maçta

sahada göremediğimiz, bazen yedek kulübesinde oturan bazen de kadro dışında kalan 18-19 çok iyi oyuncumuz var. Evet, UEFA Kupası'nı kazanmak gerçekten çok zor fakat imkânsız değil.

Kız arkadaşım ile tenis oynuyorum. İngiltere'deyken buz hokeyi oynardım ama burada böyle bir şansım yok. Okumayı severim. Sinema ve tiyatroya giderim ama Türkiye'de dil sorunu nedeniyle tiyatroya gidememek benim için bir kayıp.

talihsiz bir olayla son buluyor. Orada ırkçılıkla suçlanmıştın. Bu konuda neler söylersin?

▲Ne yazık ki medya dünyanın her yerinde olmayan şeylerden kendisine malzeme çıkartıyor. Bu kesinlikle doğru değil. Ben yurtdışı kariyerimde oynadığım tüm kulüplerde son derece mutlu oldum ve hiçbir kulüpte ya da ülkede hiçbir oyuncuyla aramda sorun yaşanmadı. Lyon'da daha fazla kalmak istemememin tek nedeni vardı; o da daha fazla oynuyor olmayı istemek. Lyon'da bana tanınmayan şansları başka bir kulüpte aramayı arzu ettim.

▼Kulüp takımlarındaki gol performansına baktığımızda 3-4 maçta bir gol atabildiğini görüyoruz. Oysa Çek Milli Takımı'nda iki maçta

bir gol atıyorsun. Bu farkı nasıl açıklayabilirsin?

▲Oynadığım kulüplerde başarılı olduğum için milli takım kadrosuna davet edildim. Form seviyemin yüksekliği nedeniyle de her iki maçta bir gol atma şansına sahip oldum. Ama oynayıp oynayamamak teknik direktörün tercihiyle bağlı bir şeydir. Kulüp takımlarında bazı maçlarda fazla süre alamadığınız için atamadığınız goller, sizin ortalamanızı doğal olarak düşürür.

İspanya'yı değil Galatasaray'ı tercih ettim

▼Galatasaray'dan teklif aldığında seni isteyen başka kulüpler de var mıydı? Neden Galatasaray'ı

seçtin? Bu teklifte sana cazip gelen neler vardı?

▲Galatasaray'a gelmeden önce başka teklifler de almıştım. İngiltere'den bazı teklifler vardı ama 6 yıldır orada yaşıyordum ve artık sıkılmıştım. İspanya'dan bazı teklifler gelmişti ancak önerilen sözleşmeler benim çok tercih ettiğim şartları içermiyordu. Galatasaray'ın teklifi ise bana çok yakındı. Diğer taraftan düşünmek gerekirse Galatasaray gerçekten çok iyi bir takım. Büyük bir kulüp. İyi oyuncuları var. Avrupa kupalarında her sezon oynama şansına sahip. Onun dışında evinizde oynadığınız maçlarda stadın dolu olacağını biliyorsunuz. Galatasaray son derece tutkulu bir taraftara sahip. Tüm bunları birleştirdiğimde Galatasaray'ın teklifi, diğerlerinin arasında benim için en çekici olanıydı.

▼Galatasaray'ın senden önceki golcüsü Hakan Şükür'dü ve takım için efsane sayılıyordu. Transferin de onun yerine gerçekleştirildi. Böyle bir oyuncunun yerini doldurmak zorunda olmak seni endişelendirdi mi?

▲Ben hiç böyle düşünmedim. Zaten böyle düşünmemek de gerekir. Futbolda bir şey biter, yerine bir yenisi başlar. Hakan gerçekten çok önemli bir oyuncuydu. Galatasaray'ın en fazla gol atan oyuncusu oldu, gol rekorları kırdı fakat kariyerinin sonuna geldi ve artık yok. Ben de Galatasaray oyuncusu olarak elinden geleni yapmaya gayret etmekle yükümlüyüm. Mümkün olduğunca fazla gol atmak ve takıma katkı yapmakla sorumluyum. Hakan'ın yerini doldurup doldurmamakla ilgili hiç bir endişem olmadı.

▼Buraya gelmeden önce kafanda nasıl bir Türkiye ve İstanbul imajı vardı? Buraya geldikten sonra nasıl bir İstanbul'la karşılaştın?

▲Benim için bu imajın çok da önemi yoktur. Büyük kulüplerde futbol oynarken yaşam hep aynıdır. Antrenman yaparsınız, maç oynarsınız ve evinize gidip yemek yer, dinlenir, sonra da uyursunuz. Dolayısıyla ben Galatasaray'a gelmem söz konusu olduğunda hiç kimseye “Şehir nasıl bir yerdir, orada yaşam nasıldır?” diye sormadım. Çünkü bunu bilmeye ihtiyacım yoktu. Futbol oynadığınız zaman belli bir düzeyin üzerindeyseniz hayat sizin için her yerde aynıdır.

▼Şehri gezme fırsatı buldun mu? Beğendiğin ve beğenmediğin yönlerden söz eder misin? ▲Birkaç kez yemek yemek veya alışveriş yapmak için şehir merkezine gittim. İstanbul'un her şeyi kolaylıkla bulabileceğiniz, çok güzel bir şehir olduğunu düşünüyorum. Şehirde alışmakta zorlandığım herhangi bir şey de yok. Benim için önemli olan bir an önce evime gidebilmek. Evime girdikten sonra da dediğim gibi hayat her yerde aynı.

▼Bir oyuncunun takımın bünyesine uyumu onun performansını fazlasıyla etkiler. Galatasaray'a geldiğinde takım arkadaşların seni nasıl karşıladı?

▲Yeni bir kulübe geldiğim zaman o kulübün tüm işleyişini bilmekle yükümlü değilim. Önemli olan tek bir şey var, takım arkadaşlarımla birlikte sahadaki en iyi sonuçları almak. Başarılı sonuçlar edindiğiniz zaman bu uyum sürecinin daha kolay atlatıldığını da görürsünüz. İyi sonuçlar sayesinde üzerinizdeki

baskılar azalır ve alışmanız kolaylaşır.

▼Liverpool'dan takım arkadaşın Kewell'la birlikte olmak senin için bir avantaj sayılabilir mi?

▲Harry Kewell'la birlikte oynamanın ve aynı takımda bulunmanın tabii ki faydası var. Çünkü iyi bir oyuncu ve çok da iyi bir insan. Fakat sadece Harry ile değil diğer takım arkadaşlarımla da İngilizce konuşuyorum. Neredeyse takımdaki herkes kendisini İngilizce ifade edebiliyor. Benim için işleri kolaylaştıran sadece Harry'nin burada olması değil. Ama onun gibi bir oyuncunun Galatasaray'da olmasının kulüp için çok faydası olduğunu belirtmek isterim.

▼Galatasaray'da İngiltere'deki ortalamanın üç-dört kat üzerinde bir gol ortalamasıyla oynuyorsun. Bunu neye bağlamak gerekir?

▲Röportajın başında dediğim gibi oynadığınız sürece kendinize güveniniz yerine gelir ve gol atarsınız. Örneğin bir Aston Villa'da öyle olmamıştı. Orada takım kompozisyonu da çok farklıydı. Çok genç oyuncular vardı ve o genç oyuncular kendilerinden beklenen verimi sahaya yansıtamıyorlardı. Galatasaray'da gerçekten bireysel yetenekleri çok güçlü, kaliteli oyuncular var. Böyle oyuncularla oynadığınızda gol atma şansınız daha yüksek oluyor. Galatasaray bana oynama ve gol atma şansını veren bir takım olduğu için performansım bu kadar yüksek.

Gazeteleri takip etmiyorum

▼Galatasaray'da üst üste gol atamadığın maçlar oldu ve basından eleştiriler almaya başladın. Bu konuda neler düşünüyorsun? Türk insanı biraz sabırsız mı yoksa dünyanın her yerinde böyle midir?

▲Türkiye'de gazeteleri hiç takip etmedim fakat tahmin ediyorum ki basın her yerde aynı. Sonuç itibarıyla gazetecilerin işi bu. Bir şeyler yazmak zorundalar ve

yazıyorlar. O sayfaların bir şekilde dolması gerek. Fakat futbolda 4-5 hafta gol atamamak da son derece olağan karşılanması gereken bir şey.

▼Bir futbol yorumcusu olsaydın, Milan Baros'u nasıl tanımlardın?

▲Futbol yorumcusu olmak istemiyorum ve dolayısıyla kendimi nasıl tanımlayacağımı hiç bilmiyorum.

▼Türk oyuncular hakkında bir kanaatin mutlaka vardır. Buraya geldikten sonra onları yakından tanıma fırsatı da buldun. Onları nasıl yorumluyorsun?

▲Türk Milli Takımı'nın son Avrupa Şampiyonası'nda geldiği yarı final bence Türk oyuncuların ne düzeyde olduğunu gözler önüne serdi. Son derece şanssız bir şekilde yarı finalde kaybettiniz. Evet, Türk Milli Takımı daha önce şanslı sayılacak maçlar da kazandı ama finali kaçırması şanssızlıktı. Galatasaray'da bulunan yerli oyuncuların tümü son derece kaliteli ve zaten hepsi Milli Takım'ın birer parçası. Elinizde bu kalitede oyuncular varsa, onları aynı düzeyde yabancı oyuncularla bir araya getirdiğinizde çok iyi takımlar oluşturabiliyorsunuz. Tıpkı Galatasaray'da olduğu gibi.

▼Ligimizde özellikle Anadolu takımlarından beğendiğin oyuncular var mı?

▲Maçlarımızı hep Cumartesi-Pazar oynadığımız için diğer takımları

fazla seyretme şansım olmuyor. Dolayısıyla bu birkaç aylık dönemde diğer takımlardaki oyuncular hakkında çok fazla bilgi sahibi olamadım.

▼Avrupa Şampiyonası'nda Türkiye-Çek Cumhuriyeti maçı oldukça ilginç bir karşılaşmaydı. 2-0 öndeyken bu maçı kaybedebileceğiniz aklına gelmiş miydi? Sence bu yenilginin nedeni neydi?

▲Futbolun güzelliği burada zaten. Futbol bu nedenle bu kadar fazla ilgi çekiyor. Sevinirken, zafer şarkıları söylerken, 10 dakika sonra başınıza neler geleceğini bilemiyorsunuz. Maç 2-2 olduğunda herkes uzatmalara gidileceğini beklerken üçüncü golü yedik ve kaybettik. Bundan birkaç yıl önce benzer bir olayı İstanbul'da Liverpool formasıyla Milan'a karşı oynadığım Şampiyonlar Ligi finalinde yaşamıştım. 3-0 yenilgiden 3-3'lük beraberliği yakaladık ve penaltılarla kupayı aldık. Futbolun ne kadar değişken olacağını göstermesi açısından önemli bir örnekti ve dediğim gibi futbolun güzelliği de burada zaten.

▼Otoriteler, Karel Brückner'in 2-0'dan sonra seni oyuna almamasını büyük bir hata olarak değerlendirdi. Sen bu görüşe katılıyor musun? O maçta oyuna girseydin sonucu değiştirebilir miydin?

▲Öyle olsaydı ya da böyle olsaydı diye düşünmek istemiyorum. O gün sahada bir hücum oyuncusu daha olsaydı acaba bir gol daha atar mıydık, bunu bilemeyiz. Oynanmış, bitmiş bir maç. Ben hiçbir zaman geriye bakmamayı tercih ederim.

▼O maçta yedek

kulübesinde otururken sarı kart gördün. O sırada ne yapmıştın? ▲Türk Milli Takımı'nın attığı ikinci golün ofsayt olduğunu düşünüyordum ve hakeme seslendim. Bunun üzerine sarı kart gördüm.

▼Biz kariyeri yüksek yabancı oyuncuların, genç Türk oyunculara yol göstermesini de bekliyoruz. Senin bu anlamda genç oyuncularla diyalogun nasıl?

▲Dediğim gibi Galatasaray'da çok yetenekli genç oyuncular var ama bu tecrübeleri kendi kendilerine edinmek zorunda olduklarını bilmeleri gerek. Ben bazen onlara bir-iki tavsiyede bulunabilir ya da bazı şeyler gösterebilirim, ancak kendi çabaları olmadan, oynama şansını elde etmeden ya da oynayacak gibi çalışmadan hiçbir şey yapamayacaklarını bilmeleri lâzım. Benim onların kariyeri üzerinde bir etkim olamaz. Eğer bir yere geleceklerse bu sadece onların çok çalışmaları sayesinde olacaktır.

UEFA Kupası neden olmasın?

▼Premier Lig'de hep iyi oyuncularla dolu kadrolarda oynadın. Bugün formasını giydiğin Galatasaray'ın kadrosunu o takımlarla kıyasladığında ortaya nasıl bir tablo çıkıyor? Özellikle Galatasaray'ın UEFA

Kupası'ndaki şans hakkında neler söylersin?

▲Galatasaray yerli oyuncularla yabancı oyuncuların bir araya geldiği son derece iyi bir karışım. Sadece 10-11 kaliteli oyuncudan oluşmuyor. Bizim her maçta sahada göremediğimiz, bazen yedek kulübesinde oturan bazen de kadro dışında kalan 18-19 çok iyi oyuncumuz var. Perşembe-Pazar oynadığımız yoğun tempo içinde sakatlıklar olması durumunda bile eksik oyuncuların yerine son derece iyi bir yeni oyuncunun geldiğini ve takımdaki o eksikliği hissettirmediklerini görüyoruz. Evet, UEFA Kupası'nı kazanmak gerçekten çok zor fakat imkânsız değil. Olur mu, olur. Ama şimdiden Galatasaray'ın UEFA Kupası'nı kazanma şansının ne olacağını söylemek de doğru olmaz. Bunu

önümüzdeki dönemde göreceğiz. Kazanma ihtimalimiz var mı, tabii ki var.

▼Bundan sonrası için kariyer planlamanda neler var?

▲Bu cevaplandırması son derece güç bir soru. Şu anda Galatasaray'dayım ve kendime çok yakın hedefler koydum. Dolayısıyla birkaç yıl sonra ne yapacağım konusunda düşünmek dahi istemiyorum. Benim öncelikli hedeflerim Türkiye'de lig şampiyonu olmak ve ardından da UEFA Kupası'nı

kazanmak. Bunlar çok yakın hedefler ve ben de kendimi bunlara odaklıyorum.

▼Bazı dizi ve filmlerde rol aldığını biliyoruz. Futbolu bıraktıktan sonra oyunculuk yapmak gibi bir planın var mı?

▲Evet, bazı film ve dizilerde görüntülerim kullanıldı fakat ben kameranın önüne geçip oyunculuk yapmadım. Çeşitli maçlardan sahneler alındı ve o filmlerin içerisine monte edildi.

▼Fransa'da 271 kilometre hızla araba kullandığın için ehliyetinin alındığı doğru mu? Hız tutkunu musun?

▲Evet doğru. Ama her zaman öyle kullanmam. Arabayı yeni almıştım, yol dümdüzdü ve üç şeritli bir otoyoldu. Arabayı bir deneyeyim derken o sürate çıkmışım.

▼Futbol dışındaki hayatında neler var?

▲Kız arkadaşım tenis oynuyor. Ben de zaman zaman onunla oynamaya gidiyorum. İngiltere'deyken buz hokeyi oynardım ama burada böyle bir şansım yok. Bunların dışında okumayı severim. Boş zamanlarımda internete girip sörf yapmaktan hoşlanırım. Sinema ve tiyatroya giderim ama burada dil sorunu önüme engel çıkıyor. Sinemaya gidebiliyorum ancak Türkiye'de tiyatroya gidememek benim için bir kayıp.

Galatasaray'la yola devam...

Türk futbolu, Avrupa kupalarındaki yolculuğuna bu sezon sadece Galatasaray'la devam edecek. Fenerbahçe, Şampiyonlar Ligi grubunda sonuncu olarak Avrupa defterini bu sezon için kapattı. Galatasaray ise finali Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı'nda oynanacak UEFA Kupası'nda, grubunda Metalist Kharkiv'in ardından ikinci olarak son 32 takım arasına kaldı. Sarı-kırmızılıların yeni rakibi Fransız temsilcisi Bordeaux. Galatasaray bu turu geçtiği takdirde NEC Nijmegen-Hamburg eşleşmesinin galibiyle karşı karşıya gelecek.

İlker Uğur

UEFA Şampiyonlar Ligi ve UEFA Kupası'nın grup aşamaları Aralık ayı içerisinde sona erdi ve 19 Aralık'ta yapılan kura çekimleriyle Şubat ayında tekrar başlayacak Avrupa macerasında eşleşmeler belli oldu. Fenerbahçe'nin son grup maçında Dinamo Kiev'e 1-0 mağlup olup grupta 2 puanda kalarak elendiği Avrupa serüveninde Türk futbolu yoluna Galatasaray'la devam ediyor. Sarı-kırmızılı temsilcimiz Olympiakos, Benfica ve Hertha Berlin'i mağlup ettiği B Grubu'nda 9 puan topladı, tek yenilgisine uğradığı Metalist Kharkiv'in ardından ikinci sırada gruptan çıkmayı başardı. Galatasaray, UEFA Kupası'nın "Son 32" turunda Fransız temsilcisi Bordeaux ile eşleşti. Temsilcimiz bu turu geçtiği takdirde ise NEC Nijmegen-Hamburg karşılaşmasının galibiyle karşılaşacak.

UEFA Kupası'nda büyük sürprizler

20 Mayıs'ta Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı'nda oynanacak UEFA Kupası Finali için son 32 takım belli oldu. Sürprizlere sahne olan grup aşamasında Sevilla, Schalke, Hertha Berlin, Benfica, Portsmouth, Spartak Moskova ve Feyenoord gibi takımlar ilk üçe kalamayarak elenirken, tur atlayan sürpriz takımlar arasında Metalist Kharkiv, NEC, Twente ve Lech Poznan gösterilebilir. UEFA Kupası'nın en dikkat çekici yönü

UEFA Kupası eşleşmeleri

Werder Bremen-Milan/Olympiakos-St. Etienne
Aston Villa-CSKA Moskova/Shakhtar-Tottenham
Lech Poznan-Udinese/Zenit-Stuttgart
Paris St. Germain-Wolfsburg/Braga-Standard Liege
Dinamo Kiev-Valencia/Sampdoria-Metalist Kharkiv
FC Kopenhag-Manchester City/Aalborg-Deportivo
Marsilya-Twente/Fiorentina-Ajax
NEC Nijmegen-Hamburg/Bordeaux-Galatasaray

ise şuydu. Grup favorileri sürprizlerin arkasında ikinci sırada kalınca Şampiyonlar Ligi üçüncüleri ile eşleşecek takımlar, Şampiyonlar Ligi'nden gelen takımlardan daha güçlü bir grup oluşturdu. Kimler yoktu ki grup ikincileri arasında? Milan, Valencia, Stuttgart, Tottenham, Galatasaray, Ajax ve Deportivo. Burada tek zayıf halka Twente olarak görülebilir ama onlar da bu sezon ciddi bir çıkış içindeler ve her türlü sürprize imza atmaları muhtemel. Her dört takımdan birisi çeyrek finale yükselecek ve Galatasaray'ın işi diğer dörtlülere bakıldığında çok zor görünmüyor. Werder Bremen-Milan, Fiorentina-Ajax, Zenit-Stuttgart ve Shakhtar-Tottenham gibi eşleşmelerin yer aldığı kura çekiminde sarı-kırmızılılar Bordeaux ile eşleşti. Bir üst tura yükseldiği takdirde ise yine tüm bu eşleşmelerden sıyrılarak NEC Nijmegen-Hamburg eşleşmesinin galibini rakip olarak çekti. Bu açıdan Galatasaray'ın çeyrek final açısından en avantajlı

kuralardan birisine sahip olduğunu söylememiz mümkün.

Bordeaux tılsımı

Galatasaray'a son üç sezondur üçüncü kez rakip olan Bordeaux, temsilcimize ters gelen bir takım. Geçen sezon UEFA Kupası gruplarında temsilcimiz Nonda'nın penaltı golüyle 1-0 öne geçmesine rağmen ikinci yarı adeta durmuş ve sahadan 2-1 mağlup ayrılmıştı. Önceki sezonda ise iki takım Şampiyonlar Ligi'nde karşı karşıya gelmişti. Atatürk Olimpiyat Stadı'ndaki ilk maç 0-0 sona ermiş, deplasmanda UEFA Kupası vizesi için oynanan karşılaşmayı Bordeaux 3-1 kazanmıştı. Bu maçta Arda Turan, Jurietti'ye kafa atarak oyun dışı kalmıştı. Bordeaux'da da geçen

sezondan bu yana çok büyük değişiklikler olmadı. Teknik direktörlüğü hâlâ Laurent Blanc yapıyor. Kadrolarına Milan'da bekleneni veremeyen Gourcuff'u kiralık olarak katmaları, Johan Micoud sonrası dönemde yaratıcılığı sağlamalarının en önemli sebebi. Forvetlerinde Galatasaray'a da golü bulunan Fernando Cavenaghi en tehlikeli isim. Cavenaghi 10 golle Fransa Ligi'nin en golcü üç oyuncusundan birisi aynı zamanda. Bordeaux'nun kalesini hâlâ Ulrich Rame koruyor. Fransız temsilcisi, UEFA Kupası'na Şampiyonlar Ligi'nden düştü. Roma, Chelsea ve CFR Cluj'la aynı grupta yer alan Bordeaux, Roma ve Chelsea'nin ardından grubu üçüncü sırada tamamladı. Fransız takımı, iki galibiyetine de Cluj karşısında ulaşırken, tek beraberliğini evinde Chelsea'den aldı. 5 gol atarak Cluj'la birlikte en kısır takım olan Bordeaux, kalesinde gördüğü 11 golle grubun en fazla gol yiyen takımı oldu.

NEC mucizeyi başardı

Galatasaray bir üst tura çıktığı takdirde NEC Nijmegen-Hamburg eşleşmesinin galibiyle eşleşecek. Hollanda temsilcisi NEC; Tottenham, Spartak Moskova, Udinese ve Dinamo Zagreb'le mücadele ettiği grubu sürpriz bir şekilde üçüncü sırada bitirdi. Gruptaki ilk iki maçı kaybeden NEC, üçüncü maçta Moskova'da aldığı 2-1'lik galibiyetle ümitlerini yeşertmiş, son grup maçında ise lider Udinese'yi 2-0'la geçerek adını son 32'ye yazdırmıştı. Moskova'daki maçta ikinci dakikada mağlup duruma düşen Hollanda temsilcisi, 84 ve 87. dakikalarda attığı gollerle mucizeye imza atmıştı. Spartak Moskova, Tottenham deplasmanında 2-0 öne geçip bu skoru koruyabilse, şu an belki Hamburg'un rakibi olacaktı ama Tottenham ikinci

yarıda kendisine gelip 2-2'yi yakaladı ve Rusları 4 puanda bıraktı.

NEC ise Udinese'yi 74 ve 77'de attığı gollerle mağlup ediyordu.

Hamburg'un gücü belli

Hamburg ise Almanya'nın güçlü ekiplerinden. Martin Jol'un çalıştırdığı Kuzey Almanya temsilcisi, Van der Vaart'ın Real Madrid'e transferi sonrası zorlanması beklenirken çok daha iyi bir performans sergiliyor. Almanya'da şampiyonluk yarışının içindeler, UEFA Kupası grubunu da lider tamamladılar. Ajax, Aston Villa, Zilina ve Slavia Prag'ın bulunduğu grubu üç galibiyet, bir yenilgiyle birinci sırada tamamladılar. Aldıkları tek mağlubiyet kendi sahalarda Ajax'a karşı. 7 gol atarken, 3 gol yediler. 3-1 kazandıkları Aston Villa maçında kalitelerini ortaya koydular. Çok güçlü bir kadroya sahip Hamburg'un en önemli oyuncusu, Van der Vaart'ın ayrılmasından sonra transfer edilen Thiago Neves. Maçlarını 58 bin kişilik HSH Nordbank Arena'da oynayan takımın kadrosunda Türk oyuncu Tunay Torun da yer alıyor.

MATCHES	CHELSEA FC ● JUVENTUS
	VILLARREAL CF ● PANATHINAIKOS FC
	SPORTING CLUBE ● BAYERN MÜNCHEN
	ATLÉTICO MADRID ● FC PORTO
	O. LYONNAIS ● FC BARCELONA
	REAL MADRID CF ● LIVERPOOL FC
	ARSENAL FC ● AS ROMA
	FC INTERNAZIONALE ● MANCHESTER UNITED

Şampiyonlar Ligi'nde zorlu eşleşmeler

Şampiyonlar Ligi'nde de ilginç bir kura çekimi futbolseverler açısından erken finallerin yolunu açtı. Son 16'ya kalan takımların 13'ünün eski finalistlerden oluştuğu düşünürse bu eşleşmeler kaçınılmazdı elbette ama bu kadarını kimse beklemiyordu.

Chelsea (İngiltere)-Juventus (İtalya)
Villarreal (İspanya)-Panathinaikos (Yunanistan)
Sporting Lizbon(Portekiz)-Bayern Münih (Almanya)
Atletico Madrid (İspanya)-Porto (Portekiz)
Olympique Lyon (Fransa)-Barcelona (İspanya)
Real Madrid (İspanya)-Liverpool (İngiltere)
Arsenal (İngiltere)-Roma (İtalya)
Inter (İtalya)-Manchester United (İngiltere)

Inter-Manchester United, Chelsea-Juventus ve Real Madrid-Liverpool eşleşmeleri finalde karşımıza çıksa hiç yadırgamayacağımız maçlar. Ve henüz çeyrek finalde bile değilken, bu üç eşleşme sonucunda üç favori kupaya veda edecek. Villarreal, Bayern Münih ve Atletico Madrid'in diğer eşleşmelere göre çok şanslı kuralar çektiklerini söyleyebiliriz. Barcelona-Lyon eşleşmesinde ise üst üste altıncı kez eleme turlarına kalan Lyon'un kupa veya final hayalinin gerçekleşmesi bir kez daha çok zor gözüküyor. Arsenal-Roma karşılaşması ise denk güçler eşleşmesi. Roma'nın kendi evinde final oynama hayali bakalım gerçek olacak mı? Her iki kupadaki eşleşmeler sonrası Şubat ayının oldukça sıcak geçeceğini söyleyebiliriz. Müthiş karşılaşmalar futbolseverler için çok yoğun bir izleme programı sunarken, Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı da finalistlerini bekliyor.

Avrupa kupalarında yeni düzen

UEFA, yeni sezonda hem Şampiyonlar Ligi hem de UEFA Kupası organizasyonlarında önemli değişikliklere gitti. UEFA Kupası Avrupa Ligi'ne dönüştürülürken, bu ligin maçları da tıpkı Şampiyonlar Ligi'nde olduğu gibi paket halinde pazarlanıyor. Yeni uygulamayla Şampiyonlar Ligi grupları büyük ülkelerin hegemonyasından kurtararak daha fazla ülkeden takımın katılımı sağlanacak. İşte yeni düzenin işleyişi, eleme sistemi, yayın hakları ve ülkemizin kupaya kaç takımla katılacağıyla ilgili tüm soruların cevapları.

Erdoğan Sivritepe

UEFA, önümüzdeki sezon için Şampiyonlar Ligi ve UEFA Kupası organizasyonlarında hem yapısal anlamda hem de yayın politikasında önemli değişiklikler yaptı. Şimdi yayın konusundan başlayarak bu değişiklikleri birer birer inceleyelim.

UEFA, kulüp organizasyonlarının TV yayınlarını belirli aralıklarda ihaleye çıkarır. Daha çok UEFA Şampiyonlar Ligi üzerine kurulu bu pazarlama sistemi önümüzdeki dönemde UEFA Kupası'na da uygulanıyor. UEFA Süper Kupa da bu paketlere eklenerek pazarlandı. Gelecek yıl başlayacak olan süre 2009-2012 arası üç yıl kapsıyor. UEFA Şampiyonlar Ligi ile UEFA Kupası ihaleleri her ülke için ayrı ayrı yapılıyor. Şampiyonlar Ligi paketinde grup maçlarından başlayarak finale dek uzanan karşılaşmalar ve üç yıllık sürede

oynanacak üç Süper Kupa finali yer alıyor. UEFA Kupası'nda şimdiye dek teker teker pazarlanan maçlar artık Şampiyonlar Ligi gibi paket olarak pazarlanıyor. Paket kapsamında grup maçlarından başlayarak finale dek uzanan süreçte oynanan müsabakalar yer alıyor. Her iki kupada da grup maçları öncesinde oynanacak eleme karşılaşmaları paket ve dolayısıyla ihale kapsamı dışında kalıyor.

Türk takımlarının maçları açık kanalda

Şampiyonlar Ligi Türkiye ihalesi sonuçları UEFA'nın resmi internet sitesinde 23 Şubat 2008 tarihinde açıklandı. İhaleyi Doğan Medya grubu kazandı. UEFA açıklamasına göre Salı ve Çarşamba günleri yayınlanan en önemli maç (Türk takımlarının maçları da öncelikli olarak dâhil olmak üzere) Star TV'den normal yayınla ekrana gelecek. Günün

diğer maçları da DSmart dijital platformunda DSpor kanallarında şifreli olarak yayınlanabilecek. Doğan Medya aynı zamanda bu maçların internet ve cep telefonlarından yayın hakkını da almış oluyor. UEFA Kupası ihalesi sonuçları da yine UEFA resmi internet sitesinde yayınlandı. İhaleyi bu defa da Doğan Medya grubu kazandı. Günün en önemli maçı (yine Türk takımlarının maçları öncelikli olarak) Kanal D'den normal yayında ekrana gelecek. Günün diğer maçları da DSmart dijital platformunda DSpor kanal(lar)ında şifreli olarak yayınlanabilecek. Doğan Medya aynı zamanda bu maçların da internet ve cep telefonlarından yayın hakkını almış oluyor.

Şampiyonlar Ligi'nde daha fazla şampiyon

Michel Platini, UEFA Başkanı olduktan sonra Şampiyonlar Ligi yapısını değiştirip, bu kupayı 5-6

ülkenin hegemonyasından kurtararak daha çok ülkeye yaymayı amaçlıyordu. Yapılan yapısal değişikliklerin bu amaca yönelik olduğu açıkça görülüyor. Geçtiğimiz yıllarda 32 takımın 16'sı doğrudan grup aşamasından başlarken, bu 16 takım ilk 8 ülkeden seçiliyordu. Eleme turlarından gelen takımlar genelde yine bu ilk 8 ülke takımları olduğu için grup maçlarında görünen ülke sayısı çok kısıtlı kalıyordu. Önümüzdeki yıldan başlayarak 32 takımın 22'si doğrudan grup aşamasından başlarken, bu kulüpler ilk 12

ülkeden seçiliyor. Elemelerde de büyük bir değişiklik yapılıyor. Elemeler ikiye ayrılıyor. Bir tarafta sadece ülkelerinin şampiyonları kendi aralarında eleme maçları yaparken, diğer tarafta da ilk 15 ülkeden birer takım eleme maçları oynayacak. Her iki elemelerde de beşer takım daha grup maçlarına kalacak. Şampiyonlar elemeleri 4 turda tamamlanırken, dereceye girenlerin turu iki turda tamamlanacak. Bu şekilde en az 17 ülkenin şampiyonu grup maçlarında oynayacak ve bu sayı son şampiyonun durumuna göre bazı yıllarda 18 ülkeye dek çıkacak.

Avrupa Ligi'ne elemesiz katılım yok

UEFA Intertoto Kupası'nın lağvedilmesi nedeni ile pek çok ülkenin bu kupaya katılma oranında bir adet artış görülüyor. Ana turlardan kabul edilen 1. tur

da bundan sonra eleme maçları sayılacak. Hem takım artışı hem de 1. turun eleme turuna dönüştürülmesi nedeniyle daha önce 2 olan eleme turu sayısı 4'e çıkıyor. Bu değişiklikler sonrasında son şampiyon bu kupada oynayacaksa, doğrudan grup aşamasından başlıyor ama diğer tüm takımlar eleme turu oynamak zorunda. Göze çarpan bir başka değişiklik de takımların başladıkları aşamalarda görülüyor. Eskiden pek çok ülkenin takımları hep aynı turdan başlar, bazı ülke takımları sıralamada geçiş bölgesinde olduklarında bazı takımları bir üst, bazıları da bir alttaki turdan start alırdı. Bundan sonra hiçbir ülkenin takımları aynı turdan başlamayacak ve takımların bazıları en az iki ya da üç eleme turu oynamak zorunda olacak. UEFA Kupası'nda daha çabuk fark edilecek bir değişiklik de bizzat kupanın adında görülüyor. UEFA Kupası'nın adı bundan sonra UEFA Avrupa Ligi olacak. Bu isim de UEFA Şampiyonlar Ligi ve UEFA Süper Kupa gibi önünde UEFA kelimesi olarak tescil edilmiş ama büyük bir olasılıkla Şampiyonlar Ligi ve Süper Kupa'da olduğu gibi Avrupa Ligi olarak kısaltılacak.

Zamanlamalar ve tur isimleri

Her iki kupada da 4 eleme turu oynanacak. UEFA bunlardan ilk üçünü 1. Eleme, 2. Eleme ve 3. Eleme turu diye adlandırırken son eleme turunu play-off turu olarak isimlendirmiş. Şimdiye dek Şampiyonlar Ligi'nde 3, UEFA Kupası'nda 2 eleme turu olduğundan, kupalar arası bir düzen kurulamıyordu. Tur sayıları eşitlenince yıl sonuna dek uygulanan düzen eleme turlarında da devam ettirilecek. Salı ve Çarşamba Şampiyonlar Ligi'nde, Perşembe günleri de Avrupa Ligi'nde elemeler oynanacak.

Kupalara katılımlar

Kupalara katılımlarda değişiklik yok. Önce Şampiyonlar Ligi kontenjanları dolduruluyor ve

Avrupa Ligi'ne geçiliyor. UEFA kontenjanlarında ilk kontenjan ülkelerin kupa galiplerine ayrılmış. Kupa galibi, Şampiyonlar Ligi kontenjanını kullanmışsa, kupa finalisti ilk kontenjanı kullanmaya hak kazanıyor. Eğer o takım da Şampiyonlar Ligi kontenjanını kullanmış ise o zaman Avrupa Ligi kontenjanları tamamen ligin puan tablosundan dolduruluyor.

Ülke ve takım puanlarında değişiklikler

UEFA, kupalarda yapılan maçlarda her kulübe puan veriyor ve bu puanlarla bir ülke sıralaması, bir de kulüp sıralaması yapıyor. Daha sonra ülke sıralaması kupalarda ülkelerin kontenjanını belirlemede, kulüp sıralaması da her turda seri başarıları belirlemede kullanılıyor. Şimdiye dek eleme turlarında oynanan maçlarda verilen puanlar o ülkenin puanları için hesaplamalara alındığı halde, kulüp puanlarının hesaplanmalarında dikkate alınmazdı. Önümüzdeki yıldan başlayarak elemelerde verilen puanlama sistemi tamamen değişti ve yeni sistemde verilen puanlar hem ülke hem de kulüp puanlarında kullanılacak. Yeni sisteme göre takımlara maç sonucuna göre puan verilmeyecek. Takımlar elendikleri tura göre sabit bir puan alacak. Böylece kupalara katılan her takım yılı mutlaka kazanılmış bir puanla bitirecek ve yılı 0 puanla kapatmayacak. Avrupa Ligi'nde 1. Eleme turunda elenenlere 0.25, 2. Eleme turunda elenenlere 0.50, 3. Eleme turunda elenenlere 1.00, play-off turunda elenenlere 1.50 puan verilecek. Grup aşamasına kalan takımlar ise 2.00 puanla ödüllendirilecek. Şampiyonlar Ligi'nde de 1. Eleme turunda elenenlere 0.50, 2. Eleme turunda elenenlere 1.00 puan verilecek. 3. Eleme ve play-off'ta elenenler daha sonra Avrupa Ligi'ne katılacakları için Şampiyonlar Ligi'nde değil yeni

katıldıkları organizasyonda puan toplamaya devam edecek. Eleme turlarında kullanılan bu sistemde kazananlara değil de elenenlere puan verildiği için kazanılan puanların birbirine toplanması diye bir durum yok. Bir takım sadece elendiği tura göre bir tek puan toplamış olacak. Elenmeyip grup aşamasına kalırsa, Şampiyonlar Ligi'nde eskiden olduğu gibi 4, Avrupa Ligi'nde de 2 puan ile ödüllendirilecek. Elemeler sonrasında puanlama şimdiki sisteme dönüşür ve her galibiyet 2, her beraberlik 1 puan getiriyor. Hem grup maçlarında hem de daha sonraki elemeli turlarda bu sistem uygulanacak. Bu arada Şampiyonlar Ligi'nde gruplardan son 16'ya kalan takımlara verilen 1 puanlık ödül de 4'e çıkarılıyor.

Değişikliklerin etkileri

Finansman olarak yeni değişikliklerin neler getireceğini yıl sonunda göreceğiz. Şampiyonlar Ligi'nde gelirlerin azalması, Avrupa Ligi'nde ise artması bekleniyor. Taraftar olarak Şampiyonlar Ligi'ni Star TV'de izlemeye alışmıştık. Avrupa Ligi için de Kanal D gibi

sabit bir adres belirlenmesi bu kupayı seyredenlerin sayısını arttıracaktır. Yapısal değişiklikler açısından bakarsak Şampiyonlar Ligi'nde şampiyon takımımızın doğrudan grup aşamasından başlaması güzel bir haber ama ikinci takımın gruplara kalması için ilk 15 ülke takımlarından ikisini elemesi gerekecek. Ancak ikinci takımımızın da Şampiyonlar Ligi'nde gruplara kalamaması durumunda bile Avrupa Ligi'ne katılması garanti. Avrupa Ligi'nde ise üç takımla temsil edileceğiz. Bunlardan biri 2. Eleme turundan, ikincisi 3. Eleme turundan, üçüncüsü ise play-off turundan başlayacak. Ülke puanları tüm takımların topladığı puanların ortalaması ile belirlendiği için kontenjan artışı ile yeni gelecek takımın diğerlerinin ortalamasına yaklaşması gerekecek. Yoksa ülke puanımızda bir düşüş beklenebilir. Puanlamalarda yapılan değişikliklerde seri başı saptamalarında ülke puanları katkısının yüzde 33'ten yüzde 20'ye inmesi nedeniyle bizim üstümüzdeki ilk 10 ülkeye göre avantajlı durumda olacağız ama diğer ülke takımları da altımızda oldukları için bize karşı daha avantajlı olacak.

Kendimi ceza sahasına hapsetmem

Tony Sylva

Onu 2002 Dünya Kupası'nda Senegal Milli Takımı'nın kalesinde rakibimiz olarak tanımıştık. Futbol altyapısını Fransa'da alan, 15 yıl boyunca kaldığı ülkede 10 sezonunu Monaco'da geçiren önemli bir file bekçisi. 33 yaşında transfer olduğu Trabzonspor'a ciddi katkılar sağlıyor. Kalecilik felsefesini açıklarken, kendisini bir libero gibi gördüğünü anlatıyor ve oyunu çok iyi okuyup katkı sağlamanın kaleci için önemli meziyetler olduğunu söylüyor. Kalecilik kariyerini 40 yaşına kadar sürdürmeyi ve bu dönemi Trabzonspor'da tamamlamayı amaçlıyor.

▼Bize futbola başlama hikâyesini anlatır mısın?

▲Henüz 11-12 yaşındaydım. Mahalle arasında arkadaşlarla maçlar yaparak futbol oynamaya başladım. Daha sonra Senegal 1. Ligi'nin Dakar isimli takımının altyapısına girdim. O dönemde, kendi başkanının tavsiyesi ile

Senegal'in başkenti Dakar'da Monaco tarafından finanse edilen bir futbol akademisine geçiş yaptım. Kulüp yetkilileri, buraya yaptıkları bir ziyarette beni beğendiler ve 1993 yılında Monaco'ya transfer ettiler. Önce PAF Takımı'nda, ardından da profesyonel takımda oynadım. 10 yıl boyunca forma giydiğim Monaco'da üç kez Fransa İkinci Ligi'nden ekiplere kiralandım. Daha sonra da Lille'e geçtim.

▼Mevki olarak kaleciliği seçmenin özel bir nedeni var mı?

▲Aslında futbola forvet olarak başladım. Mahallede yaptığımız maçlarda duruma göre hem forvet hem de kaleci olarak oynardım. Açıkçası benden başka kalecilik yapacak kimse de yoktu. Böylelikle, kalecilğe ilk adımı attım ama bundan hiçbir zaman pişmanlık duymadım.

▼Günümüzde kaleciliğin gereklilikleri değişti. Artık kaleciler, defansın son adamı gibi değerlendiriliyor ve topu oyuna sokma şekilleri büyük önem taşımaya başladı. Bu konuda neler söylersin?

▲Ben zaten kendimi hiçbir zaman ceza sahasına hapseden bir kaleci olarak görmedim. Adeta ikinci bir libero gibi hareket ettim. Teknik adamların da benim bu özelliğimi beğendiğine eminim. Oyunu çok iyi okumak ve oyuna katkı yapmak bir kaleci için önemli iki meziyet.

▼Trabzonspor'a gelene kadar hep Fransız takımlarında oynadın. Neden başka bir lige transfer olmak için 33 yaşına kadar beklemeyi tercih ettin?

▲Haklı bir soru. Gerçekten Fransa'da çok uzun bir süre geçirdim. Trabzonspor'un teklifi geldiğinde kendime şu soruyu sordum, "15 senedir buradayım. Fransa'yı ve burada oynanan futbolu çok iyi biliyorum. Neden başka bir ligi denemeyeyim?" Bu sorunun cevabını kendimce verince, Trabzonspor'a transfer olmakta hiç tereddüt etmedim.

Referansı Song'dan aldım

▼Trabzonspor'dan transfer teklifi alınca neler hissettin ve transfer kararını nasıl aldın? Türkiye'de oynamış ya da halen oynayan arkadaşlarından görüş aldın mı?

▲Teklif bana menajerim aracılığıyla iletildi. O sırada

Senegal Milli Takım kampındaydım. Öneriyi duyunca çok mutlu oldum. Buraya gelmeden önce, bana Türkiye hakkında detaylı bilgi vereceğini bildiğim Rigobert Song'u aradım. Onun bana verdiği olumlu referansın ardından Trabzonspor'un teklifini kabul ettim.

▼Trabzonspor'a transfer olman bir hayli uzun sürdü. Lille kulübü ile aranda bir sorun olduğu yazılıp çizildi. İşin aslını senden dinleyelim.

▲Aslına bakarsanız, kendi açımdan Lille kulübünden ayrılmam konusunda bir sorun yoktu. Zira ben FIFA yönetmeliklerinde bulunan 17. maddeyi kullanarak, kulüple olan sözleşmemi tek tarafı olarak feshettim. Bu madde, 28 yaşa ulaşan oyuncuların transferini kolaylaştıran bir özelliğe sahip. Dolayısıyla, benim yaptığım bütün işlemler hukuka uygundu. Fakat Lille ile Trabzonspor arasında yaşanan anlaşmazlık ve gerekli prosedürlerin zamanında yerine getirilmemesi nedeniyle, ortaya böyle bir tablo çıktı.

▼Trabzonspor'a ilk geldiğin

dönemde seni yedek olarak gördük. Bu dönemde düzenli olarak oynayamama endişesi hissettin mi?

▲Tabii ki benim açımdan endişe verici ve sinir bozucu bir dönemdi. Çünkü bir takıma, bütün hafta boyunca antrenman yapıp, arkadaşlarınızı yedek kulübesinden izlemek için transfer olmazsınız. Yeni bir kulübe geldiğinizde amacınız oynamak ve bunu mümkün olduğu kadar sürekli hale getirebilmektir. Özetlersem, yedek kaldığım dönemde oldukça sıkıntılı zamanlar geçirdim. Eşimin verdiği destek sayesinde kötü duyguların üstesinden geldim.

▼24 yıldır şampiyonluğa hasret bir takımda oynuyorsun ve ligdeki zirve mücadeleniz devam ediyor. 16 maçlık ilk periyodu, aynı puanda olduğunuz Sivasspor'un ardından averajla ikinci bitirdiniz. Bu durum senin motivasyonuna katkı yapan bir etken mi?

▲Eski takımım Lille ile yaşanabilecek bütün büyük deneyimleri yaşamıştım. Şampiyonlar Ligi'nde ve

Yeteneklerimi kaybetmediğim müddetçe oynamayı düşünüyorum. Trabzon'da ve Trabzonspor'da mutluyum. Futbolu burada bırakmak isterim ama zaman ne gösterir bilinmez. Futbolu bıraktıktan sonra amacım Senegal'e dönüp genç kaleciler yetiştirmek.

Kendimi hiçbir zaman ceza sahasına hapseden bir kaleci olarak görmedim. Adeta ikinci bir libero gibi hareket ettim. Teknik adamların da benim bu özelliğimi beğendiğine eminim. Oyunu çok iyi okumak ve oyuna katkı yapmak bir kaleci için önemli iki meziyet.

Yedek kaldığım dönem endişe verici ve sinir bozucu bir dönemdi. Çünkü bir takıma, bütün hafta boyunca antrenman yapıp, arkadaşlarınızı yedek kulübesinden izlemek için transfer olmazsınız. Eşimin verdiği destek sayesinde kötü duyguların üstesinden geldim.

Bulunduğumuz yere kesinlikle tesadüf eseri gelmedik. Çünkü hem oyuncu kadromuz hem de teknik kadromuz kaliteli isimlerden oluşuyor. Takım bütünlüğümüz de çok iyi durumda. Bunun arkasından da başarının gelmesi doğal.

UEFA Kupası'nda oynadık, Fransız Ligi'ni ikinci sırada tamamladık. Artık benim orada kalmamı gerektirecek bir neden ya da motivasyon etkeni kalmamıştı. Yeni bir heyecan yaşamak

ve yeni keşifler yapmak için Trabzonspor'a geldim. Şimdi de zorlu rakiplerimizle birlikte zirvede yer alabilmek için mücadele veriyoruz. Bu durum bile beni motive etmeye yetiyor.

Bu noktaya tesadüfen gelmedik

▼**Ligin ilk periyodu itibarıyla takımı**

değerlendirirsen, neler söylersin?

▲Bulunduğumuz yere kesinlikle tesadüf eseri gelmedik. Çünkü hem oyuncu kadromuz hem de teknik kadromuz kaliteli isimlerden oluşuyor. Takım bütünlüğümüz de çok iyi durumda. Bunun arkasından da başarının gelmesi doğal.

▼**Bir kalecinin önündeki defans oyuncularıyla iyi iletişim kurması çok önemlidir. Senin arkadaşlarınla iletişimin nasıl? Defansta Türk de var, Hırvat ve Kamerunlu da.**

▲Söylediğiniz gibi iletişim bir kaleci için en mühim konulardan bir tanesi. Bir tehlike anında arkadaşlarınızın dikkatini çekmeniz gerekebiliyor. Defansif olarak şu şekilde anlaşıyoruz. Ben Fransızca bildiği için Song'la iletişime geçiyorum. Song da İngilizce olarak Cale ve diğer Türk takım arkadaşlarımıza benim direktiflerimi iletiyor. Belki çok da kolay olmuyor ama hiç değilse kendimizce bir çözüm üretmiş olduk.

▼**Trabzon şehrini nasıl buldun, adaptasyon sürecini tamamladığını düşünüyor musun?**

▲Buraya gelişimin üzerinden yaklaşık altı ay geçti ve takımdaki diğer yabancı oyuncuların da yardımıyla adaptasyon sürecimi sorunsuz bir şekilde atlattığımı söyleyebilirim. Dolayısıyla, benim için Trabzon'a alışmak çok sıkıntılı olmadı.

▼**Trabzonspor taraftarlarıyla iletişimin nasıl?**

Kendine gösterilen ilgiyi nasıl buluyorsun?

Fransa'daki taraftar davranışlarıyla karşılaşıtırsan neler söylersin?

▲Türkiye ile Fransa arasında taraftarların tavırları anlamında çok ciddi bir fark var. Lille'de de bizi çok sıkı destekleyen ve her maç tribündeki yerlerini alan sadık bir “kale arkası” grubu vardı. 90 dakika susmadan bağırırlardı. Burada ise çok daha sıcak bir atmosferle karşı karşıyayım. Takıma verilen destek bütün statta aynı şekilde coşkulu. Bu durum da taraftarların oyuna çok daha etkin bir şekilde müdahil olmalarını sağlıyor.

▼**Türkiye'de seni en çok şaşırtan şey ne oldu?**

▲Beni en çok buradaki idman düzeninin işleyişi şaşırttı. Hafta sonunda maçımız hangi saatte ise, hafta içindeki antrenmalar o saatte yapılıyor. Ben daha önce maçları hangi saatte oynarsak oynayalım, idmanların hafta içinde belli bir saatte yapılmasına alışmıştım. Bu yüzden yeni sisteme ayak uydurmakta güçlük çektim.

Türkiye'de oynayacağım aklımdan geçmezdi

▼**Türk futbolu ile tanışman 2002 Dünya Kupası'nda Senegal-Türkiye arasında oynanan maçla olmuştu. O maçla ilgili anılarını bizimle paylaşır mısın?**

▲Gerçekten çok zorlu bir maçtı. Oyun, kuvvet açısından birbirine denk takımların mücadelesine sahne olmuştu. Normal sürenin 0-0 bitmesinden de bunu anlayabilirdiniz. Bulduğu fırsatı kaçırmayan Türkiye, bize altın golü atarak maçı kazanmıştı. Samimi söyleyeyim, bir gün Türkiye'de futbol oynayacağım o günlerde aklımdan bile geçmezdi.

▼**O zaman gördüğün Türk futboluyla şimdi içinde bulunduğun Türk futbolu arasında bir karşılaştırma yapabilir misin? Fransa futboluyla ilgili yapabileceğin bir mukayeseyi de duymak isteriz senden.**

▲Öncelikle daha çok fikir sahibi olduğum Fransız futbolu hakkında konuşayım. Samimi olmak gerekirse, benim ilk transfer olduğum dönemde,

Fransa'daki futbol seviyesi çok daha üst düzeydeydi. Çünkü çok kaliteli oyuncular vardı ve bunlar şimdikinin aksine hemen yurtdışına gitmeyi düşünmüyorlardı. Şimdilerde oyuncuların biraz sivriline ya İtalya ya da İngiltere'ye transfer olduklarını görüyorsunuz. Bu da Fransız Ligi'nin seviyesini biraz düşürdü. Türkiye'ye gelirsek, her ne kadar 2002'den bu yana olan gelişimi tam anlamıyla takip edemesem de şunu söyleyebilirim; buraya gelen yabancı oyuncuların sayısına ve niteliğine bakarak altı sene içinde ne kadar yol alındığını tahmin etmek zor değil. Maçlar yüksek tempolu geçiyor.

▼**Antrenman ve maçlardan arta kalan vakitlerinde neler yapıyorsun? Hobilerin neler?**

▲Otelde kalmaktan başka yapacak çok bir şey yok. Trabzon'da otelden dışarıya adımımı attığım anda yürümek bile zor hale geliyor. Şimdilik yapabildiğim tek etkinlik otelde kalıp televizyon seyretmek.

▼**Ailenin hâlâ Fransa'da olduğunu öğrendik. Onları ne zaman yanına almayı planlıyorsun?**

▲Ailemin buraya gelip sürekli olarak yaşaması pek imkân dâhilinde değil. Çünkü çocuklarım Fransa'da okula gidiyor. Trabzon'da ise Fransızca eğitim yapan bir okul yok. Çocukların okulu tatile girdiğinde beni ziyaret etmek için Trabzon'a geliyorlar.

▼**Senegal'in 2010 Dünya Kupası elemelerinde grubunda 3. olarak saf dışı kalmasını nasıl değerlendiriyorsun? Sorun neydi? Cezayir ve Gambia'dan bu türlü bir çıkış beklenmiyor muydu?**

▲Açıkçası ne Cezayir'in ne de Gambia'nın böyle bir sürpriz yapmasını bekliyordum. Günümüz futbolunda artık küçük takım kalmadı. Artık her takıma saygı göstermeli ve rakibinizle bu çerçevede mücadele etmelisiniz. Biz Senegal olarak bunu yapamadık ve sonuçta çok büyük bir hayal kırıklığına uğradık. Bunu hiç beklemiyorduk ama artık olan oldu. İçimizdeki bu kötü duyguyu atıp, milli takım olarak bir an önce yeni hedeflere odaklanmamız gerekiyor. Çünkü üstlenmemiz gereken yeni sorumluluklar var. Bir an evvel bu yenilgiyi kabul edip, bu kara sayfayı hızlıca çevirmemiz gerekiyor. Senegal futbolunun yeni rotasına girebilmesi için bu acil olarak yapılmalı.

▼**Hangi kalecileri beğeniyorsun?**

▲Kariyerime ilk başladığım zaman Bernard Lama ve yanında bir nevi çirak olarak bulunduğum Fabian Barthez hayran olduğum kalecilerdi. Bugün ise Manchester United'ın kalecisi Edwin Van Der Sar'ı büyük takdir ve beğeniyle izliyorum. Yaşına ve konumuna bakıldığında böylesine bir övgüyü fazlasıyla hak ediyor. Ayrıca Iker Casillas da performansındaki devamlılık nedeniyle bence ayrı bir yere konulmalı.

▼**Barthez'le birlikte aynı takımda forma giymenin sana ne gibi katkılar sağladığını düşünüyorsun?**

▲Barthez ile Monaco'da üç sezon geçirdim. Gerek idmanlarda gerekse maçlarda onu çok büyük dikkatle izledim ve sonunda da çok şey öğrendim. Örneğin, beğendiğim bir özelliğim olan topu oyuna iyi sokmamda, onu gözlemlemiş olmamın büyük etkisi var.

▼**Kariyerinde bundan sonraki hedefin ne olacak?**

▲Bundan sonra hedeflerim Trabzonspor ekseninde biçimlenecek. Umarım mücadele ettiğimiz bütün kulvarlarda zirveye çıkar ve taraftarların bizden beklentilerini karşılarız.

▼**Ne kadar daha futbol oynamayı düşünüyorsun?**

▲Yeteneklerimi kaybetmediğim müddetçe oynamayı düşünüyorum. Biliyorsunuz, kaleciler 40 yaşına kadar futbol oynayabiliyor. Trabzon'da ve Trabzonspor'da mutluyum. Futbolu burada bırakmak isterim ama zaman ne gösterir bilinmez. Futbolu bıraktıktan sonra amacım Senegal'e dönüp genç kaleciler yetiştirmek.

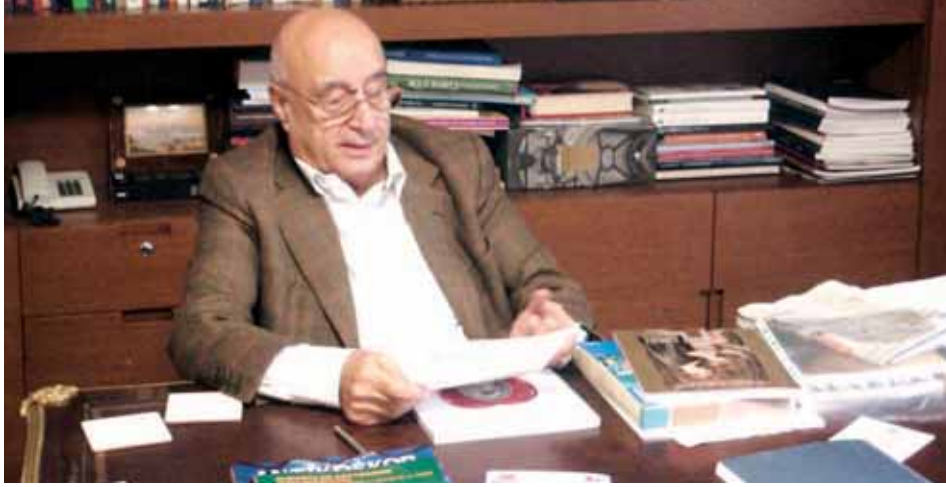

Ben Fransızca bildiği için Song'la iletişime geçiyorum. Song da İngilizce olarak Cale ve diğer Türk takım arkadaşlarımıza benim direktiflerimi iletiyor. Belki çok da kolay olmuyor ama hiç değilse kendimizce bir çözüm üretmiş olduk.

Türkiye ile Fransa arasında taraftarların tavırları anlamında çok ciddi bir fark var. Burada çok daha sıcak bir atmosferle karşı karşıyayım. Takıma verilen destek bütün statta aynı şekilde coşkulu. Taraftarlar oyuna çok daha etkin bir şekilde müdahil oluyor.

Futbol sineması

Yayınların bilâbedel olduğu, futbol maçlarının sinemalarda boy gösterdiği, insanların tribünden izleyemedikleri futbolcuları beyazperdede görebilmek uğruna gişe önlerinde kuyruğa girdikleri günlere gideceğiz. Hani “Yapı Kredi Bankası'nın sunduğu”, Orhan Ayhan'ın seslendirdiği, gollerin ya Gazhane ya da deniz tarafındaki kaleye atıldığı, oyuncuların ters kanattan deplase olduğu, pasların demarke vaziyetteki futbolculara atıldığı, dömivolelerin bolca izlendiği günlere... Konuğumuz ise o yıllarda Yapı Kredi Bankası'nın Reklam ve Pazarlama Müdürü olarak bu işleri kotaran Duran Tantekin.

İlker Uğur

Günümüz futbol izleyicisi bir yayın bombardımanıya karşı karşıya. Hangi ülkenin liginden maç izlemek isterseniz mutlaka bir kanalda karşınıza çıkıyor. Yayın gelirleri ise artık kulüpler için 1 numaralı para kaynağı. Oysa yakın geçmişin tek kanallı, siyah-beyaz televizyon yıllarında bir Avrupa kupası finalini beklemenin bile keyfi bambaşkaydı. Lig maçlarımız da yine haftada sadece bir tanesi olmak üzere siyah-beyaz televizyonumuzda zuhur ederdi. Elbette bu işin bir de uzak geçmişi var. Türkiye'nin henüz televizyon yayınlarıyla tanışmadığı yıllarda insanlar hangi yöntemle maçları izlerdi? Bu röportajda sizi o günlere taşıyacağız. Yayınların bilâbedel olduğu, futbol maçlarının sinemalarda boy gösterdiği, insanların tribünden izleyemedikleri futbolcuları beyazperdede görebilmek uğruna gişe önlerinde kuyruğa girdikleri günlere... Hani “Yapı Kredi Bankası'nın sunduğu”, Orhan Ayhan'ın seslendirdiği, gollerin ya Gazhane ya da deniz tarafındaki kaleye atıldığı, oyuncuların ters kanattan deplase olduğu, pasların demarke vaziyetteki futbolculara atıldığı, dömivolelerin bolca izlendiği günlere... Konuğumuz ise o yıllarda Yapı Kredi Bankası'nın Reklam ve Pazarlama Müdürü olarak bu işleri kotaran Duran Tantekin.

▼**Duran Bey, Türkiye'de ilk kez futbol maçı kayıtlarını yapan ekibin başı ve bu işin sahiplerinden**

birisiydiniz. Öncelikle sizden o projenin çıkışı ve ilerleyişini anlatmanızı rica edeceğim.

▲Bir gün önemli bir futbol maçını izlemek için Trakya'ya gitmeye karar verdik. Şimdi “Trakya'da ne önemli maçı?” diyeceksiniz belki. O yıllarda Türkiye'de naklen maç yayını yok. Ama Yunan televizyonu maçları yayınlıyor. Biz de bir Şampiyon Kulüpler Kupası finalini izlemek üzere Tekirdağ'a gittik. Şehir ana-baba günü, İstanbul plakalı arabalardan geçilmiyor. Bunun üzerine dedim ki, “Manchester City ile Fenerbahçe maç yapacak. Biz de

bunu her hafta yapalım. İstanbul Kazım Taşkent Bey'e sundum. Kazım Bey büyük bir halkla ilişkiler mütehassısıydı ve proje için “İyi olur. Bir de Fahrettin Ulaş'la görüş, fikir al ve masraftan da çekinme, çektir” dedi. Mahmut Demir isminde bir operatör arkadaş vardı. Ona “Gidip çekebilir misin?” diye sordum, kabul etti. İzin almak için vaktimiz de yok... Kaçak çekecek. Gitti, çekti, fakat kaçak olduğu için mükemmel bir film değildi. Yine de bütün Türkiye sinemalarda kuyruğa girdi o maçı izlemek için. İşte ondan sonra Kazım Bey'e dedim ki, “Biz

bunu her hafta yapalım. İstanbul Kazım Taşkent Bey'e sundum. Kazım Bey büyük bir halkla ilişkiler mütehassısıydı ve proje için “İyi olur. Bir de Fahrettin Ulaş'la görüş, fikir al ve masraftan da çekinme, çektir” dedi. Mahmut Demir isminde bir operatör arkadaş vardı. Ona “Gidip çekebilir misin?” diye sordum, kabul etti. İzin almak için vaktimiz de yok... Kaçak çekecek. Gitti, çekti, fakat kaçak olduğu için mükemmel bir film değildi. Yine de bütün Türkiye sinemalarda kuyruğa girdi o maçı izlemek için. İşte ondan sonra Kazım Bey'e dedim ki, “Biz

Fransa'da gidebileceğiniz film den önce, günün veya haftanın olaylarının özetlerini verirdi. Bizim yaptığımız da onun gibi bir şeydi. Sonra ben Kazım Bey'e “Bir şirket kuralım, ekipman ve iyi bir İtalyan operatör getirelim, bu maçları devamlı çekelim” teklifini getirdim. Sinevizyon diye bir şirket kuruldu. Bütün malzemeleri aldık. İtalya'dan Antonio Piazza isminde çok iyi bir operatör getirdik. Roma'daki Centro Sperimentale sinema okulunda Nebiolo'nun asistanıydı. Sonra tabii televizyon yayını başlayıp sinemaya ilgi azalınca biz de maç filmlerini durdurduk.

▼**Nasıl bir sisteminiz vardı? Sonuçta bu çekimler izine bağlı olmalıydı değil mi?**

▲Düzen çok enteresandı. İstanbul Bölgesi'ne stada giriş parası yatırıp izin alırdık. Bir gün Fenerbahçe takımı “Ben bunları stada

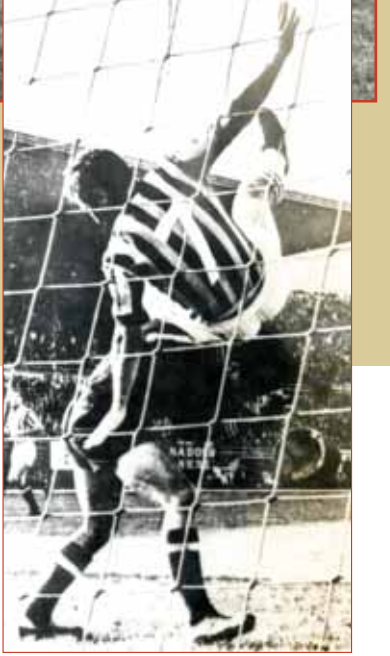
Bankası'nda.

▼**Bu filmlerin yayınlandığı sırada Türkiye'nin genel sosyolojik yapısından bahsedebilir misiniz? Yani insanların tek eğlencesi sinema mıydı?**

▲Tabii insanların tek eğlencesi sinemaydı ve henüz televizyon yoktu. Ne bugünkü barlar, kafeler vardı ne de insanlarda bugünkü tüketim kapasitesi. Ve çok akıllı bir devlet politikası vardı. Türkiye'de en az zam sinemaya yapıldı. Sinemaya kimse dokunmazdı. Devletin en büyük geliri oydu. Yani yabancı film den yüzde 41.5, yerli film den yüzde 21 vergi alınmasına rağmen 5 sene zam yapmazlardı. Çünkü halkın tek eğlencesiydi. Tabii o dönemde Türkiye'nin sosyoekonomik olarak değişen bir yapısı vardı. Benim o işleri yaptığım 1965-71 döneminde Demirel, Türkiye'ye hakikaten bir ekonomik sıçrama yaptırmıştı.

İlâncılık bir inhisardı. Kazım Bey onu aşıp gazetelere doğrudan reklam verdi. Yani Kazım Taşkent Türkiye'de Hürriyet'e bile isyan ederek yarattı bunu. “Ben reklamımı ilâncılıktan geçirmem, gazeteye doğrudan veririm” dedi. “O komisyonu indirim olarak alırım ve benim reklamcım da Reklam Moran'dır” dedi. 1940'lı yılların Türkiye'sinde bunları yapmak kolay iş değildi. O bakımdan o günkü Türkiye'de reklam denince Yapı Kredi akla gelirdi. Yani her şeyin ilkinin Yapı Kredi yapardı.

▼**Kazım Bey'i tamamen bir halkla ilişkiler adamı olarak görüyoruz. Bu futbol filmleri meselesini de tamamen bir reklam olarak görüyordu sanırım.**

Belki Türkiye'nin gördüğü gerçek ekonomik kalkınma odur. 1971'de devrilmesini alkışlamamıza rağmen, adam 65 ile 71 arasında Türkiye'de reel ekonomiyi ikiye katlamıştı hakikaten. Bir de orta sınıf yaratmıştı gerçekten. O bakımdan bizim ilk sosyoekonomik değişmemiz 1950'den sonra odur. O bakımdan o yıllarda statlarda ve sinemalarda seyirci arttı.

▼**O dönemde Yapı Kredi Bankası reklam olarak hangi mecraları kullanıyordu?**

▲Bütün mecraları kullanırdı. Kazım Taşkent, Türkiye'nin bugüne kadar gelmiş en büyük halkla ilişkiler ve reklam uzmanıdır. Türkiye'ye özel bankacılığı getirdiği gibi reklamcılığı da o getirmiştir. O zamana kadar ilâncılık vardır; halbuki o Reklam Moran şirketini yaratmıştır. Eski ortaklarındandır Reklam Moran'ın.

▲Yok, o sporu severdi. Yani “Millet esrar içeceğine gidip spor seyretsin, spor yapсын” derdi. “Esrar içeceğine gelsin halıcılık öğreysin” derdi. Halıcılık kursları yaptı, bir sürü kurslar yaptı. Bugün bakıyorum bazı vakıflar tasarım kursları düzenliyor. Çok güzel bir şey, genç insanlar öğreniyor ve kendilerine iş sahası da yaratıyor. Kazım Bey bunları 60 sene evvel yaptı.

▼**Maçları tek ekiple mi çekiyordunuz?**

▲Evet, tek ekibimiz vardı ve her hafta bir maç seçiyorduk. Maçın

önemine göre bir seçim yapardık. Eğer çektiğimiz maç Gençlerbirliği'nin maçıysa filmi önce Ankara'ya gönderirdik. Ya da Mersin İdmanyurdu'nun, Adana Demirspor'un maçı varsa, onu çekip hemen Adana'ya gönderirdik. Millet sinemaların önünde kuyruk olurdu. Çünkü dediğim gibi o dönemde televizyon yoktu ve insanların sinamalardan başka maçları izleme imkânı mevcut değildi.

▼**Prodüksiyon aşaması nasıl ilerliyordu?**

▲Maç sırasında filmi çeker, akşam da stüdyoya gönderirdik. Stüdyoda o gece film yıkanır ve seslendirilirdi. Seslendirmeyi Orhan Ayhan yapardı. Bir tanesini de Halit Kıvanç'a seslendirtmiştik. Yanılmıyorsam

Manchester City-Fenerbahçe maçını. Sonrasında hepsini Orhan Ayhan'a yaptırdık. Kimse onun kadar başarılı değildi. Müthiş bir hafızası vardı. Oyuncuyu bir kere görsün, hemen tanırdı.

▼**Çekimler sırasında karşılaştığınız zorluklar var mıydı?**

▲Hiçbir zorluğumuz yoktu. Tek sıkıntımız bazen yöneticinin birinin “Kamerayı oraya değil de buraya koyun” demesi idi. Hani Türk insanın bir huysuz tarafı vardır ya, bazen böyle olaylarla karşılaşırdık işte.

Rıza Çalimbay

Futbol rakip sahada oynanır

Futbol oynadığı dönemin “atom karınca”sı, teknik adamlık kariyerini de aynı çalışkanlık ve üretkenlikle sürdürüyor. Denizlispor'a Avrupa kupalarında üç tur atlatarak dikkatleri üzerine çekmişti, şimdi de ligin yeni takımı Eskişehirspor'u efsane günlerine döndürebilmek için kolları sıvadı. Galatasaray, Fenerbahçe ve Denizlispor maçlarında takımına öyle futbol oynatıp öyle sonuçlar aldı ki, bir anda ilginin odak noktasına yerleşti. Eskişehirspor'la önümüzdeki sezon şampiyonluk kovalayacağını söyleyen, bu sezon Trabzonspor'un açık ara şampiyon olacağını iddia eden, Türk futbolcusunu profesyonel olmamakla eleştiren tenis ustası teknik adam, futbol felsefesini ve hedeflerini TamSaha'ya anlattı.

Mazlum **Uluç**

▼Kulüp takımlarında teknik direktörlüğe 2001'de başladınız ve şu anda 7. takımınızın başındasınız. Bu durum bile ülkemizdeki istikrarsızlığın göstergesi sayılabilir. Türkiye'de teknik direktör olmanın zorluklarıyla söze başlayalım isterseniz.

▲İstikrarsızlık hastalığını teknik direktörlere değil yöneticilere bağlıyorum. Buna medya ve taraftarın düşünce yapısını da eklememiz gerek. Çünkü bir-iki kötü sonucun ardından bir baskı ortamı oluşturuyorlar. Yönetim de gereken desteği vermezse teknik adamın bırakıp gitmekten başka çaresi kalmıyor. Benim Beşiktaş'ta yaşadıklarım ortada. Orada 20 yıl futbol oynadım. En çok forma giyen, en çok şampiyonluk yaşayan oyuncu oldum, 10 sene kaptanlık yaptım. Beşiktaş'ta ben bile istifa ettiysem herkes eder. Sezonun ikinci yarısında işe başlayıp 17 maç oynadık ve 1 yenilgi alıp ikinci yarıyı lider tamamladık. Ertesi sezon istediğimiz transferler yapılamadı ama Avrupa'da iki tur atladık. Ligde de takım bir-iki takviyeyle düzelecek durumdaydı. Ama öyle bir baskı geldi ki, istifa etmek zorunda kaldım.

Oysa yönetimin gerçekten arkanızda olduğunu hissetseniz yol devam edersiniz. Mesela ben Malmö maçında istifa ettim; başkan “Hayır istifa etme, arkandayız” dedi. Ama iki maç sonra değişen bir şey olmadığını görüp bıraktım. Eğer yönetim gerçekten arkamda dursaydı devam edecektim. Bu bütün Türk antrenörler için geçerli. Ben Yıldırım Demirören'e de suç bulmuyorum. Çünkü bütün kulüp başkanları baskı altında. ▼Gelmek istediğim nokta şu aslında. Puan durumuna baktığımızda teknik direktör istikrarını sağlamış takımların üst sıralarda olduğunu görüyoruz. Bu gerçek ortada dururken bunca sirkülasyonun anlamı nedir?

▲Bizde sabır yok. Oysa bir antrenör ikinci sezon da görevine devam ederse mutlaka başarılı olur. Mesela Eskişehirspor çok iyi bir camia. Bu seneyi geçerse önümüzdeki sezon bambaşka bir takım oluruz. O zaman Eskişehirspor ilk beşe, hatta şampiyonluğa oynar. Ama bu sezon geçiş dönemi. Elbette kötü maçlarımız da olacak. İnsanlar sabır göstermez, hemen başarı isterse işler zorlaşır. Eskişehirspor'un 3-4 yıllık

Bir antrenör aynı takımda ikinci sezon da görevine devam ederse mutlaka başarılı olur. Geçiş dönemi olarak gördüğümüz bu sezonu atlattırsak, önümüzdeki sezon bambaşka bir takım oluruz. O zaman Eskişehirspor ilk beşe, hatta şampiyonluğa oynar.

Youla oynadığı zaman bir takıma maç kazandıracak bir oyuncu. Bugüne kadar attığı ve attırdığı gollerle bize 13 puan kazandırdı. En büyük eksikliği sezon içindeki devamlılığı. Gerçek performansıya 20 maç oynasa 15'ini kazandırır.

Forma kimin hakkıysa ona verdim. Umut Bulut'u Ankaragücü'nde yedek takımdan çıkardım. Servet'i Kartalspor'dan, Ersen Martin'i Siirt'ten, Zafer Biryol'u Şekerspor'dan aldım. Demek istediğim şu; ben formayı asarım, kim iyiye o alır ve giyer.

Önümüzdeki sezon iddialı bir takım olmayacaksa ben de olmam. Yukarıyı hedefleyen bir takımı çok az transferle kurabiliriz. Benim için başarı paradan daha önemli. Başarıyı da ligin sonunda ölçmek gerekir. Örnek vermek gerekirse başarı Avrupa kupalarına gidebilmektir.

Hep atak düşünen bir teknik adamım. Her maçı en az üç forvetle oynuyoruz. Futbolun ileride oynanması gerektiğine, defans yapılarak maç kazanılmayacağına inanıyorum. Top ne kadar rakip sahada bulunursa kazanmaya o kadar yakın olursunuz.

Takımım 10 kişi de kalsa yine atağı düşünürüm. Eğer 10 kişi kaldığınızda kapanırsanız zaten önünde sonunda golü yersiniz. Oyunu mümkün olduğunca ileride oynamak için de kadronuzu buna göre kurmanız, sezon başı çalışmanızı buna göre yapmanız gerek.

bir plan-programı olmalı. Akılcı transferler, ayrılacak bütçe ve altyapı yatırımlarıyla bu proje hayata geçirilirse yüzde yüz başarılı oluruz. Şöyle de bir gerçek var; başarıyı herkes sahiplenirken, başarısızlık antrenörün omuzlarına yıkılıyor. Oysa başarı gibi başarısızlık da paylaşılmalı.

▼Bu sezon başında başka teklifler de almış mıydınız? Eskişehirspor'u tercih etmenizin sebebi sıfırdan bir Rıza Çalimbay takımı oluşturma düşüncesi miydi?

▲Azerbaycan ve Kore'den de beni isteyen takımlar oldu ama Eskişehirspor'a söz vermişim. Burada güzel bir ortam buldum. Transferleri ise ancak bütçemize göre yapabildik. Takımı baştan sona kendiniz yaparsanız bu bir avantajdır. Ama iyi takım

yapmak için iyi bütçe gerekir. Bu takımda Süper Lig tecrübesine sahip oyuncu sayısı çok az. Eğer bütçeniz sınırlıysa sıfırdan takım kurmak dezavantaja dönüşür. Çünkü hem istediğiniz her oyuncuyu alamazsınız hem de yeni kurulan bir takım olmanın uyum sorunlarını yaşarsınız. Bir çok oyuncumuzu ancak ligin başlamasına 10-15 gün kala transfer edebildik. Bunun sıkıntılarını da çektik. Ama önümüzdeki sezon bu sıkıntıların hiçbirini yaşamayız. Bu sezon 17-18 oyuncu aldık, seneye 5 transfer yaparız. ▼Ülkemizdeki teknik adamların yanında yönetimlerin de transferde söz sahibi olduğunu biliyoruz. Sizin transfer çalışmalarınız için yüzde yüz Rıza Çalimbay'ın ürünü diyebilir miyiz? ▲Alınmış bütün oyuncular benim istediğim oyuncular. Ama benim istediğim bütün oyuncuların alındığını da söyleyemeyiz. Mesela Fahri Tatan bize gelmeyi çok istiyordu.

Ama Konyaspor'a 3 trilyona mal olan bu oyuncuya bizim bu parayı verme imkânımız yoktu. Keza Ankaraspor'a giden Mehmet Çakır da öyle. Biz de bütçemize göre alabileceğimiz oyuncular aldık.

Youla inandığım bir oyuncu

▼**Youla transferiniz ilginçti. Beşiktaş'ta başarılı olamayan, Fransa'da iki sezonda adeta kayıplara karışan bir Youla'yı Eskişehirspor'a getirdiniz. Ona bu kadar güvenmenizin gerekçeleri neydi?** ▲Youla, Beşiktaş'ta yaptığım en pahalı transferdi. 1 milyon dolara almıştık. Yönetim Ailton'u 3.5 milyon euroya aldı ama bunun benimle bir ilgisi yok. Üstelik bana göre gereksiz bir transferdi. Youla çok iyi bir futbolcu ama burada rahat bırakılmadı. O geldiğinde Carew de Beşiktaş'taydı. İyi bir santrfor daha alıp transferi kapatacaktık. Çünkü Youla'yı kullanacağımız maçlar vardı, kullanmayacağımız maçlar vardı. Ama Başkan, Carew'i satın yerine istediğimiz gibi bir oyuncu alamayınca Youla'yı sürekli kullanmak zorunda kaldık. Maalesef Youla, Beşiktaş'ta istediği desteği bulamadı. Yine de giderken Beşiktaş'a para kazandırdı. Buna karşılık 3.5 milyon euroya gelen Ailton 250 bin euroya satıldı. Youla oynadığı zaman bir takıma maç kazandıracak bir oyuncu. Bugüne kadar attığı ve attırdığı gollerle bize 13 puan kazandırdı. En büyük eksikliği sezon içindeki devamlılığı. Gerçek performansıyla 20 maç oynasa 15'ini kazandırır. Onun Eskişehirspor'a çok şey vereceğine inanıyordum. Ama en önemlisi gayret etmesi ve şehrin de ona gereken desteği vermesi. Çünkü böyle bir futbolcunun Eskişehirspor'a gelmesi kolay değil. Zaten bonservisini de alamadık, ancak kiralayabildik. ▼**Youla'nın futbolla barışmasını sağlarken neler yaptığınızı merak ediyorum.** ▲Sadece ona güvendiğimizi ve ihtiyacımız olduğunu söyledik. “Kendi kariyerin için de oynaman gerekiyor” dedik. O da şehri sevdi, kendisine gösterilen sevgiyi gördü ve bu sevgiye karşılık vermeye çalışıyor. ▼**Oyuncular, sevdikleri teknik direktör için ellerinden gelenin fazlasını yaptığını söyler. Dolayısıyla oyuncuyla iyi diyaloglar kurmak önemlidir. Siz oyuncularınızla ilişkilerinizi nasıl yönetiyorsunuz?** ▲En büyük avantajım futbolun içinden gelmiş olmak. 20 yıllık

futbol yaşantımda bin tane şey gördüm. Bir antrenörün futbolcuya nerede, nasıl davranması veya davranmaması gerektiğini gayet iyi biliyorum. Oyuncunun antrenörünü sevdiği için daha yüksek performans göstermesine katılmıyorum. Çünkü bu futbolcunun işi. Bir profesyonelin, antrenörü kim olursa olsun varını yoğunu ortaya koyması gerekir. Ben her zaman oyuncularına çok iyi niyetle yaklaştım. Forma kimin hakkıysa ona verdim. Aralarında asla ayırım yapmadım. Mesela Ankaragücü'ne gittiğimde oyuncuları görmek için bir hazırlık maçı almıştım. Yedeklerin arasında bir çocuk gördüm, süperdi. Ama o güne kadar hiç oynatılmamıştı. Üç gün sonra çıkarıp lig maçında oynattım. O oyuncu şimdi Trabzonspor'da oynuyor; Umut Bulut. Servet'i Denizlispor'a Kartalspor'dan aldım. Ersen Martin'i Siirt'ten, Zafer Biryol'u Şekerspor'dan aldım. Demek istediğim şu; ben formayı asarım, kim iyiyse o alır ve giyer. Zaten hiçbir antrenör kendisine yaramayan oyuncuyu sahaya çıkarmaz.

Başarı ligin sonunda ölçülür

▼**Biraz da futbol felsefenizden bahsedelim. Yeni kurulmuş bir takımsınız ve önünüzde almanız gereken daha çok yol olduğunu biliyoruz. Bu yolun sonunda ortaya çıkacak Eskişehirspor nasıl bir takım olacak?** ▲Eğer bu sezonu geçerseک önümüzdeki sezon yukarıya oynayan bir takım olacağız. Bunu yönetimle de konuştum. Önümüzdeki sezon böyle bir takım olmayacaksa ben de olmam. Bunu da çok az transferle yapabiliriz. Eskişehirspor'a gelirken parayı pulu bir kenara attım. Benim için önemli olan başarı. Başarayı da ligin sonunda ölçmek gerekir. Başarı Avrupa kupalarına gidebilmektir. Ben Denizlispor'da düşmekte olan bir takımı alıp Avrupa kupalarına götürdüm. Lyon, Sparta Prag ve Lorient'i eleyip Avrupa Şampiyonu Porto'ya elendik. Başarı budur. Ben iddia ediyorum, Eskişehirspor'la bu sezonu geçtiğimiz zaman önümüzdeki sezon yukarıya oynayan bir takım oluruz. ▼**Yukarı oynama hedefinizi anlıyorum. Ama bunun farklı şekilleri var. Kimisi sonuçlarla iyi futbolu birleştiriyor, kimisi sadece sonuca odaklanıyor. Eskişehirspor bu anlamda nasıl bir takım olacak?** ▲Ben hep atak düşünen bir teknik adamım. Her maçı en az üç

forvetle oynuyoruz. Futbolun ileride oynanması gerektiğine, defans yapılarak maç kazanılmayacağına inanıyorum. Bu nedenle top ne kadar rakip sahada olursa, biz ne kadar atak düşünürsek kazanmaya o kadar yakın olduğumuza inanıyorum. Tabii bu, defans tedbirlerinden vazgeçmek anlamına gelmiyor. Benim takımım 10 kişi de kalsa yine atağı düşünürüm. Eğer 10 kişi kaldığınızda kapanırsanız zaten önünde sonunda golü yersiniz. Bunun için oyunu mümkün olduğunca ileride oynamak gerekir. Onun için de kadronuzu buna göre kurmanız, sezon başı antrenmanınızı, fizik-kondisyon çalışmanızı buna göre yapmanız lâzım. Ben eksik takımla çok maç kazandım. Beşiktaş'tayken Fenerbahçe'yi kalecisiz, Denizlispor'u da 9 kişiyle yendik. Ankaraspor'da Trabzonspor'u 10 kişiyle mağlup ettik. Hem de yenik durumdayken 3-2 kazandık.

Mücadele etmeye ne tahammülüm yok

▼**Fenerbahçe ve 3-0 geriden gelip kazandığınız Denizlispor maçlarından sonra herkes “Rıza Hoca kendi futbolcu kişiliğini takımına da yansıtmış” denildi. Aslında her teknik adam böyle bir takım oluşturmak istemez mi? Gerçekten de teknik direktörün karakterinin buna bir katkısı var mıdır?** ▲Elbette vardır. Bir kere ben çok hırslı bir adamım. O yüzden de sahada mücadele etmeyen, silik duran oyuncuya tahammül edemem. Oyuncu kötü de oynasa mücadele etmeli. Onlara, “Hata yapabilirsiniz, gol kaçırabilirsiniz, top da kaptrabilirsiniz, ama oyundan kopmayacak, sonuna kadar mücadele edeceksiniz” diyorum. Yüreklarını ortaya

koymalarını istiyorum. Bunun anlamı da sürekli sağa-sola koşturmak değil. Akıllı olacaklar ve saha içinde ne yapacaklarını bilecekler. ▼**Sezon başında ilk 5 haftada galibiyet alamadınız. Bu dönemde umutsuzluğa düştüğünüz, “Acaba bu iş olmayacak mı?” dediğiniz oldu mu?** ▲Hayır. Her zaman “İyi oynuyoruz, ama skora yansıtamıyoruz. Sabredersek sonuçlar da gelecek” dedim. Tabii o zaman tepkiler başlamıştı. Yönetim ve taraftar tedirgin olmuştu. Bense onlara sabır tavsiye ettim. ▼**Aslında bu örnek bile sabrın ne kadar önemli olduğunu ortaya koyuyor değil mi?** ▲Türkiye'de ne yazık ki meseleler yanlış değerlendiriliyor. İki galibiyet alıyorsunuz, göklere çıkartılıyorsunuz, iki yenilgiden sonra “Hadi bu adamı gönderelim” deniliyor. Oysa önemli olan son noktada nerede bulunduğunuz. ▼**Eskişehirspor'un tüm Türkiye tarafından izlenen ve takdir toplayan ilk maçı Galatasaray karşılaşmasıydı. O maçta neler yaşadığınızdan söz eder misiniz?** ▲Size belki ilginç gelecek ama o maçtaki oyun ve skor benim açımdan normaldi. Futbolculuk hayatımda da teknik direktörlük hayatımda da büyük maçların daha kolay olduğunu gördüm. Bu tip maçlara oyuncu zaten çok iyi konsantrte oluyor. Önemli olan yakalanan pozisyonları değerlendirmek. Benim takımım o gün gerçekten mükemmel oynadı, oyundan hiç kopmadı ve eline geçen pozisyonları da iyi değerlendirdi. ▼**Galatasaray ve Fenerbahçe maçındaki oyunu tüm karşılaşmalara yaydığınız söylenemez. Acaba büyük maçların dışındaki karşılaşmalarda bir konsantrasyon sorunu mu yaşıyorsunuz?** ▲Ortam futbolcuyu o hale getiriyor. Diyelim ki Kocaelispor'la maçınız

var. O hafta boyunca 3-4 gazeteci antrenmana gelir, seyredir ve gider. Ertesi hafta Galatasaray maçınız varsa antrenmanda 20 gazeteci vardır. O güne kadar aramayan gazetecisi, televizyoncusu arar. Antrenmana tatlılar getirilir, dernekler toplanır, taraftarlar gelir. Bu ortam oyuncuyu ister istemez büyük maça konsantrte eder. Teknik adamlar için en ciddi tehlike, dört büyük takımın dışındakilerle oynadığınız maçlardır. Biz o maçlarda oyuncuların üzerine daha fazla düşüyoruz ama ne yaparsanız yapın iş yine oyuncuda bitiyor.

Türk futbolcusu profesyonel değil

▼**Bu konuda biraz şikâyetçisiniz galiba.** ▲Bolumuzun en önemli problemlerinden biri, Türk futbolcusunun profesyonelliği, bilmemesi. Ne zaman yatacağını, ne zaman dinleneceğini, nasıl besleneceğini bilmiyor bizim oyuncumuz. Aşırı duygusallar ve en küçük olaylardan etkileniyorlar. ▼**Aslında son 20 yıla bakıldığında siz ve Bülent Korkmaz, profesyonel hayat tarzının bir oyuncuyu hangi noktalara taşıyacağı konusunda çok önemli örneklersiniz. Sizce oyuncular bu örneklerden de ders çıkartamıyor mu?** ▲Benim en büyük avantajım futbolculuktan gelmek diyorum ya... Oyuncularımı sürekli uyarıyorum. Hayat 33 yaşından sonra da var. Futbolu bıraktıktan sonraki hayatınıza yatırım yapacaksınız. Bunu sadece para anlamında söylemiyorum. Karakterinizle, kişiliğinizle de futboldan sonraki hayatınız için seçilecek insan olmalısınız. Futbolun gerektirdiği çok önemli bir şey daha var; hem gezip tozayım hem de gelip top oynayayım diye düşünürseniz olmaz. Futbolculuk fedakârlık ister. İngiltere'ye gittim, aylarca kalıp takımları izledim. Aramızdaki tek fark, onlar bizden daha profesyonel. Yetenek olarak onların önündeyiz ama bizde profesyonellik diye bir şey yok. Adam 11'deki antrenmanına 9'da geliyor, kahvaltısını yapıyor, antrenmandan sonra dinleniyor, yemeğini yiyor, bir daha dinleniyor, sonra evine gidiyor. ▼**Bizdeki durum nasıl peki?** ▲Bizdeki oyuncu 11'deki antrenmana ancak yetişir, öncesinde apar-topar bir şeyler yer. Antrenman bittiğinde siz ne

zaman giyindiğini bile anlayamadan çekip gider. Bu ülkede ayağı sakat oyuncu, iyileşmesi için gereken buz tedavisini bile yapmıyor. Şimdi biz bunlarla uğraşıyoruz. Eskişehirspor'daki arkadaşlarımıza da profesyonel hayatta neyin doğru, neyin yanlış olduğunu anlatmaya çalışıyoruz. Bizim antrenmanımız saat 11'deyse, en geç saat 9'da kahvaltı biter.

Altyapılar ustalara emanet edilmeli

▼**Bu ortamı kim, nasıl değiştirecek?** ▲Biz değiştireceğiz. Bunun için de meseleye altyapıdan el atmak gerekiyor. Türkiye'deki en önemli yanlışlardan birisi altyapının başına en deneyimsiz antrenörlerin getirilmesi. Halbuki en önemli yer orası. Altyapının başına deneyimli, antrenörlüğün zirvesine çıkmış adamı getireceksiniz. Parasıyla, eğitimiyle, tesisiyle tüm ağırlığınızı altyapıya vereceksiniz. Profesyonelliğin ne olduğunu tüm bilimselliğiyle çocuklara anlatacaksınız. A takım kadrolarına beslenme uzmanı alıyoruz. İyi, güzel de beslenme uzmanı 25 yaşından sonra oyuncuya ne verecek? Alın beslenme uzmanını altyapıya koyun. Türk futbolunun kurtuluşu tek kelimeyle altyapıda. Eskişehirspor'da da önümüzdeki sezondan itibaren önemli altyapı yatırımları planlıyoruz. ▼**Birkaç sezondur Anadolu takımlarının zirveyi zorladığına şahit oluyoruz. Anadolu'dan bir şampiyon çıkabilir mi?** ▲Neden çıkmasın? Benim en büyük idealim bir Anadolu takımını Avrupa'da oynatmaktı. Bunu Denizlispor'la başardım. Geçtiğimiz sezon Sivasspor'un şampiyon olacağına inanıyordum. O kadroda bu potansiyeli görüyordum. Ama inanmak lâzım. Bu sezon Trabzonspor'un açık ara şampiyon olacağına inanıyorum. Biz de önümüzdeki sezon kesinlikle şampiyonluğa oynarız. ▼**“Keşke takımımızda olsaydı” dediğiniz oyuncular var mı?** ▲İsim vermem doğru olmaz ama Türkiye'de gerçekten çok kaliteli oyuncular var. En çok sevdiğim oyuncu tipi her an skoru değiştirebilecek oyuncular. Takımınızda bu tip en az iki-üç oyuncu bulunması gerekiyor. ▼**Gelecekteki hedefleriniz neler? Avrupa'da takım çalıştırmak gibi bir amacınız var mı?** ▲En büyük hedefim bu. Bir gün kesinlikle yurt dışına gideceğim.

Kendimi buna hazırlamak için İngilizce öğrendim. ▼**Bir teknik direktör olarak lig organizasyonunda en çok şikâyet ettiğiniz konu nedir?** ▲Hakemlerin tavırlarından çok şikâyetçiyim. Hakemlerin maç yönetiminden çok canımız yandı. Ama bunlar önemli değil. Görmediler veya göremediler. Ancak takındıkları tavır çok yanlış. En küçük bir teknik alan ihlâlinde veya itirazda hemen tribüne gönderilmekle tehdit ediliyorsunuz. Bence bu sezon bir çok hakem ve teknik direktör birbirlerini suçlayacak. Hakemlerin teknik adamlara bazı konularda yardımcı olması gerekiyor.

Yaptığım iyiliği reklam etmem

▼**Bazı öğrencilere burs verdiğinizi ve Sivas'ta bir okul yaptırdığınızı duyduk.** ▲Okul değil de köprü yaptırdım. Ama bu önemli değil, çünkü köyüme borcumdu, bu borcumu ödedim. Yaptığı iyilikleri reklam eden birisi değilim. Bu açılışa Valiyi davet etmemin nedeni, başka insanların da görüp örnek almasını sağlamaktı. Bir de köylüler ilk defa Vali gördüler ve çok mutlu oldular. Dedğim gibi, köprü yaptırmak ya da burs vermek hiç önemli değil. Bu konuları konuşmak da istemem. İmkânı olan her insanın yapması gereken şeyler bunlar. ▼**İstanbul Tenis Kulübü'nün şampiyonu olmuştunuz. Tenise ilginiz nasıl başladı ve bu düzeye nasıl geldiniz?** ▲Beni tenise başlatan Sami Çölgeçen ağabeydir. Ümit Milli Takım'da çalıştığım dönemde bana tenis öğretmişti. Gerçekten çok asil ve güzel bir spor. Hiç ders almadım ama çok çalışıp sürekli oynayarak kendimi geliştirdim. Tabii ki çok iyi bir tenişiçi olduğumu söyleyemem. Sadece spor olsun diye turnuvalara girdim ve şampiyon oldum. Bunun yanında basketbol oynamayı da çok seviyorum.

▼**İki kızınız var. Onlar da sporla ilgileniyor mu?** ▲İkisi de tenis oynuyor. Biri çok iyi basketbolcuydu ve Beşiktaş'ta lisanslı oyuncuyu ama bıraktı. İki kızım da Bahçeşehir Üniversitesi'nde iç mimarlık okuyor. Onların sadece eğitimi için değil iyi insanlar olması için çabalıyorum.

Galatasaray'ı yenip, Fenerbahçe ile berabere kalmamız sürpriz değil. Eksik takımla çok maç kazandım. Beşiktaş'tayken Fenerbahçe'yi kalecisiz, Denizlispor'u da 9 kişiyle yendik. Ankaraspor'da Trabzonspor'u 10 kişiyle mağlup ettik.

Çok hırslı bir adamım. O yüzden de sahada mücadele etmeyen, silik duran oyuncuya tahammül edemem. Oyuncu kötü de oynasa mücadele etmeli. Onlara, “Hata yapabilirsiniz ama oyundan kopmayacak, sonuna kadar mücadele edeceksiniz” diyorum.

Futbolumuzun en önemli problemlerinden biri, Türk futbolcusunun profesyonelliği bilmemesi. Bizim oyuncumuz ne zaman yatacağını, ne zaman dinleneceğini, nasıl besleneceğini bilmiyor. Aşırı duygusallar ve en küçük olaylardan etkileniyorlar.

Türkiye'deki en önemli yanlışlardan birisi altyapının başına en deneyimsiz antrenörlerin getirilmesi. Oraya antrenörlüğün zirvesine çıkmış adamı getireceksiniz. Parasıyla, eğitimiyle, tesisiyle tüm ağırlığınızı altyapıya vereceksiniz. Profesyonelliği orada öğreteceksiniz.

En büyük idealim bir Anadolu takımını Avrupa'da oynatmaktı. Bunu Denizlispor'la başardım. Geçtiğimiz sezon Sivasspor'un şampiyon olacağına inanıyordum. Bu sezon da Trabzonspor'un açık ara şampiyon olacağına inanıyorum

İstanbul âşıkları

Christoph Daum “İlk adım attığımda âşık oldum”

İstanbul'a ilk kez 1992 yılında geldim. Şehrin modern yapısından çok etkilenmişim. Çünkü Almanya'da genelde insanların zihninde İstanbul'la ilgili eski tip bir resim vardır. İstanbul sadece peri masallarından, Topkapı Sarayı gibi binalardan, hamamlardan ibaret bir Doğu şehri olarak algılanır. Modern Türkiye'yi pek kimse tanımaz. Benim en çok şaşırdığım şey, İstanbul'un diğer büyük Avrupa kentlerinden pek farkı olmamasıydı. İlk adımımı attığımda İstanbul'a âşık olmuştum. İstanbul'u kendime çok yakın hissettim. Bizans ve Osmanlı dönemine ait kültürlerin izlerini sürmek, eski yerleşim yerlerini gezmek bana keyif verdi. Bugün bile tarihi yarımada'yı ziyaret etmek, benim için hoş bir macera. İstanbul'daki yaşam kalitesini Köln'de yakalayamadım.

Arthur Zico “Farklı kültürleri bir araya getiren şehir”

Özellikle Dolmabahçe Sarayı'na hayran kaldım. Sarayın Türklerin babası olarak nitelendirilen Atatürk'e yaşamının son dönemlerinde ev sahipliği yaptığını öğrendiğimde çok duygulandım. Ayrıca Dolmabahçe Sarayı'nın otuzu aşkın odası ile İstanbul'un en güzel yerinde bulunması ve Sarayın en güzel bölümlerinden birinin “harem” olması beni çok etkiledi. Atatürk için ölüm yıldönümü olan 10 Kasımlarda anma törenleri düzenlenmesinin dışında, Türkiye'deki birçok havaalanına, stadyuma ve kültür merkezine onun isminin verilmesini de çok anlamlı buldum. Dolmabahçe'nin yanı sıra Ayasofya, Kapalıçarşı ve Sultanahmet de gezdiğim muhteşem yerlerden bazıları. İstanbul ailemin de beğendiği ve gezmekten zevk aldığı bir şehir. Farklı kültürleri bir araya getiriyor.

Kimi gözleri kapalı dinler İstanbul'u... Kiminin ruhunu eritip kalıpta dondurmuşlar, onu İstanbul diye toprağa kondurmuşlardır... Kimisi bir tepeden bakar İstanbul'a ve der ki, “Görmedim gezmediğim, sevmediğim hiçbir yer. Ömrüm oldukça gönül tahtına keyfince kurul. Sade bir semtini sevmek bile bir ömre değer...” Bunlar ozan dilinin söyledikleri. Bir de yolu İstanbul'a düşüp içinden deniz geçen bu şehirde yaşayan ve ona âşık olanlar var. Konumuz futbol olduğuna göre biz de futbol adamlarının İstanbul düşüncelerini aktaracağız bu satırlara. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin hazırladığı “Yabancı sporcuların gözüyle İstanbul” isimli kitaptan alıntılarla...

Erik Gerets “Barışçı Sultanahmet”

Mükemmel restoranlara sahipsiniz. Bazı yerler var ki gözlerinize inanamıyorsunuz. Özellikle de geceleri ışıklar altındaki İstanbul çok farklı oluyor; büyünüyorum. Hayatımda ilk kez camiye gittim. Sultanahmet Camii'ne. İçeride çok değişik duygulara kapıldım. Barışçı ve sessiz. Büyük huzur hissettim. Orada hissettiklerim Belçika'da ya da Almanya'da Müslümanlara karşı hissedilen duygulara pek benzemiyordu.

Gheorghe Hagi “Dünyanın en güzel şehri”

Benim için Türkiye'de yaşamak çok kolay oldu. Türklere benzer bir yapım var. Kanımda Türklere bir yakınlık var. İstanbul'da iyi ortamda yaşadık. Herkesten sevgi gördük. İyi komşularımız oldu. Eşim çok keyifli günler geçirdi. İstanbul dünyanın en güzel şehri. Burada mutlu ve sakin bir hayatımız oldu. Küçük oğlum burada dünyaya geldi. İstanbul'u ve orada yaşayan arkadaşlarımı unutmam mümkün değil.

Jean Tigana “Ailem ayrılmak istemedi”

Fransa'daki görüntülerle Türkiye'deki görüntüler arasında çok fark var. Türkiye'nin bir Fas, bir Tunus, bir Cezayir olduğu anlatılıyor ama Türkiye hiç birine benzemiyor. İstanbul yüzünden ailemle aramda sorun bile çıktı. Beşiktaş'tan ayrılmam kesinleştiğinde ailemle oturup bunu konuştuk. Artık İstanbul'dan ayrılma vaktinin geldiğini söylediğimde, bundan memnun kalmadılar. Kısa zamanda çok iyi arkadaşlıklar kurmuşlardı. Onları ikna etmek benim için kolay olmadı. Hatta sözleşmem bittikten sonra ailem üç ay kadar daha burada kaldı.

Karl Heinz Feldkamp “Türklük kokan yerlerin korunmasını istiyorum”

İstanbul'da en çok hoşuma giden şey ne biliyor musunuz? Modernleşmeyle beraber şehri şehir yapan özelliklerin korunuyor olması. İstanbul'un kokusu duruyor. Türklük kokan yerlerin korunmasını istiyorum. Çiçek Pasajı, Sultanahmet gibi yerler. Çiçek Pasajı'nı değiştirmek isteyen, İstanbul'un kalbine müdahale etmiş olur. Bu yüzden tarihi dokular ne pahasına olursa olsun kesinlikle korunmalıdır.

Jupp Derwall “Güzel ve dolu dolu bir zaman”

1984'te İstanbul'a geldiğimde Hilton'daki odama yerleştim. Balkondan dışarı bakınca yeni bir dünya keşfettim. Bana sunulan görüntüye hayran kalmıştım. Boğaz önümdeydi. Akşam güneşinde parıltıdan sonra ufaklı dalgalar, yakaladıkları balıkları akşama kadar yakındaki lokantalara teslim etmesi gereken balıkçı sandallarıyla sessizce oynuyordu. Arkada Asya ile Avrupa'yı birleştiren köprü bir hayalet izlenimi bırakıyordu. Bu geniş suyunun kıyılarında Osmanlı sultanlarının eski sarayları vardı. Dolmabahçe Sarayı ve Atatürk Müzesi'ni de gözden kaçırmak mümkün değildi. Geceye ve Doğu'ya özgü bu dünyanın karanlığını seyretmenin tadını, eşimle birlikte ileriki yıllarda sık sık çıkardık. Güzel bir zamandı geçen... Ne yazık ki kısacıktı. Ama dolu dolu yaşandı.

Todor Veselinoviç “İnsanın tüm yorgunluğunu alıyor”

Tarihi çok sevdiğim için İstanbul hakkında geniş bir bilgiye sahiptim. Ancak 1984 yılına kadar İstanbul'a gelme fırsatı bulamamıştım. Doğrusu İstanbul'un bu kadar güzel bir şehir olduğunu tahmin etmiyordum. Mükemmel bir sosyal hayatımız vardı. Fırsat buldukça Rumelikavağı'na gidip balık yerdik. Sarıyer'in meşhur böreğini de ihmal etmezdik. Zaman zaman Derwall'le buluşur, İstanbul'un tarihi yerlerini ziyaret ederdik. Ayasofya, Sultanahmet ve Topkapı Sarayı'nı geze geze bitiremezdik. İki büyük dini buluşturan bu tarihi yerler, gerçekten insanın tüm yorgunluğunu üzerinden atmasına yeterdi.

Vicente Del Bosque “İnsanı kendisine bağlıyor”

İlk kez Madrid'in dışında yaşayacaktım ve beni nasıl bir şehrin beklediğinden habersizdim. Ailemle birlikte Tarabya'da 8 ay yaşadık. İstanbul'un büyülu bir şehir olduğunu söyleyebilirim. İnsanı kendine bağlayan bir tarafı var. Sultanahmet Medyanı ve Eyüp Sultan'a ben değil ama ailem gitti. Oralardan çok etkilenmişler. 10 Kasım'da Dolmabahçe'ye gittim. Çok farklı bir havası vardı. Sarayın hem yapısı hem eşyaları çok güzeldi. İnanılmaz etkiledi beni.

Ahmed Hassan “Aklıma sadece güzellikler geliyor”

Kocaelispor'da oynarken izin günlerimi eşim ve çocuklarımla birlikte İstanbul'da geçiriyordum. Eyüp Sultan, Sultanahmet, Süleymaniye Camileri, Ayasofya, Topkapı Sarayı, Boğaz'ın güzellikleri beni çok etkiledi. İstanbul'da yaşamaya başladıktan sonra buralara daha fazla gitme şansım oldu. Eyüp Sultan'ın huzur veren atmosferini unutmam mümkün değil. İstanbul denilince aklıma sadece güzellikler geliyor.

Alex “İstanbul gerçekten büyüleyici”

Doğal güzellikleriyle olsun, hem eski hem de modern yapılarıyla olsun İstanbul gerçekten büyüleyici. Modern ve geçmiş zaman kontrastının olduğu bu şehirde neyi sevdiğimi biliyorum. Boğaz'a gitmeyi çok seviyorum. Boğaz'ın herhangi bir yerinde oturup manzarayı seyretmek çok mutluluk verici. Türkleri ve İstanbul'u seviyorum. İstanbul'da doğan ikinci kızımın adını Anatolia (Anadolu) koydum.

Alioum Saidou “Her yanı tarih kokuyor”

Müslüman olduğum için İstanbul'da inanılmaz rahat ettim. Eyüp Sultan'da, Sultanahmet'te namaz kılmak çok güzel. İstanbul'un her yanı tarih kokuyor. Türkiye'den ayrılıp Fransa'nın Nantes takımında forma giyerken ancak bir sezon dayanabildim. Boğaz'ın güzelliğini anlatmak çok zor. İçinden deniz geçen kaç şehir var bilmiyorum. İnsan gezmeye doyamıyor.

Aly Faryd Mondragon “En önemli özelliği büyüü”

İlk geldiğimde öğrenmek için her yeri gezmiştim. Sonra da ailem ve arkadaşlarımla her gelişimde onları gezdirdim. Topkapı Sarayı, Ayasofya, Yerebatan, Sultanahmet, Dolmabahçe ve Beylerbeyi'ne götürdüm. Boğaz turu yapar, güzel bir yerde yemek yerdik. İstanbul'u diğer şehirlerden ayıran en önemli özelliği bence büyüü. Bu kadar büyük bir tarihi zenginliği olan bir şehirde yaşayıp onu tanımamak, tanıtmamak zaten çok yazık olurdu.

Sepp Piontek “Cennetin varlığının ispatı”

Allah cennetin var olduğunu göstermek için yeryüzünde İstanbul'u yaratmış. Ancak daha fazla özen istiyor. Muhteşem Boğaz, beton villalar uğruna talan edilmiş. Kötü bir şehirleşme gerçekleşmiş. Hiçbir doğal cazibesi olmayan Paris'e Fransızlar milyonlarca turist çekerken, İstanbul'un bu yönünün ihmal edilmesi acı verici. İstanbul başlı başına bir tarih. Roma ve Osmanlı'ya başkentlik etmiş, tarihin bu kadar canlı olduğu bir başka şehir dünyada yok. Ama bu tarihe mutlak sahip çıkılmalı. İstanbul'un tarihi yapıları yeniden gün ışığına çıkarılıp çarpık betonlaşmanın önüne geçilmeli. İstanbul, modern binalarla büyümeyi, tarihi ortaya çıkınca kültür başkenti hüviyetine bürünür.

Cevad Prekazi “Sultanahmet'i gördüğüm an yerimde çakıldım”

İstanbul'a gelmeden önce duymuştum ne kadar güzel olduğunu. Gidip gelenler anlatır, biz de hayran hayran dinlerdik. Galatasaray'dan teklif gelince hiç düşünmeden kabul ettim. Gerçekten de “Dünyada böyle şehir görmedik” diyenler çok haklıymış. Ayağımı bastığım günden beri hep “Dünyada İstanbul gibi bir şehir yok” diye düşünüyorum. Mimariye karşı bir hayranlığım vardır. Sultanahmet'i gördüğüm an yerimde çakıldım kaldım. Hayran hayran sadece o güzelliği izledim. Bize fikir soran arkadaşlara, “Önce İstanbul'u gezin, sonra dünyanın neresine giderseniz gidin. Eğer beğenmezseniz parasını biz ödeyeceğiz” diyoruz.

Claudio Taffarel “Cennette yaşadık”

Türkiye'yi böyle hayal etmiyordum. Eşimle yaptığımız konuşmalarda “İstanbul'da çarşafli kadınları, develeri görürüz” diyorduk. Çünkü bize öyle anlatıyorlardı. İstanbul'da yaşamaya başlayınca buranın bir cennet olduğunu gördük. Çok mutlu, dolu dolu üç yılını geçti İstanbul'da. Daha sonra İstanbul'un güzelliklerini herkese anlattım. Bir futbolcunun İstanbul'da mutlu olmaması imkânsız. Çünkü bu şehirde ne ararsanız fazlasıyla bulursunuz. İlk öğrendiğim Türkçe cümle, “İstanbul'da her şey çok güzel” oldu.

Bobo “Rahatlık ve mutluluk veriyor”

İstanbul gibi bir şehirde yaşamak çok güzel. Bu şehrin, insanı rahatlatan ve mutlu kılan bir yanı var. Boğaz İstanbul'a çok farklı bir güzellik katıyor. Çok hareketli ve canlı bir şehir. Türkiye dini bayram yaşıyor. Bu bayramları biliyorum. Dini bayramlar herkes için önemli. Bir uhrevi ortam oluşuyor. Bütün insanların bunu iyi değerlendirmesini diliyorum. Ben de sizin bayramlarınızı kutluyorum. Bu coşkuyu hissediyorum.

Elvir Bolıç “Tarihi zenginlik ve doğal güzellik bir arada”

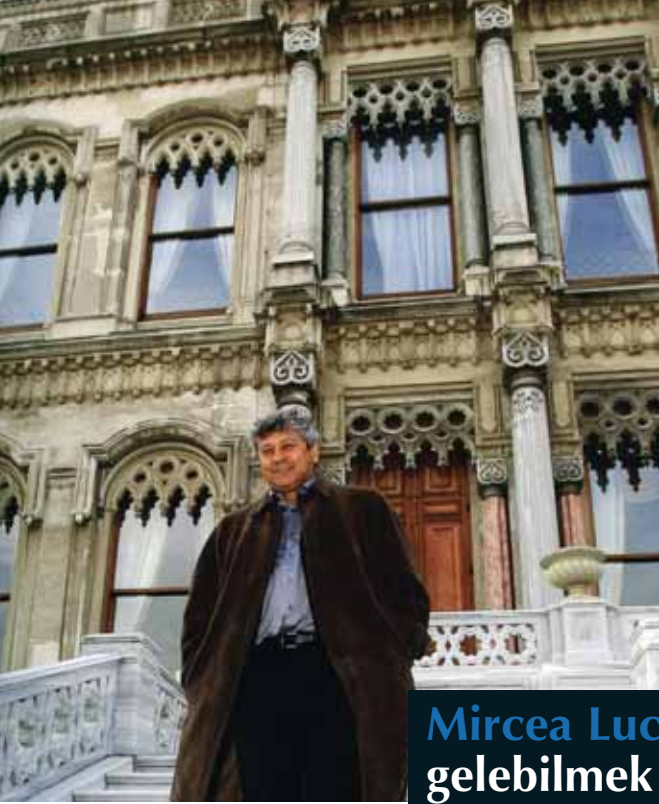
İstanbul'u Doğu şehri sanıyordum. Şehre adım atar atmaz ne kadar yanlış bilgilendiğimi anladım. Hem doğal güzellikleri hem de tarihi zenginlikleri beni büyülemişti. Mesela Paris de çok güzel bir şehir. Ama orada deniz yok. Yine birçok güzel şehrin ya tarihi zenginliği ya da doğal güzelliği eksik oluyor. Dünyada İstanbul gibi bir şehir bulmak çok zor. Bu yüzden futbolu bıraktıktan sonra da İstanbul'da yaşamaya devam ediyorum.

Les Ferdinand “Hayatımın en güzel günlerini geçirdim”

İstanbul'a geldiğimde çok gençtim. Arkadaşlarımla gece kulüplerine gidip eğlenirdim. Keşke İstanbul'a biraz daha geç gelseydim. O zaman daha çok tarihi yerlere gider, şehrin tarihi ve doğal güzelliklerini daha rahat görürdüm. Türkiye'de kaldığım süre içinde geri dönmeyi hiç düşünmedim. Hayatımın en güzel yılını Beşiktaş'ta yaşadım.

Roberto Carlos “Camileri çok ilginç buluyorum”

İstanbul inanılmaz bir yer. Aynı gün hem Asya'da hem Avrupa'da olabiliyorsunuz. Eskiden “Dünyada yaşanabilecek iki yer var. Bunlar da Madrid ve Sao Paulo” diyordum. Şimdi bunlara İstanbul da dâhil oldu. Özellikle İstanbul'daki camileri çok ilginç buluyorum. Şehrin büyüklüğü de beni çok şaşırttı. Türkiye'den bir ev almayı düşünüyorum ama henüz nereden alacağıma karar veremedim.

Mircea Lucescu “İstanbul'a gelebilmek bir ütopaydı”

İstanbul dünyanın en güzel kenti. Türklerin ve yabancıların bir arada, el ele yaşadığı bir yer. O nedenle İstanbul'un tarihini okudum. Beni düşündüren bir kent. Boğaz'ın görüntüsü ise büyüleyici. Türkiye'ye ilk defa futbolculuğum döneminde geldim. Bizim için İstanbul'a gelmek bir ütopaydı. Türkiye'ye gelebilmek için insanlar çok şeylerini verebilirdi. Kapalıçarşı'yı ikinci evimiz gibi görürdük. Çok fazla paramız yoktu. Türkiye'den aldığımız altın yüzükleri sevdiklerimize gizlice hediye ederdik.

Oscar Cordoba “Vizyonumuz genişledi”

İstanbul'da geçirdiğim süre benim ve ailem açısından çok olumluydu. Farklı bir

kültürü, farklı bir yaşayışı ve farklı insanları tanıma fırsatı buldum. Ailem ve çocuklarımın burada olması, onların vizyonunu genişletti. Küçük bir şehirde hayatınızı sürdürürseniz bu vizyona sahip olamazsınız. Müslümanların arasında yaşamak ve onlardan hoşgörüyü görmek bizim için farklı bir deneyimdi.

Radomir Antiç “34 plakalı araçların peşine takılırım”

İstanbul benim ikinci memleketim. İstanbul deyince kalbim küt küt atıyor ve 30 yıl önce yaşadığım unutulmaz günler aklıma geliyor. İspanya'da zaman zaman 34 plakalı araç gördüğümüzde onun peşine takılır, o kişilerle sohbet edip İstanbul'a olan özlemimi gidermeye çalışırım. Hele bir Türk takımı İspanya'ya geldiği zaman o maçı mutlaka tribünden izlemeye gayret ederim. Umarım günün birinde yeniden İstanbul'da çalışma fırsatı bulurum.

düşündüm. İstanbul'da kendimi evimde gibi hissediyorum. Şehrin insanı rahatlatan bir havası, çok hareketli ve canlı bir sosyal hayatı var.

Stjepan Tomas “Fenerbahçe'ye para vermem gerektiğini düşündüm”

İnanın bu şehirde yaşama şansını verdiği için benim Fenerbahçe'ye para ödemem gerektiğini bile düşündüm. Ben denize hayranım. Hep deniz kıyısındaki şehirlerde yaşamak istedim. O yüzden İstanbul benim için ideal bir şehirdi. Çünkü içinden deniz geçen bir şehirde yaşıyordum. Boğaz manzarası, iklimi, tarihi ve doğal güzellikleriyle İstanbul tam yaşanılacak bir şehir. Yurtdışında top oynarken arkadaşlarıma hep İstanbul'un güzelliklerini anlatıyorum.

Nicolas Anelka “Bu şehri kendime benzetiyorum”

İstanbul'a gelmeden önce hiçbir bilgim yoktu. Şehri görmeden de yargılamak istemedim zaten. Bu şehri kendime benzetiyorum. İkimiz için de gerçeklerin dışına çıkılarak kötü bir imaj

çizilmiş. Yani ben de İstanbul da yok edilmesi güç bir etiketle karalanmışız. Gerçeği görmek için biraz çaba sarf etmek, ikimizi de anlamak için

daha derine inmek gerekiyor. En çok ilgimi çeken şey tekneyle bir restorana gitmek oldu. Sanki Boğaz'da atla dolaşmak gibiydi.

Shabani Nonda “Beklentilerimin çok üstünde”

Bana anlatılanlardan çok farklı bir İstanbul buldum. Beklentilerimin çok üzerinde bir şehirle karşılaştım. İstanbul müthiş bir metropol ve olağanüstü değerlere sahip. Mesela hiçbir yerde olmayan bir Boğaziçi var. Orada, kıyılara kurulmuş muhteşem yalılar var. Boş zamanlarımda ailemle dışarı çıkıp tarihi eserleri geziyorum. Gezmekle de bitirebileceğimi zannetmiyorum. Özellikle Sultanahmet Camii ve Kapalıçarşı beni çok etkiledi.

Gençler gelecektir

Türk futbolunun en temel sorunudur genç futbolcu keşfetmek veya yetiştirmek. Bazen yetiştirir, bazen de buluruz o genç oyuncuları ama bu kez de güvenip oynatamaz, bir yıldız olarak parlatamayız. Avrupa'nın büyük ve zengin kulüplerindeyse bu çark bizdekinden çok daha farklı işler. Bugün karşımızda sadece oyuncu yetiştirmekle yetinmeyen, Gullit'i, Sony Anderson'u, Elber'i ve daha niceleriyle dünyayı karış karış dolaşıp yetenekleri keşfetmeye çalışan kulüpler var. Bu araştırmada Avrupa'nın beş büyük ligiyle bizim ligimizin arasındaki "genç oyuncu"ya yaklaşım farkını bulacaksınız.

Bağış Erten

Genç oyuncular her zaman heyecanlandırır bizi. Futbolun hızla eskittiği onca ismin ve yüzün ardından hep yenileri çıksın isteriz. Maradona da unutulur Zidane da... Pek yakında Henry de Hakan Şükür de... Messi'ler, Fabregas'lar, Krkiç'ler, Anderson'lar gelince eskinin hükmü kalmaz olur. Çünkü futbolun yeni yeteneklere açlığı hiçbir zaman bitmez. Üstelik bu son yıllarda iki kez böyledir. Çünkü futbol endüstrisi yüz eskitmede ışık hızına geçmiştir ve piyasa her daim yeni isimlere ihtiyaç duymaktadır. Bu sadece endüstrinin bir kaprisi de değildir üstelik. Oyun sürekli hızlanmakta, yenilenmekte, sadece yeni yetenekler bu hıza ayak uydurabilmektedir. Oysa biz çok zor buluruz yeni yetenekleri. Bulsak da oynatmayız, oynatsak da yıldız haline getiremeyiz. Çoğu hep bir vaat olarak kalmış, pek azı eleğin üzerinde tutunabilmiştir. Bunun en acı ispatını 2005'teki 17 Yaş Altı Turnuvada net bir şekilde gördük. Aynı turnuvada en iyi üç oyuncudan biri olan Nuri bir türlü beklenilen patlamayı yapamazken, diğer iki isim Dos Santos ve Anderson her geçen gün dünya futbol podyumunda parlamaya ve büyük transferler yapmaya devam ediyor. Nuri Almanya'da yetişti tamam. Ama Türkiye'de de durum farklı değil ki. Semih'e yıllarca genç yetenek ama bir türlü gerçekleşmeyen yetenek olarak bakmadık mı? 25 yaşına dek bir vaat olarak kulübede beklemedi mi? Onun gerçekten iyi bir oyuncu olduğuna ikna olmak için geçen bu kadar yıla yazık değil mi? Tamam, "Bu dönemde hiç kimse çıkmadı" demek de

LA LİGA

Takım	Futbolcu	Yaş	Maç	Onbir	Dakika
Barcelona	Gerard Pique Bernabeu	21	7	7	630
	Jose Martin Caceres	21	3	1	122
	Lionel Andres Messi	21	10	9	816
	Bojan Krkic	18	8	0	158
	Pedro Rodriguez Ledesma	21	2	1	111
Real Madrid	Marcelo Vieira	20	9	9	751
	Javier Garcia Fernandez	21	4	1	161
	Royston Drenthe	21	9	2	262
	Gonzalo Higuain	21	12	12	994
Villarreal	Giuseppe Rossi	21	8	7	530
	Jozy Altidore	19	3	0	59
Valencia	Juan Mata	20	12	12	1021
Sevilla	Federico Fazio	21	6	2	258
	Jose Angel Crespo	21	3	2	177
	Diego Capel Trinidad	20	8	4	429
	Fernando Rodriguez Ortega	21	2	0	7
	Lautaro Acosta	20	2	2	147

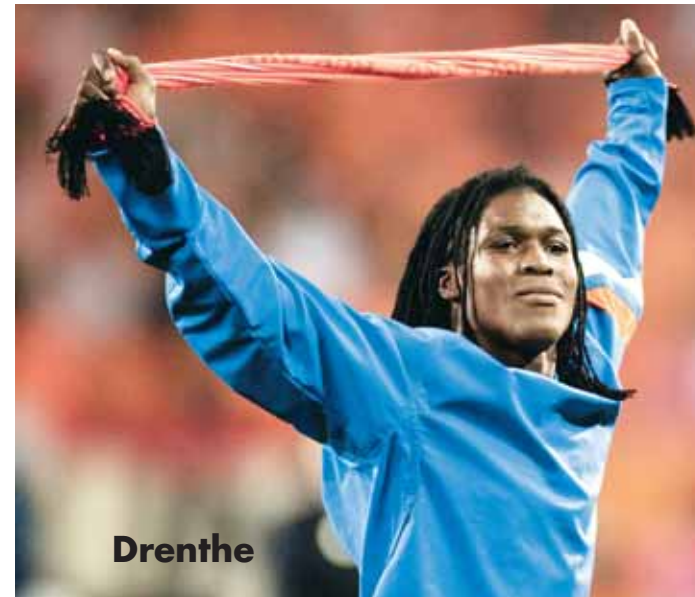

Arda Turan

haksızlık olur. Bir Arda, bir Tuncay bugün Türk futbolunun yüz akıdır. Lâkin onlar da istisna gibi duruyor. Çünkü Süper Lig'de gençler Şampiyonlar Ligi'nin gedikli takımlardan daha az şans buluyor. Evet, gerçekten de kafamızı kumdan çıkarıp yurtdışına baktığımızda, dünyanın en çok parasına sahip, transfer bütçeleri neredeyse sınırsız olan takımların bile pek çok genç isme hiç

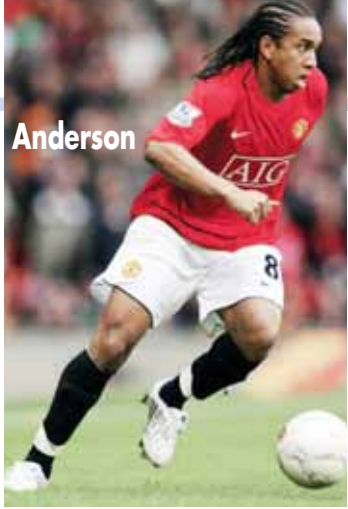
tereddütsüz formayı teslim ettiğini görüyoruz. Barcelona Messi'yi de Xavi'yi de Iniesta'yı da Puyol'u da daha yirmilerinde Camp Nou'ya sürdü ve onları yıldız yapan asıl olarak bu süreçti. Valdes hiçbir zaman dünyanın en iyi kalecisi olmadı. Ama Barcelona ona öyle bir güven verdi ki, bazen dünyanın en iyi kalecilerine taş çıkartabiliyor bu sayede. Raul ve Casillas 17'sinde "bu takımın geleceği sizsiniz" muamelesini gördüğü için dünya yıldızı oldu. Arsenal zaten yetiştirme yurdu gibi çalışıyor, her yıl yeni isimleri cılalayıp sunuyor bizlere Wenger Usta. Manchester United bile -ki yıllardır dünyanın en büyük 20 kulüp listesinin en tepesindeler- büyük bir dev olabilmenin yolunu gençlere yatırımda bulmadı mı? Alex Ferguson efsanesini yaratan gencecik Beckham'lar, Giggs'ler değil miydi? Şimdi onlar gitti, yerlerini Fletcher'lar, Anderson'lar aldı. Genç kuşaktan lojistik destek almayı hiçbir zaman bırakmadı Sir Alex. Düşünün, Abramovich'in sınırsız bütçesinde yine de Obi Mikel'e, Di Santo'ya, Sinclair'e yer var. Hatta Chelsea yeterince genç oyuncu çıkaramadı diye oyuncu avcılarını kovabiliyor, ki bu konuya az sonra yeniden değineceğiz. Milan'a ne demeli peki? Onca yıldızı kadrosuna toplasa da Pato'dan vazgeçmiyorlar. Shevchenko bile zor kesiyor tıfıl Brezilyalıyı. Napoli, Hamsik'i orta sahasına dinamo olarak taktığından beri doludizgin. Tıpkı 21 yaşındaki Zarate'yi dünya futboluna sunan Lazio'nun tozu dumana kattığı gibi. Real Madrid iki senede demlediği Higuain'i vazgeçilmez görüyor, Drenthe'yi, Marcelo Vieira'yı şimdiden pişirmeye

başladı. Barcelona'yı bir tek Messi asla kesmiyor, Pique'yi, Krkiç'i emniyet supabı olarak hazır kıta tutuyorlar. Bayern, Ribery'yle, Toni'yle herkesin ağzını sulandırırsa da biliyor ki, Schweinsteiger'ların arkası Kroos'larla gelirse o takım Bayern Münih oluyor. Schalke 20'lik Rakitic'e onca parayı hayrına dökmüyor. Leverkusen ligin tepesini zorlarken gücünü Renato Augusto'dan, Castro

Drenthe

TURKCELL SÜPER LİG					
Takım	Futbolcu	Yaş	Maç	İlk Onbir	Dakika
Trabzonspor	Ceyhun Gülselam	21	8	2	212
	Barış Memiş	18	7	0	114
	Promise Isaac	21	11	6	587
Beşiktaş	Serdar Özkan	21	11	6	202
	Aydın Karabulut	20	4	3	148
	Batuhan Karadeniz	17	3	1	99
Ankaraspor	Uğur Demirkol	18	7	7	624
	Anıl Taşdemir	20	4	1	110
	Theo Lewis	18	11	11	926
	Umut Sözen	18	1	0	8
	Mehmet Özdemir	20	3	0	81
Galatasaray	Alpaslan Erdem	20	2		26
	Murat Akça	18	1	1	90
	Arda Turan	21	14	12	1136
	Aydın Yılmaz	20	8	4	403
	Mehmet Güven	21	7	2	181
Fenerbahçe	Yaser Yıldız	20	6	0	106
	Volkan Babacan	20	3	3	270
	Gürhan Gürsoy	21	2	0	59
Kayserispor	İlhan Parlak	21		3	76
	Eren Güngör	20	12	12	1080
	Mehmet Bezircioğlu	16	1	1	90
Bursaspor	Umut Koçin	20	5	1	176
	Tevfik Köse	20	5	2	72
	Tayfun Yanar	20	2	1	80
	Serdar Aziz	18	3	3	212
	Volkan Şen	21	10	5	446
Gaziantepspor	Marcelo	21	8	2	314
	İsmail Özgür Göktaş	19	2	0	63
	Mesut Özgür	18	1	1	90
	Sercan Yıldırım	18	11	9	763
	İsmail Köybaşı	19	3	1	144
Konyaspor	Murat Ceylan	20	12	12	981
	Ferdi Coşkun	21	1	1	
	Ahmet Arı	19	11	1	218
	Pacheco	21	10	8	723
Eskişehirspor	Koray İçten	21	2	0	46
	Sinan Ören	21	4	2	283
	Ahmet Sağlam	21	4	2	185
B.Belediye	Abdullah Halman	21	6	2	225
	Mahmut Tekdemir	20	9	8	777
	Gökhan Süzen	21	4	2	236
Denizlispor	Zeki Korkmaz	20	5	3	265
	Cenk Gönen	20	11	11	990
	Engin Memişler	21	5	2	171
	Güray Vural	20	1	0	39
	Süleyman Olgun	21	8	7	635
Gençlerbirliği	M. Sinan Yılmaz	21	8	3	296
	İsmail Baydil	20	7	4	394
	Ali Helvacı	17	2	8	
	Emre Balak	20	7	5	476
	Daniel Addo	21	4	1	211
Ankaragücü	Bilal Çubukçu	21	2	1	68
	James Troisi	20	7	4	418
	Uğur Kapisız	21	1	0	15
	Mustafa Pektemek	20	10	9	711
	Dijite	21	9	6	581
Antalyaspor	Bayram Olgun	18	1	1	90
	Murat Duruer	20	11	9	822
	Mert Erdoğan	19	2	2	180
Hacettepe	Recep Yıldız	21	7	6	492
	Cevher Toktaş	21	3	0	29
	Lika	21	11	9	751
	Ufuk Arslan	21	4	3	240
	Ufuk Eş	21	1	1	90
Kocaelispor	Sukaj	21	8	0	142
	Serkan Yanık	21	5	4	326

Anderson

Gonzales'ten, Arturo Vidal'den alıyor. Lyon yıllardır süren hükümranlığını hep gençler üzerine yatırım yapmanın ödülü olarak görüyor. Öyle olmasa Metz'e 7.5 milyon euro sayıp 19'luk Pjanic'i alırlar mıydı? Peki, Süper Lig eşrafında durum nasıl? Biz gençlere gerçekten yer veriyor muyuz? Arda'lar, Nihat'lar, Hamit'ler, Tuncay'lar Süper Lig'de ne kadar forma şansı bulabiliyor? Önce İstanbul'un dışına bakalım. Ne de olsa bu sene başrol onlarda ve gözlerimizi parlatan veriler hep oralardan geliyor. Rastlantı mıdır bilinmez?

LIGUE 1					
Takım	Futbolcu	Yaş	Maç	İlk Onbir	Dakika
O.Lyon	Lamine Gassama	19	4	4	349
	Sandy Paillot	21	3	3	270
	Timothee Kolodziejczak	17	1	0	78
	Miralem Pjanic	18	7	2	280
	Karim Benzema	21	15	11	1008
Nice	Anthony Mounier	21	7	4	354
	David Ospina	20	2	2	180
	Mahamane Traore	21	7	4	338
	Anthony Modeste	20	13	1	304
Marseille	Loic Remy	21	12	12	999
	Hatem Ben Arfa	21	12	9	797
	Charles Kabore	20	8	2	253
	Elliot Grandin	21	8	1	207
Rennes	Elderson Uwa Echiejile	20	6	2	265
	Bira Dembele	20	2	1	94
	Guillaume Borne	20	1	1	44
	Prince Oniangue	20	1	0	7
	Fabien Lemoine	21	15	15	1350
	Jires Kembo Ekoko	20	6	2	157
Paris S.G.	Mamadou Sakho	18	7	5	434
	Larrys Mabiala	21	1	1	90
	Clement Chantome	21	9	3	328
	Younousse Sankhare	19	2	1	86
	Granddi Ngoyi	20	1	1	90
	Youssef Mulumbu	21	1	1	45

SERIA A					
Takım	Futbolcu	Yaş	Maç	İlk Onbir	Dakika
Inter	Vitor Pele	21	1	0	44
	Mario Balotelli	18	6	3	310
Milan	Alexandre Pato	19	12	6	571
Juventus	Sebastian Giovinco	21	6	2	220
	Albin Ekdal	19	3	0	89
Napoli	Marek Hamsik	21	12	12	944
	Luigi Vitale	21	7	7	527
	Andrea Russotto	20	3	0	24
Lazio	Lorenzo De Silvestri	20	5	1	123
	Mauro Zarate	21	13	13	1092

Ama 16. hafta itibariyle ligin alt tarafında yer alan ekiplerden Antalyaspor ve Kocaelispor'un 21 yaş altında sadece bir oyuncu oynattığını, yine bir dönem ligimizin gençlik iksiri sayılan Ankaragücü'nün zor günler yaşadığı bugünlerde üç 21 yaş altı gençle idare ettiğini, hâl ve gidişinden memnun olmayan Konyaspor'un bir ve geçen sezona göre düşüş yaşayan Büyükşehir Belediyespor'un üç gençle yola devam ettiğini biliyor muydunuz? Peki ya ligin tozunu attıran Kayserispor, Gaziantepspor ve Ankaraspor'un 5, Bursaspor'un ise tam altı tane 21 yaş altı oyuncuya yer vermesine ne demeli? Tabii kötü günler yaşayan ama gençlerden vazgeçmeyen, ismiyle müsemma Gençlerbirliği'ni de istisna olarak kayda geçelim.

Dördü (Emre Balak, Troisi, Mustafa Pektemek, Dijite) sürekli forma giymek üzere tam yedi 21 yaş altı oyuncu oynattı kırmızı-siyahlılar. Tabii ki burada asıl kriter "Üç Büyükler"ın ne yaptığı. Çünkü gençler hem yarışmacı hem büyük hedefleri olan hem de Avrupa sahnesinde güç gösterisinde bulunan takımlarda yetiştiklerinde dünya yıldızı olabilme potansiyeli gösteriyor. İşte orada da pek iyi bir resim çıkmıyor ne yazık ki! Fenerbahçe'nin U21 kategorisinde oynattığı sadece üç oyuncu var; Gürhan, Volkan Babacan ve İlhan. Bir zamanlar Real Madrid'den teklif alan İlhan'ın ligde aldığı toplam süre sadece 76 dakika. Bir zamanların altyapı şampiyonu Beşiktaş bile ne yazık ki üçte kalıyor. Ama hiç değilse daha çok yararlanıyor Serdar Özkan, Aydın ve Batuhan'dan. Galatasaray ise bu konuda her zaman olduğu gibi en iyisi. Kewell'lar, Baros'lar, Lincoln'ler de olsa tam altı adet 21 yaş altı oyuncu kadroda düzenli olarak yer buluyor. Sarı-kırmızıların en krizli dönemlerde bile şampiyonluk görmesi bu sayede değil mi zaten? Hâl böyle olunca insanın sorası geliyor? Real Madrid 4-5 ismi sürekli oynatırken, Arsenal gencecik bir takımla Şampiyonlar Ligi'nde liderken, Lyon bırakın 21'i, daha 19'unu bulmayan

3 oyuncuya zırt pırt forma verirken, Barcelona en büyük yıldızlarını altyapıdan bulurken mi hata yapıyor, yoksa onlara güvenmeyen bizim bazı yönetici ve teknik adamlarımız mı? Gelelim yazının ikinci kısmına. Yani altyapıların değişen modeline. Evet, gençler daha fazla görev alıyor artık günümüz futbolunda. Ama nasıl? Altyapıya yatırım yapanlar mı kazanıyor?

Messi

Yoksa oyuncu avcıları mı? Son yılların moda terimi scouting nasıl bir şey? Dünyada bu işler nasıl yürüyor? Bosman Davası sonrası altyapıların krizi nasıl aşıyor? Gençleri oynatmanın yolu sanırım biraz da bu sorulardan geçiyor.

Oyuncu avcılığının yükselişi

Eskiden bir Ajax vardı. Onlara imrenir, onların yolunu örnek gösterirdik. Bütçenin yarısını altyapıya veren Hollanda ekibi en güzide gençleri bulur, hem kendi zengin olur hem de futbol piyasasını zenginleştirirdi. 1995'te zirveyi gördü Ajax. Yaş ortalaması 23 olan bir takımla Şampiyonlar Ligi finalinde koskoca Milan'ı devirdiler. Ama onun başlangıcı da aynı yıl geldi. Bosman'ın o meşhur davayı kazanmasıyla Avrupa Birliği yurttaşı futbolcular serbest dolaşım hakkı elde etti ve futbolun bütün altyapısı yerinden oynadı. Artık gençlere uzun dönemli yatırım yapmak anlamsızlaşmıştı. Çünkü yeniyetme yeteneklerin büyük bölümü, Avrupa'nın devleri tarafından ilk filizlendiği anda transfer edilir olmuştu. Yetiştirici kulüplerin belini büktü bu. Yetiştirme tazminatı dışında hiçbir katkı alamıyorlar, asıl sihirlerini de kaybediyorlardı. Ajax projesi de büyük darbe aldı haliyle. Artık klasik altyapılarla büyük işler başarmak çok zorlaşıyordu çünkü. İşte tam da bu noktada bazı akıllı kulüpler başka yatırım yolları aramaya ve bulmaya başladı. Özellikle oyuncu izleme sistemleri hızla gelişti. Artık eski futbolcuların hatır-gönülle yaptığı bir iş değildi scout'luk. Tersine, bol sıfırlı sözleşmelerle yapılan profesyonel yıldız avcılığı.

Bu yeni durumu öngörebilen bütün kulüpler kendi hacimlerine ve özelliklerine göre planlar yapmaya başladı. Mesela Udinese gencecik yetenekleri önce transfer ediyor, ama oynatmak yerine onları kiraya verip olgunlaştırdıktan sonra yararlanıyordu. Leverkusen'in scoutları Ziegler ve Krammer Güney Amerika'yı mesken tutmuşçasına harmanlıyor, neredeyse yılın yarısını orada geçiriyorlardı. Hal böyle olunca da iyi futbolcu avının coğrafyası giderek genişliyordu. Belçikalı kulüpler Ajax durumuna düşmemek için büyük takımların gençlerini kiralamayı, Afrika'ya el atmayı ve aynı anda da kendi jenerasyonlarını yaratmayı tercih etti. Pek çok orta Avrupa takımı ise Balkanlar dâhil Avrupa'nın çeperini değerlendirmeye çalışıyordu. Savaş sonrası Yugoslavya'sı çoğu takım için cazip bir yer oldu bu yüzden. İsrail bile bu süreçte pek çok oyuncu ihraç etmeyi başardı. İlginç fikirler de çıkmıyor değildi. Mesela Feyenoord gençleri yetiştirmeyi bir yatırım biçimi olarak lanse etmeye karar verdi. Bir grup yatırımcıdan para toplayıp, o parayla yıldız adaylarını özel bir yetiştirme programına sokuyor, o oyuncuları da yüksek bedele satıp yatırımcılara pay veriyor. Drenthe işte bu sistemin bir ürünü. İskoçlar ise İskandinav ve İrlanda sahasını çapalamayı keşfetti. Kuzey'in futbol ilgisini, İrlanda'nın, İngiltere'nin gölgesindeki çıkışını değerlendirmek istiyorlar. Buna karşılık İskandinavlar da eli belinde beklemiyor. Norveç ve İsveç takımları Afrika'da denizaşırı anlaşmalar yapıyor ve kulüplerini Afrikalı piyasasıyla domine ediyor. Öyle ki Lyn kulübü önce Obi Mikel'i buldu ve Chelsea'ye sattı, ardından da son günlerin gözde takımı Hoffenheim'ın en önemli dışlılarından Obasi'yi bulup onu da Bundesliga'ya gönderdi.

Öte yandan pek çok kulüp Avrupa'nın kimi küçük yetiştirici kulüplerini kardeş belleyip onların altyapısını bir tür staj yeri olarak kullanıyor. Bizde, İstanbul takımlarının Beylerbeyi gibi kulüplerle yaptığı türden bu anlaşmalar Avrupa'da ülke ötesi, hatta deniz aşırı projelere dönüşmüş durumda. Son yılların yükselen yıldızı Rusya ise büyük oynuyor. Kaliteli yıldız adaylarına epey para yatırıyorlar,

ama sonra onları koca koca paralara satıyorlar. Pavluchenko, Jo, Arshavin ve daha niceleri bu şekilde piyasa yapıyor. Nitekim son olarak CSKA Moskova genç yıldız adayları Çek Tomas Necid'e 3, Polonyalı David Jancyk'e 4.2 milyon euro saydı. Ama biliyorlar ki eğer planları işlerse bu iki ismi çok daha büyük paralara Avrupa'nın devlerine satacaklar. İtalyanlar, Portekizliler ve İspanyollar ise bütçeleri iyi diye yatmıyorlar asla. Orada en büyük moda Güney Amerika'da hemşeri dedeler keşfedip yetenekleri yerli statüsüne sokmak. Yine yerli oyuncu gibi muamele gördükleri için Fransa, Afrika'dan, Portekiz de Brezilya'dan çıkmaz hale geliyor bu yüzden. Sadece onlar değil, büyük kulüpler de bu piyasanın cazibesine kapıldı. Hepimizin gözü önünde Arsenal koca koca bütçeleri gencecik çocuklara dağıtmaya başladı. Pek çok büyük kulüpte eski büyük futbolcular artık scout ekibinin başında. Üstelik hatır-gönülle değil, bol sıfırlı sözleşmelerle. Milan, Leonardo'yla, Lyon, Sony Anderson'la, Bayern Münih de Elber'le profesyonel çalışmalar yürütüyor ve Brezilya topraklarını arşınıyor. Gullit'in geçtiğimiz günlerde Milan'ın scout'larının başına geçmesi boşa değil. Pato'lar daha çok çıksın, Maldini gibi s embol isimler eksik olmasın diye böyle bir hamle şart. Abramovich bile, hesapsız parası da olsa oyuncu bulamadıkları için scoutlarına kızıp onları kapı dışarı etti geçenlerde. Aralarında Ronaldo ve Romario'yu keşfeden meşhur yetenek avcısı Arnesen de var. Sözü'n özü, artık gençlere yatırımın niteliği değişiyor. Eskiden iyi altyapı pek çok kapıyı açıyordu. Oysa şimdi oyuncu takibi, yetiştirmek kadar, hatta beki ondan da çok önem kazanmış durumda. Bu yüzden scoutlar çoğalıyor, profesyonelleşiyor ve herkes yetiştirmek kadar keşfetmenin de peşine düşüyor. Yoksa Chelsea baş scout'u Arnesen'e yıllık 2.5 milyon poundu verir miydi hiç? Başarının formülü şöyle gibi sanki. Önce keşfedeceksiniz. Yetmez, oynatacaksınız. Yetmez, güven vereceksiniz. Yetmez, öz disiplinle ve özgüvenle büyük bir yıldız yaratacaksınız. Günümüzün büyük yıldız adayı gençleri hep böyle yükseldiler. Darısı Türkiye'de yetişen genç yeteneklerin başına...

PREMIER LIG					
Takım	Futbolcu	Yaş	Maç	İlk Onbir	Dakika
Chelsea	John Obi Mikel	21	12	12	1080
	Franco Di Santo	19	3	0	80
	Scott Sinclair	19	2	0	20
Liverpool	Lucas Leiva	21	6	3	285
	Damien Plessis	20	1	1	44
	David Ngog	19	1	0	60
M. United	Rafael	18	4	2	183
	Anderson	20	9	7	594
	Rodrigo Possebon	19	2	0	42
	Fraizer Campbell	21	5	2	251
Aston Villa	Danny Welbeck	18	1	0	28
	Nathan Delfouneso	17	1	1	29
West Ham	Mark Noble	21	8	8	657
	Jack Collison	20	5	3	388
	Kyel Reid	21	1	0	23
	Fred Sears	19	10	3	288
Arsenal	Alexandre Song	21	20	14	1319
	Johan Djourou	21	11	9	862
	Gavin Hoyte	18	1	1	59
	Denilson	20	23	23	2004
	Cesc Fabregas	21	20	20	1755
	Samir Nasri	21	16	15	1239
	Aaron Ramsey	18	7	3	249
	Jack Wilshere	16	3	0	53
	Kieren Gibbs	19	1	0	31
	Mark Randall	19	1	0	12
	Nicklas Bendtner	20	17	9	855
	Theo Walcott	19	16	12	1023
	Carlos Vela	19	12	2	229

BUNDESLIGA					
Takım	Futbolcu	Yaş	Maç	İlk Onbir	Dakika
B. Leverkusen	Arturo Vidal	21	14	14	1134
	Pirmin Schwegler	21	8	3	360
	Castro Gonzales	21	12	5	412
	Renato Augusto	20	13	6	457
	Sukuta	18	1	0	13
Bayern Münih	Breno Borges	19	1	1	90
	Toni Kroos	18	7	2	287
Hertha Berlin	Patrick Ebert	21	5	4	282
	Gojko Kacar	21	12	2	356
	Lustenberger	20	11	6	348
	Chermiti	21	1	0	28
B.Dortmund	Mats Hummels	20	9	8	714
	Nuri Şahin	20	7	2	289
	Marc-Andre Kruska	21	2	0	82
	Schmelzer	20	7	1	234
	Subotic	20	15	0	325
Schalke 04	Benedikt Höwedes	20	8	4	499
	Ivan Rakitic	20	10	10	712

Murat Tosun

Ligimizin Almanya patentli genç golcüsü bu sezon yeni bir çıkış yaşıyor. Aykut Kocaman'ın takımdan ayrılmasının ardından sönmeye yüz tutan yıldızını yeniden parlatıyor. Türkiye'de genç oyuncuların sadece teknik adamlar tarafından geride tutulmasına değil, takım içindeki ağabeyler tarafından da baskı altına alınmasına dikkat çekiyor. Genç oyuncunun özgüveninin tek başına yeterli olmadığını, çevresinin de kendisine güvendiğini hissetmesi gerektiğini söylüyor.

Mazlum **Uluç**

Genç oyuncu güvenle beslenir

▼Ankaraspor'un genç kadrosunda önemli yeteneklerden birisi de sensin. Ancak Anadolu takımlarında oynayan her oyuncu gibi kamuoyu seni de çok yakından tanımıyor. Röportajımıza seni biraz daha yakından tanıyarak başlayalım istersen. ▲26 Şubat 1984 Berlin doğumluyum. Aslen Manisa Kulalıyız. Benden küçük bir kız kardeşim var. Babam 1980'de Almanya'ya dedemin yanına gitmiş. Binaların yangın önlemleriyle ilgili bir işte çalışıyordu. Şu an emekli. Annem de hemşire. Eğitimimi üniversite düzeyine kadar sürdürdüm. Şimdi istediğim üniversitede okuyabilirim. Annem babam kendileri eğitilmiş oldukları için benim de okumamı istediler. Bu nedenle Türkiye'ye ancak 21 yaşında gelebildim. ▼Futbol oynamaya kaç yaşında başladın? ▲Her çocuk gibi benim de futbolla tanışmam sokakta oldu. 6 yaşında arkadaşlarımla oynamaya başladım. Her günüm futbolla geçiyordu. 12 yaşında Berlin'deki Tasmania kulübüne yazıldım ve kısa bir süre sonra Tennis Borussia'ya geçtim. 2. Lig'de iyi bir takımdı. Celaleddin ve Faruk Namdar gibi oyuncular da o takımdan Türkiye'ye transfer olmuştu. 21 yaşına kadar Tennis Borussia ve Tasmania'da oynayıp Karşıyaka'ya transfer oldum.

Türkiye'de yükselmek daha kolay

▼Neden kariyerini Almanya'da sürdürmek yerine Türkiye'ye gelmeyi seçtin? ▲Almanya'da futbol Türkiye'ye göre daha oturmuş. Profesyonellik daha üst seviyede. Dördüncü lige kadar çok üst düzeyde oyuncular mevcut. Türkiye'yle kıyasladığınızda bir oyuncunun Almanya'da yükselbilmesi daha zor görünüyor. Türkiye'de birçok takımın altyapısı çok kaliteli değil ve fazla oyuncu yetişmiyor. Almanya'da ise bir dördüncü lig takımının altyapısı bile Türkiye'de Süper Lig takımlarının altyapılarının seviyesinde. Dolayısıyla Türkiye'de yükselbilmek daha kolay göründü. ▼Ailen futbolcu olman konusunda nasıl bir tavır takındı? ▲Ben çok rahat büyüdüm. Babam bana hiçbir zaman ne yapmam gerektiğini söylemedi. Sadece okumamı istedi. 18 yaşında Cem Onuk tarafından keşfedilmiştim. Beni Gençlerbirliği'ne istemişti. Ama babam kesinlikle okulumu bitirmemi istediği için 21 yaşına kadar bekledim. Zaten Karşıyaka'ya da Cem Onuk sayesinde transfer oldum. O dönemde Gençlerbirliği'nden ayrılıp Karşıyaka'ya menajer olmuştu. ▼Karşıyaka'dan Ankaraspor'a transferin nasıl gerçekleşti?

▲Karşıyaka'da 1 sezon forma giydim ve iyi bir performans sergiledim. Genel Menajerimiz Mehmet Şen beni izlemiş ve beğenmiş. Onun girişimleriyle Ankaraspor'a transfer oldum. O sırada Cem Onuk da Gençlerbirliği'ne dönmüş ve beni istemişti ama ben Ankaraspor'u tercih ettim. ▼Seni zaman zaman orta sahanın sağında, bazen de forvette izliyoruz. Gerçek mevkiin hangisi? ▲Almanya'da 10 numara gibi oynuyordum. Forvetin arkasında serbest oyuncuydum. Yani rahattım. Şimdi hocam nerede görev verirse orada faydalı olmaya çalışıyorum. Ama forvette daha iyi oynadığımı düşünüyorum.

Genç oyuncular baskı altında

▼Almanya'dan gelen oyuncuların Türkiye'ye uyum sorunu yaşadığını görüyoruz. Senin açıdan da böyle problemler oldu mu? ▲Aileden uzak yaşamak zaten başlı

durup dururken sizi arasına almaz. Ankaraspor'daki şansımız, Aykut Kocaman gibi bir teknik direktörle çalışmamız oldu.

▼Evet, konuyu oraya getireceğim. Batak ve Risp gibi çok tecrübeli iki yabancı oyuncunuz var ama Aykut Hoca o bölgede Muhammed'le Ediz'e şans verebiliyor. Forvette De Nigris var ama sen oynuyorsun.

▲Geçen sezon Aykut Hoca takımdan ayrılınca bunun sıkıntısını yaşadık. İyi oynamama ve iyi çalışmama rağmen yeterince şans bulamadım. İnanır mısınız, Aykut Hoca döneminde o kadar çalışmıyordum. İnsanlar bazı şeylerin değerini kaybettikten sonra anlıyor. Aykut Hoca'nın ayrılmasının ardından çalışma tempomu yükseltmememe rağmen ismi olan oyuncuları geçemedim. Türkiye'de birçok teknik adamın takımı, ismi olan oyuncuyu geçebilmek gerçekten zor. Çünkü teknik adamların büyük bölümü, "Aman bu hata yapar" diyerek genç oyuncunun yerine tecrübelileri tercih ediyor. Bu da Türkiye'nin şartlarından kaynaklanıyor. Lige baktığınızda bir-iki teknik adamın dışında uzun süreli çalışan bir antrenör göremiyorsunuz. Avrupa'da teknik adamlara güveniliyor ve genç oyuncular üzerine uzun vadeli planlar yapılabiliyor.

▼Başlangıçta beğendiğin, onun gibi olmak istediğin oyuncular var mıydı?

▲Ronaldo çok iyi bir oyuncuydu. Bugün için Cristiano Ronaldo öyle. Tabii onlar çok ekstra futbolcular. O düzeye yükselbilmek kolay değil. Türkiye'de ise Sivassporlu Sezer Badur'u çok beğeniyorum. Sakin ve rahat bir futbolcu. Zaten genç oyuncu için rahatlık çok önemli. Bülent Uygun ona güven duyuyor ve Sezer de bu güvenin getirdiği rahatlıkla başarılı oluyor. Almanya'da benim kaptanımdı, takımın 10 numarasıydı. Futbolcunun psikolojisi çok önemli. O psikoloji de bir saat içinde farklılık gösterebilir.

▼Nedir futbolcunun psikolojisini bozan şeyler?

▲Bazen aileden uzak kalmak olabilir. Özellikle genç oyuncular için içinde bulunduğu ortam çok önemli. Bir takımın aile olabilmesi çok önemli. Sırf "Paramı kazanayım, seneye başka bir takıma giderim" diye düşünmek yanlış. Bu anlayış ne oyuncuya ne de Türk futboluna fayda getirir.

▼Galiba çok sayıda genç oyuncunun bir arada bulunması Ankaraspor'un ortamını da kolaylaştırıyor.

▲Bence genç olmak değil, iyi niyetli olmak önemli. Ankaraspor'da kimse takım arkadaşı için "Bunun ayağını kaydırayım da ben oynayayım" diye düşünmüyor. Herkes oynama fırsatı buluyor. Hem puanları hem de parayı hep birlikte kazanıyoruz. İyi niyetin olduğu yerde başarı mutlaka oluyor. Bunu da bize hocamız öğretiyor. Oyuncuların iyi niyeti ve morali Aykut Hoca için çok önemli. Antrenmanda surat asan ve takımın ahengini bozan oyuncuya hiç tahammül edemez.

▼Bugüne kadar çalıştığın teknik adamların içinde sana en büyük katkısı kim yaptı?

▲Karşıyaka'da beni oynatan teknik direktör Hayrettin Gümüşdağ'dır. Nurullah Sağlam döneminde ise oynama şansını bulamadım. Beni tanıımıyordu ve tecrübeli oyunculara şans veriyordu. Ama o gittikten sonra direkt oynadım. Ankaraspor'da en büyük şansım ise Aykut Hoca oldu. Bazen "Başka bir teknik adam olsaydı acaba

Almanya'da futbol Türkiye'ye göre daha oturmuş. Profesyonellik daha üst seviyede. Dördüncü lige kadar çok üst düzeyde oyuncular mevcut. Türkiye'yle kıyasladığınızda bir oyuncunun Almanya'da yükselbilmesi daha zor görünüyor.

18 yaşında Cem Onuk tarafından keşfedildim. Beni Gençlerbirliği'ne istemişti. Ama babam kesinlikle okulumu bitirmemi istediği için 21 yaşına kadar bekledim. Cem Onuk Karşıyaka'ya menajer olduğunda beni oraya transfer etti.

Almanya'da 10 numara gibi oynuyordum. Forvetin arkasında serbest oyuncuydum. Yani rahattım. Şimdi hocam nerede görev verirse orada faydalı olmaya çalışıyorum. Ama forvette daha iyi oynadığımı düşünüyorum.

Türkiye'de takım arkadaşınızla aranızdaki 3-4 yaş fark bile üzerinizde bir baskı oluşturuyor. Maç içinde pas vermezseniz takımın ağabeyleri hesap sorar. Bu ortam genç oyuncularını eziyor. Oysa Avrupa'da 17-18 yaşındaki oyuncular Şampiyonlar Ligi'nde neler yapıyor.

İnsanlar bazı şeylerin değerini kaybettikten sonra anlıyor. Aykut Hoca'nın ayrılmasının ardından çalışma tempomu yükseltmememe rağmen ismi olan oyuncular geçemedim. Teknik adamlar "Aman bu hata yapar" diyerek genç oyuncunun yerine tecrübelileri tercih ediyor.

Süper Lig'den geri döner miydim?” diye düşünüyorum. Tamam, insan kendine güveniyor ama size görev verecek olan teknik direktörün güven duyması da çok önemli.

İstikrarlı olmak şart

▼Teknik adamlar oyuncuyla konuşur ve “Senin şu özelliklerin iyi, şunları geliştirmen gerekir” gibi önerilerde bulunur. Antrenörlerin bu bağlamda sana neler söylüyor?

▲Aykut Hocamız dayanıklılığımı, oyun zekâmı ve top tekniğimi beğeniyor, son vuruşlarım konusunda ise daha dikkatli olmamı istiyor. Bir de istikrar önemli. Özellikle benim gibi genç oyuncular devamlılığın ne olduğunu bilmiyor. İki-üç maç iyi gidince her şeyin yoluna girdiğini zannediyor.

▼Geçtiğimiz sezon bir ara düşme korkusu yaşayan Ankaraspor bu sezon üst sıralarda yer alıyor. Sence Aykut Kocaman'ın geri dönmesi dışında takımda neler değişti?

▲Geçtiğimiz sezon çok genç bir kadromuz vardı. Bu sezon o oyuncular biraz daha tecrübe kazanmış durumda. Mehmet Çakır ve Neca'nın gelmesi takımın kalitesini yükseltti. Geçtiğimiz sezon genç oyuncular bir kaç maçlık başarının ardından çalışmayı unutup işler kötü gitmeye başlamıştı. Dediğim gibi, genç oyuncular istikrarın önemini çabuk kavrayamıyor ve bu nedenle de teknik adamlar tecrübeli oyuncuları daha fazla tercih ediyor. Geçtiğimiz sezon o hatayı yaptık ama bu sezon ders almış durumdayız. Artık bir yerine üç çalışıyor ve her şeyi daha iyi yapmaya uğraşıyoruz.

▼Birkaç hafta ikinci sırada kaldınız. O sırada “Acaba şampiyonluğa gidebilir miyiz” gibi düşünceler geçti mi aklınızda?

▲Ayaklarımızın üzerine basmamız gerekiyor. Üst üste beş-altı maç kazanmak şampiyonluk için yeterli değil. Mesela bir Fenerbahçe maçı oynadık, her açıdan zordu. O tip maçların atmosferi de diğer faktörleri de farklı oluyor. Şampiyonluk 3-4 sezonluk bir çalışmanın ürünü olarak gelir. Öncelikle takımı oluşturan futbolcuların kendilerini geliştirmesi ve güven kazanması gerekir. Bizim öncelikle ikinciliğin ne olduğunu bilmemiz gerekiyordu. İkinciliği kaybettikten sonra onun değerini daha iyi anladık.

Seyirci 5-6 puan fazla demektir

▼Seyircisiz oynamak sizi nasıl etkiliyor?

▲Seyirci çok önemli bir faktör. Seyircinin gücü bir takıma her sezon ekstra 5-6 puan kazandırır. Oyuncu yorulduğunda taraftarın coşkusu ona normalde yapamayacağı şeyleri

yaptırır, bir-iki depar daha fazla atmasını sağlar. Biz deplasmanda oynadığımızda bunu daha fazla hissediyoruz. Ankaraspor'un kendi kendine havaya girebilmesi kolay değil.

▼Bundan sonraki hedeflerin neler? ▲Takımım adına bu sezonu ilk beş sırada bitirmek istiyoruz. Kendi adıma ise her futbolcu gibi benim de hayalim üç büyüklerde oynayabilmek. İstanbul'da yaşamak, o seyircinin desteğini arkanda hissetmek güzel gerçekten. Ama basamak basamak düşünmek gerekir. Benim için bugünkü öncelik Ankaraspor'da başarılı olmak.

▼Her oyuncunun kafasında büyük takımda oynama hayali vardır diyoruz. Tamam da mesela sen büyük takımların kadrosuna baktığında, “Ben şu takıma gitsem, şu oyuncunun yerine rahatlıkla oynarım” diyor musun?

▲Bunu her futbolcu söylüyordur. Zaten kendinize güvenmiyorsanız yanlış mesleği yapıyorsunuz demektir. Ancak bugün o büyük takımlarda oynayan oyuncuların da hakkını vermemiz gerekir. O oyuncular eski takımlarında bir başarı elde etmiş ki seçilmiş ve transfer edilmişler. Ama ben büyük takımda oynamanın daha rahat olduğunu düşünüyorum. Çünkü çok kaliteli oyuncularla birlikte oynamak gibi bir avantaja sahipsiniz.

▼Bugüne kadar hiç milli olmamışsın. Milli Takım'la ilgili hedeflerin var mı?

▲21 yaşıma kadar Almanya'da yaşadığım için çok göz önünde değildim ve bu nedenle hiç milli olamadım. Dediğim gibi basamak basamak düşünüyorum ve başarılı olup istikrar da sağlarsam Milli Takım'da oynayabileceğimi biliyorum.

▼Futbolun dışında neler yapıyorsunuz?

▲Ankara'da ev tuttum ve yalnız yaşıyorum. Babam emekli olduğu için sık sık yanıma geliyor ve uzun süre benimle kalıyor. Arkadaşlarım ve yakın çevrem Almanya'da olduğu için burada işim kolay değil. Bazen orayı özlüyorum. Babamın sık sık yanıma gelmesi bu özlemi biraz olsun dindiriyor.

▼Takım içindeki en iyi arkadaşın kim?

▲Özer'le hem saha içinde hem de dışında çok iyi anlaşıyoruz. Boş vakitlerimizi de beraber geçiriyoruz. Sinemaya gitmeyi seviyorum. Genellikle evde oturuyorum ve playstation oynuyorum, müzik dinliyorum. Yapacak fazla bir şeyim olmadığı için bazen izin günlerimde bile antrenman yapıyorum.

▼Evlenmeyi düşünüyor musun?

▲Almanya'da bir kız arkadaşım var, söylüyoruz. Bu yaz evlenmeyi düşünüyoruz. Evliliğin genç futbolcu için çok olumlu sonuçlar vereceğini düşünüyorum. Bekârim ve boş zamanlarımda ne yapacağımı

bilmiyorum. İnsan bazen yanlış şeyler de yapıyor. Mesela dinlenmeyi unutuyor ve gezmeyi tercih edebiliyorsunuz.

▼Birçok teknik direktör de oyuncuların bu tavrından rahatsız. Türkiye'deki oyuncuların profesyonel olmadığından yakınıyorlar.

▲Bunu söyleyen antrenörler haklı. Türkiye'de profesyonel oldum ve ben de yanlışlar yaptım. Karşıyaka'da oynarken, antrenmandan sonra vücudumu dinlendirmem gerektiğini bilmiyordum. Uç-dört ay, kendi kendime “Neden böyle güçsüzüm?” diye düşündüm. Türkiye'de altyapı yeterli olmadığı için böyle bir sorun yaşıyor. Şimdi Ankaraspor'da Batak'ı, Risp'i izliyorum ve profesyonellik adına dersler çıkarıyorum. Vitaminlerini alırlar, antrenmandan sonra dinlenirler, profesyonellik neyi gerektiriyorsa onu yaparlar.

▼Avrupa'da oynamak gibi bir hedefin de var mı?

▲Elbette var. Türkiye'yi küçük düşürmek istemem ama burada ciddi bir sorun yaşıyor. Sanki büyük takımlar ayrı bir ligde oynuyor. Biz de verdiğimiz emeğin karşılığını almak istiyoruz. Bu nedenle Avrupa'ya dönmek istiyorum.

▼Her zaman hakemleri

savunuyoruz ve onlara anlayış gösterilmesi gerektiğini söylüyoruz. Ama bazen de hakemin futbolcuyu çileden çıkardığı pozisyonlar yaşıyor. Herkesin görüp de hakemin görmediği bir pozisyonda haksızlığa uğradığını düşündüğün zaman neler hissediyorsun?

▲Artık kızamıyorum bile. Çünkü bunları sürekli yaşıyoruz. Emeğimizin karşılığını alamıyoruz. Sadece o maçta puan kaybetmekle kalmıyoruz. Belki o maçı kazanabilsek havaya girip 10 puan daha kazanacağız. Daha âdil maç yönetimleri Türk futbolundaki rekabetin de önünü açacak.

▼Türkiye'deki yabancı oyuncuların hangilerini beğeniyorsun?

▲Gaziantepspor'daki Beto ve Tabata'yı çok beğeniyorum. Küçüklüğümden beri Milan Baros hayranıyım. Menajerlik oyunlarında onu mutlaka takımıma alırdım. Kewell, Lincoln, Alex zaten çok iyi futbolcular. Ama önemli olan 200 bin dolara Denizlispor'daki Roberts gibi oyuncuları bulabilmek. Bizde de Theo Weeks var. Neredeyse bedavaya alınmış.

18 yaşında ve inanılmaz kuvvetli bir oyuncu. Kesinlikle Avrupa'nın iyi takımlarında oynayabilecek bir fiziki yapıya sahip.

Beş hakemli sistem çözüm olur mu?

Hakem hataları, futbolun en yoğun tartışma konularından biri. UEFA, hataları en aza indirebilmenin yolunun sahadaki hakem sayısını artırmaktan geçtiğine inanıyor. Kale direklerinin hemen yanına, aut çizgisi üzerine yerleştirilecek ilave iki hakemli sistemin denemeleri başladı bile. Bu sistemle, topun kale çizgisini geçip geçmediği, savunma oyuncusunun gole giden rakip oyuncuyu düşürüp düşürmediği ya da ceza sahası içindeki fauller daha sağlıklı tespit edilebilecek. Bugüne kadar yapılan denemeler, önümüzdeki ay, futbolun oyun kurallarıyla ilgili karar mercii olan International Board'a sunulacak. Eğer 8 üyeli Board ikna olursa, yeni sistem belirlenecek program çerçevesinde devreye girecek.

Dr. Cem **Çetin**

Türk medyasında “Çizgide Uyuyorlar” başlığıyla yayınlanan haberde, Turkcell Süper Lig'de maç yöneten hakemlerin, son iki ayki dönemde, tartışmalı beş pozisyonundan ancak birinde doğru karar verdikleri belirtiliyordu. Daha ligin kritik günleri yaşanmadan ortaya çıkan bu tablo, gelecek için elbette endişe veriyor. Ne var ki, hatalı hakem kararları sadece Türkiye'ye ait bir sorun değil. Bu olumsuzluk hemen hemen dünyanın her tarafında ciddi bir şekilde yaşanıyor. Gelişmeleri yakın takibe alan FIFA ve UEFA, hatalı hakem kararlarıyla ilgili çözüm arayışlarını sürdürüyor. Bunlardan bir tanesi, aut çizgisine yerleştirilecek iki ilave hakem. Son iki aydır bu uygulamanın denemelerini yapan UEFA, hakem sayısının 5'e çıkartılarak, özellikle ceza sahası içindeki hatalı kararların önüne geçilebileceği fikrini savunuyor. Eğer bu öneri hayata geçirilirse, o zaman “hakem üçlüsü” ifadesi de tarihe karışacak.

Üç hakem yetmiyor!

İki ay önce hakemlerle ilgili olarak France Football'a açıklamada bulunan UEFA Başkanı Michel Platini, “Futbolun içinden gelen biri olarak, maçların artık üç hakemle sağlıklı bir şekilde

yönetilebileceğini düşünmüyorum. Bu konudaki kararım kesin. Teknolojik desteğin karşısında olduğumu

da belirtmek istiyorum” ifadelerini kullanıyordu. Hakem kararlarının en çok tartışıldığı bölge, maçın

5'li sistem golcülere yarayacak

Kıbrıs Rum Kesimi'ndeki maçlarda forma giyip, 5'li hakem mekaniğini tecrübe eden futbolcular, kale çizgilerine yerleştirilecek ilave hakemle özellikle forvet mevkiinde oynayanların kârlı çıkacağı görüşünü ortaya attı. Danimarkalı Hassan Mohammed, “Mevcut sistemde hakemler, formalarından çekilenleri görmüyordu. Kale çizgilerine yerleştirilecek hakemlerle bu olumsuzluk giderilecek” derken, bir savunma oyuncusu olan Çek Stanislav Hoffman da “Ceza sahasına girenler daha çok topa oynayıp, rakibe hata yaptırmaya çalışacaklar. İlave hakemlerle penaltı sayılarında bir artış olabilir. Ancak bu uygulamayla her şeyin daha iyi olacağı bir gerçek. Ceza alanında yaşananlar şeffaflaşacak” görüşünü ortaya atıyor. Fransız hakem Said Ennjimi ise “İlave hakem uygulaması futbolcular düşünülerek hayata geçirilmiş. Bu süreçte en fazla kazanan oyun olacak” diyor.

gidişatına etki yapan pozisyonların yaşandığı ceza sahalari oluyor. Topun kale çizgisini geçip geçmediği, savunma oyuncusunun gole giden rakip oyuncuyu düşürüp düşürmediği gibi konularda hakemlerin verdiği kararlar, bazen yanlış olabiliyor ve bu da ciddi polemikleri beraberinde getiriyor. Sorunun temelinde aslında televizyon var. Çünkü bu sihirli kutu, hakem hatalarını pek çok kameranın desteğiyle farklı açılardan, yavaşlatılmış gösterimlerle en ince ayrıntısına kadar ekranlara getiriyor. Durum böyle olunca da hakemler, herkesin hedefi haline dönüşüyor. Halbuki geçmişte, hakemler için böyle bir tehlike söz konusu değildi! Hakem kararlarının çok tartışıldığı şu dönemde, “iki ilave hakemli” sistem deneniyor. UEFA'nın 19 yaş altı turnuvalarında başlayan bu uygulamanın ilk sonuçları, bu fikri ortaya atanları fazlasıyla memnun etti. Kasım ayının son haftasında Kıbrıs Rum Kesimi'ndeki maçlarda görev yapan hakemlerden Tony Chapron, “5 hakemli sistemde maç yönetmek gerçekten çok rahat” ifadesini kullanırken, bir başka hakem Said Ennjimi, görüşlerini, “Şimdi sahada oyunu izleyecek 5 çift göz var. Geçmişe göre daha iyi” şeklinde dile getiriyor. Eski

hakemlerden Hugh Dallas ise iki ilave hakemli uygulamayla ilgili olarak, “Çok az olumsuzluk gördüm, bu elbette pozitif bir gelişme. Ancak şimdilik düşünme aşamasındayız. Hangi sistemin daha verimli olacağını bilmemiz gerekiyor” açıklamasında bulunuyor. Bu süreçte en önemli soru, sistem devreye girdiğinde, kimlerin ilave hakem olarak görev yapacağı.

Kararı International Board verecek

Kale direğinin yanında, aut çizgisi üzerine yerleştirilen ilave hakemlere, aslında büyük sorumluluklar düşüyor. Örneklendirirsek; topun gol çizgisini geçip geçmediğine ilave hakemler karar verecek. Ayrıca ilave hakemler, ceza alanı içindeki futbolcuların davranışlarını da takip edip, gerektiğinde

cezalandırabilecek. Kıbrıs Rum Kesimi'ndeki uygulamaya katılan hakemlerin önemli bölümü, beş hakemli mekanikle oyun içindeki ölü noktaların tamamen ortadan kalktığının, yardımcı hakemlerin ofsayt pozisyonlarına daha iyi odaklandığının ve “Hakemler her şeyi görüyor” düşüncesindeki futbolcuların da daha dikkatli davrandıklarının altını çiziyor. Yeni uygulamanın tek olumsuz yanı ise ilave hakemlerin oyuna müdahale etmeden geçirecekleri zaman diliminin uzun olma ihtimali ve bu şekilde seyirci

konumuna gelmeleri. “Yayın teknolojisi ilerledikçe, hakemler daha da zorlanacak. Bunun için yeni uygulamalara ihtiyaç var” diyen UEFA'nın Hakem Komisyonu Üyesi Marc Batta, “İlave iki hakemle taşlar yerine oturacak” ifadesini kullanmaktan kaçınmıyor. Bu arada ilginç bir istatistik de dikkat çekiyor. Mevcut sistemde hakem bir maç sırasında kararların ortalama yüzde 80'ini tek başına veriyor. Eğer 5'li mekaniğe geçilirse, bu oranın yüzde 50'ye gerileyeceği belirtiliyor. Bu da sorumluluğun paylaşılması ve hata yapma ihtimalinin azalması anlamına geliyor. Slovenya, Macaristan ve Kıbrıs Rum Kesimi'nde yapılan denemeler, önümüzdeki ay, futbolun oyun kurallarıyla ilgili karar mercii olan International Board'a sunulacak. Eğer 8 üyeli Board ikna olursa, yeni sistem belirlenecek program

çerçevesinde devreye girecek. Bu konuda ilk somut adamı, “International Board'dan olumlu bir cevap gelirse, 25 Nisan'daki Lig Kupası finalini 5'li hakem mekaniğiyle oynatacağız” diyen Fransızlar attı. Bakalım Fransızları kimler takip edecek?

Dolu statlarda olumlu sonuç verecek mi?

5'li hakem mekaniği bugüne kadar UEFA'nın 19 yaş altı turnuvalarında ve nispeten boş sayılabilecek tribünler önünde denendi. Genç futbolcular üzerinde denenen yeni sistem istenilen sonuçları verdi. Peki 5'li hakem mekaniği, hakemleri yanıltmaya daha müsait, yaşı ilerlemiş profesyonel futbolcuların sahne aldığı A kategorisi maçlarda ve dolu tribünler önünde de arzu edilen sonuçları verecek mi? Bu soruların cevabını almak için biraz daha beklemek gerekiyor.

İstanbul 2009 için görkemli tören

Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı'nda 20 Mayıs 2009'da oynanacak 2008-2009 sezonu UEFA Kupası final maçının logosunun ve bilet tasarımının tanıtımı yapıldı. Kadıköy Süreyya Operası'nda düzenlenen “Finale İlk Adım” törenine, Bakan Murat Başesgioğlu, Şenes Erzik, Mahmut Özgener, Selami Öztürk, Ergun Güngör, Bülent Korkmaz, Roberto Carlos ve UEFA yetkilileriyle çok sayıda davetli katıldı. İstanbul'un tarihi mirasının ve modern yüzünün, geleneksel mozaik tekniğinin modern bir uygulamasıyla bir araya getirildiği logoda Osmanlı ve Bizans motifleri ile futbol ve stadyum ikonları yer alıyor. Final maçının bilet fiyatları ise 75, 100 ve 130 euro olarak belirlendi.

Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı'nda 20 Mayıs 2009'da oynanacak 2008-2009 sezonu UEFA Kupası final maçının logosunun ve bilet tasarımının tanıtımı yapıldı. Kadıköy Süreyya Operası'nda düzenlenen “Finale İlk Adım” törenine, Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu, UEFA Asbaşkanı ve TFF Onursal Başkanı Şenes Erzik, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener, Kadıköy Belediye Başkanı Selami Öztürk, İstanbul Vali Yardımcısı Ergun Güngör, futbolculuk döneminde Galatasaray'da UEFA Kupası kazanan Bülent Korkmaz, Fenerbahçe'nin Brezilyalı yıldızı Roberto Carlos ve UEFA yetkilileriyle çok sayıda davetli katıldı. Son 3 yılın final görüntülerinin dev ekrandan gösterimiyle başlayan organizasyonda, Devlet Bakanı Başesgioğlu, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Özgener ve UEFA Asbaşkanı Erzik birer konuşma yaptı. Başesgioğlu, 2005 yılında Atatürk Olimpiyat Stadı'nda organize edilen Şampiyonlar Ligi finalinden sonra, 2009 UEFA Kupası finalinin de Türkiye'de oynanacak olmasının Türk futbolu adına önemli bir adım olduğunu kaydetti. Türkiye'nin 2016 Avrupa Futbol Şampiyonası'na ev sahipliği yapmaya aday olduğunu hatırlatan Başesgioğlu, Türkiye'de gerçekleştirilen çok sayıda uluslararası organizasyonun 2020 Olimpiyat Oyunları adaylığı için önemli gelişmeler olduğunu vurguladı. 2009 UEFA Kupası finaline ev sahipliği yapmanın mükemmel bir şey olduğunu kaydeden Başesgioğlu, “Emeği geçen herkese teşekkür ediyorum. Mayıs 2009'a kadar yapılması gereken her şeyin en güzel

şekilde yapılacağına inanıyorum. Bütün dünyaya heyecanlı ve kaliteli bir final izleyeceklerini şimdiden söyleyebilirim. Ülkemizin geleneksel ev sahipliği ve misafirperverliği çerçevesinde herkes üzerine düşen görevi yapacak ve bu organizasyonu en iyi şekilde gerçekleştireceğiz” şeklinde konuştu. Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener, TFF olarak,

İstanbul'un ve ülkemizin adını tüm dünyaya hatırlatacak final organizasyonunu düzenlemekten onur duyduklarını belirtti. Özgener şöyle devam etti: “Ülkemizin en popüler sporu olan futbolun Avrupa'daki ikinci önemli organizasyonunun ülkemizde yapılacak olması, hepimizi mutlu ediyor. Başta TFF Onursal Başkanı Sayın Şenes Erzik olmak üzere bu organizasyonun ülkemize getirilmesinde katkısı olan herkese Futbol Federasyonu Başkanı olarak en içten teşekkürlerimi sunuyorum.” Finalin yapılmasına 5.5 ay gibi bir süre olmasına rağmen Türkiye Futbol Federasyonu'nun yaklaşık 15 kişilik ekibinin hazırlıkları geçtiğimiz Mayıs ayından bu yana sürdürdüğüne dikkat çeken Özgener şunları söyledi: “Görüyorum ki organizasyon komitesinde çalışan tüm arkadaşlarım finale adeta bir olimpiyat havasında hazırlanıyor. Bu final, 2000'li yıllardan itibaren uluslararası arenada kalıcı bir güç haline gelen Türk futbolu için pastanın kreması. Milli Takımımızın ve kulüplerimizin sahalarda elde ettiği parlak zaferlerin yanı sıra 2005 yılındaki Şampiyonlar Ligi Finali ile organizasyon kabiliyeti konusunda rüşünü ispatlayan Türk futbolu, 2009 finali ile uluslararası alandaki saygınlığını zirveye çıkaracaktır. Önümüzdeki sezondan itibaren Avrupa Ligi adını alacak olan

turnuvarın UEFA Kupası adıyla düzenlenecek bu son finalinin biletlerinin, tüm futbolseverler ve koleksiyonerler için ayrı bir önem taşıdığını düşünüyorum. Eminim ki, 2009 finali ile tüm dünyayı bir kez daha büyüleyeceğiz ve daha büyük organizasyonları ülkemize getirme yolunda yeni bir süreç başlatacağız. 50'yi aşkın ülke televizyonundan canlı olarak yayınlanacak bu görkemli futbol şölenine yüz milyonlarca insan ekran başında tanıklık yapacak. Futbola olan ilginin daha fazla pekişmesi için bundan güzel fırsat olamayacağını düşünüyorum. İstanbul gibi eşsiz bir kentten tüm Avrupa'ya yayılacak bu heyecan dalgası sayesinde ülkemizin gerçek yüzü ile daha iyi tanınacağına inanıyorum.”

2009 UEFA Kupası finali için hazırlanan logonun tanıtımı Fenerbahçe'nin Brezilyalı yıldızı Roberto Carlos'la yapıldı. İstanbul'un tarihi mirasının ve modern yüzünün, geleneksel mozaik tekniğinin modern bir uygulamasıyla bir araya getirildiği logoda, Osmanlı ve Bizans motifleri ile futbol ve stadyum ikonları yer alıyor. İstanbul'un haritası şeklinde mozaik desenle hazırlanan logoda finalin oynanacağı Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı da figürüyle ayrıca belirtiliyor. Final biletleri ise 5 Aralık Cuma günü saat 12.00'den itibaren Futbol Federasyonu'nun internet sitesi www.tff.org'dan satışa sunuldu. Biletlerin fiyatları 75, 100 ve 130 euro olarak belirlendi. Talep toplama yöntemiyle yapılacak satışta, başvuru sayısı, ayrılan bilet sayısından fazla olduğu takdirde 29 Ocak 2009'da noter huzurunda kura çekimiyle bilet almaya hak kazanan kişiler belirlenecek. Biletler için başvuru 23 Ocak 2009 günü saat 12.00'de sona erecek.

Elyasa Süme

Muşlu bir baba ve Kahramanmaraşlı bir annenin Almanya doğumlu çocuğu. Uerdingen'de başlayan futbol kariyerinde Ümit Milli Takım'a seçilmesi ona farklı bir rota çizdi. Türkiye'ye Samsunspor formasıyla adım atıp, Diyarbakırspor'un ardından Ankaragücü'nde yoluna devam ediyor. Stoper olarak başladığı futbolculuk çizgisini, şimdilerde sahanın sağ çizgisine oturttu. “Karşısında zorlandığım rakibim yok, rakiplerim benim karşımda zorlanıyor” diyecek kadar kendine güvenli, yaşadığı tüm zorlukları, kendisini geliştirmek için avantaja çevirmeyi bilecek kadar da hırslı ve inatçı bir oyuncu.

Başarılı bir öğrenciydim ve okulla futbolu bir arada yürüttüm. Uerdingen'de profesyonel olup 3. Lig'de oynadım. O dönemde Raşit Çetiner tarafından Ümit Milli Takım'a seçildim. O sayede vitrine çıkıp Türkiye'den transfer teklifleri aldım.

Hayalim Süper Lig'de oynamaktı. Ertuğrul Hocanın bizzat gelip beni istemesi çok önemliydi. Televizyonda görüp hayranlık duyduğunuz insanların sizi ısrarla istemesi kararınızı etkiliyor. Bu tavırdan gurur duydum ve Samsunspor'un teklifini kabul ettim.

Almanya'da aldığımız altyapı eğitimi çok daha kaliteli. Zaten oradan geldiğim ilk sezonda uyum sürecini atlattığım birkaç haftanın ardında Süper Lig'de sürekli oynadım. Çünkü hem oyun disiplini hem de taktiksel anlamda diğer oyuncuların öndeydim.

Benden önce Türkiye'ye gidip Almanya'ya dönen oyuncuların durumunu biliyordum. Bir de çok inatçı ve hırslı bir insanım. Bir şey yapıyorsam onu sonuna kadar götürürüm. Her gittiğim yerde de kendimi ispatladım. Karakterim bir işi yarıda bırakmaya müsait değil.

Mazlum Uluç

▼Ankaragücü'nde özellikle bu sezon gösterdiğiniz performansla dikkat çeken oyunculardan birisin. Seni biraz daha yakından tanımak istiyoruz. ▲1984 Almanya doğumluyum. Duisburg'da büyüdüm ve 20 yaşına kadar orada yaşadım. Babam Muşlu, annem Kahramanmaraşlı. Babam ticaretle uğraşıyordu ama yakın zamanda bir felç geçirdi. Annem ev hanımı. Üç kardeşiz ve ailenin büyük çocuğu benim. ▼Babanın rahatsızlığından sonra ailenin yükü sizin omuzlarına kalmış olmalı. ▲Evet, öyle oldu. Ama benim burada olmamda babamın büyük bir emeği var. Onlar için ne yaparsam yapayım ailemin hakkını ödeyemem. ▼Futbolcu olmaya nasıl karar verdin? ▲Okulla futbolu bir arada yürüttüm. Okulda da başarılı bir öğrenciydim. Üniversite hazırlığına kadar okudum. Babam futbolcu olmamı çok istiyordu. Benim de içimde futbola karşı büyük bir sevgi vardı. Küçük yaşta başladım ve Uerdingen'de profesyonel olup 3. Lig'de oynadım. O dönemde Raşit Çetiner tarafından Ümit Milli Takım'a seçildim. Zaten o andan itibaren vitrinde oluyorsunuz. Bu sayede Türkiye'den transfer teklifleri aldım. Ertuğrul Sağlam, yardımcı Mutlu Topçu ve kulüp menajeri Süleyman Hurma beni izleyip beğenmişler. Samsunspor'a transferimi bu üçlü gerçekleştirdi.

Hırslı, inatçı ve güvenli...

Diyarbakırspor'la küme düştük. Ama ümitsizliğe kapılmak yerine bu durumu kendimi yeniden ispatlamak için fırsat gördüm. Benim için “Yanlış transfer” yorumları yapılmıştı. Bu eleştiriler beni kamçıladi ve çok iyi bir sezon geçirip Ankaragücü'ne geldim.

Eski bir stoper olarak sağ bek oynarken savunma konusunda bir sıkıntım yok. Ama bununla yetinmek yerine üzerine ekstra bir şeyler koymak istedim. Özellikle bu sezon hücumla daha fazla destek veren bir sağ bek olduğumu düşünüyorum.

Galatasaraylı Arda'ya karşı oynadım ve gerçekten de iyi bir oyuncu. Ama ben kendimi de iyi tanıyorum ve rakiplerimin bana karşı daha fazla zorlandığını düşünüyorum. Fiziksel olarak güçlü ve çabuk olduğum için defansif açıdan hiçbir oyuncuya karşı zorlanmadım.

İstenen oyuncu olmak önemli

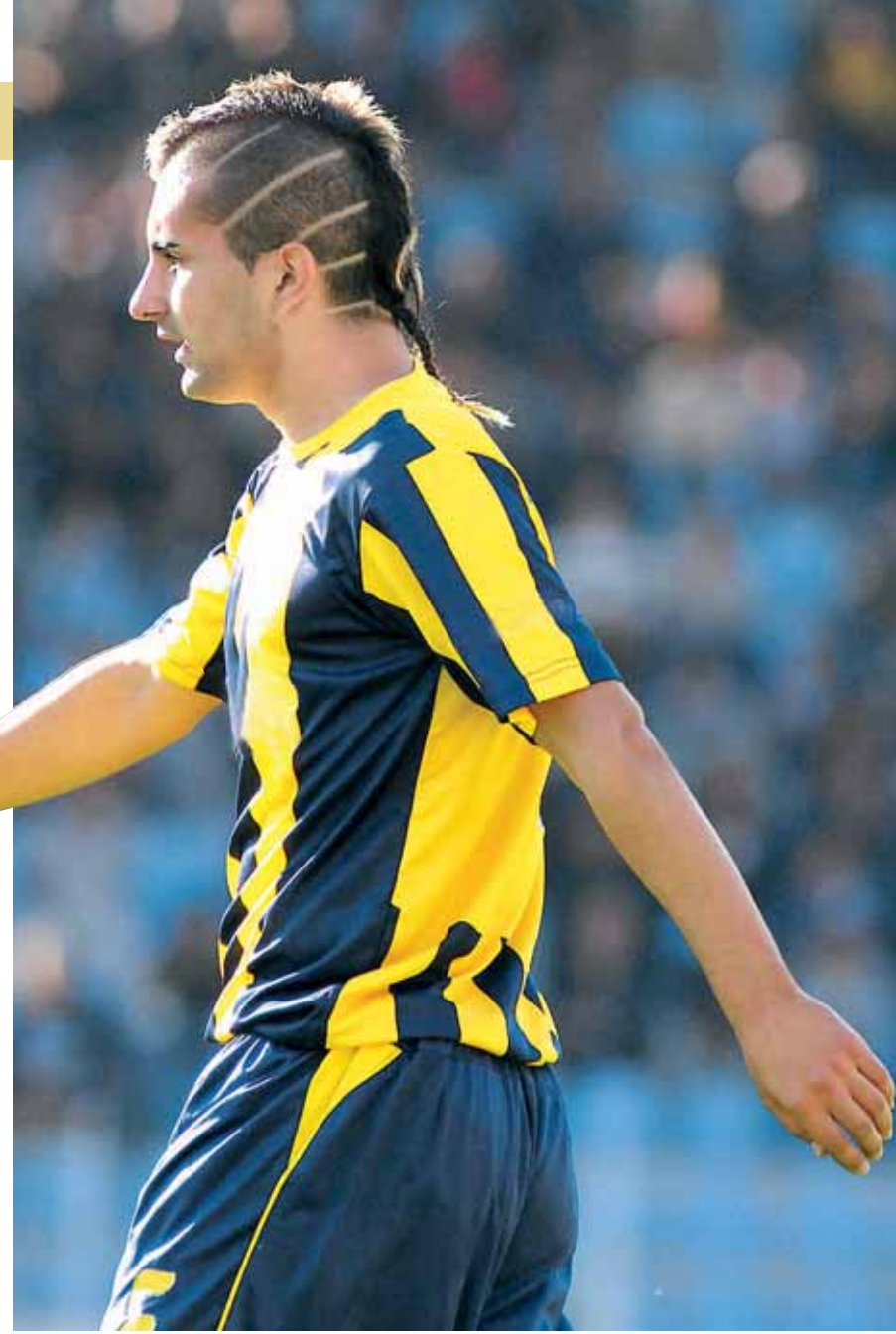
▼Neden kariyerini Almanya'da sürdürmeyi tercih etmedin? ▲19 yaşında Uerdingen'de banko oynuyordum. 2. Lig takımlarından da teklifler alıyordum. Ama hayalim Turkcell Süper Lig'de oynamaktı. Bir de Ertuğrul Hocanın bizzat gelip beni istemesi çok önemliydi. Televizyonda görüp hayranlık duyduğunuz insanların sizi ısrarla istemesi kararınızı etkiliyor. Ben de bu tavır karşısında gurur duydum ve kariyerimi daha ileri bir noktaya taşıyabileceğime inandığım için Samsunspor'un teklifini kabul ettim. ▼Altyapı eğitimi konusunda Türkiye ile Almanya arasında fark görüyor musunuz? ▲Almanya'da aldığımız eğitim çok daha kaliteli. Zaten oradan geldiğim ilk sezonda uyum sürecini atlattığım birkaç haftanın ardında Süper Lig'de sürekli oynadım. Çünkü hem oyun disiplini hem de taktiksel anlamda diğer oyuncuların öndeydim.

▼Futbola başladığınız dönemde kendine örnek aldığınız oyuncular var mıydı? ▲Avrupa'da Lilliam Thuram vardı. Gerçekten de çok iyi bir oyuncuydu. Türkiye'den de hırslı ve mücadelesiyle Bülent Korkmaz'ı örnek alırdım. ▼Almanya'da doğup büyümüş bir oyuncu olarak başlangıçta Samsun'da neler yaşadığınızı merak ediyorum. ▲Gerçekten de zordu. Ailesine bağlı bir insanım ve 20 yıl onlarla yaşadıktan sonra tek başıma Samsun'a gitmiştim. Henüz bebek gibiydim. O güne kadar yediğimi, içtiğimi annem ayarlardı. Birdenbire farklı bir hayata geçmiş gibi oldum. Ama Samsun'da çok sıcak karşılandım. Bir de bu gibi durumlarda oyuncunun performansı çok önemli. Oynamaya başlayıp işimi de iyi yapınca kendimi huzurlu hissettim. Ama başlangıçta oynama fırsatı bulamadığım alışma periyodunda elbette zorluklar yaşadım.

Hiçbir işi yarıda bırakmam

▼Peki, alışma sürecinin zorluklarını yaşarken Almanya'ya geri dönmek geçti mi hiç aklından? ▲Hiç düşünmedim. Benden önce Türkiye'ye gidip Almanya'ya geri dönen oyuncuların durumunu biliyordum. Bir de ben çok inatçı ve hırslı bir insanım. Bir şey yapıyorsam onu sonuna kadar götürürüm. Her gittiğim yerde de kendimi ispatladım. Karakterim bir işi yarıda bırakmaya müsait değil. ▼Buradaki hayat biçimi açısından başlangıçta alışmakta zorlandığınız neler vardı? ▲Burası biraz daha kaos içinde. Mesela trafik. Ama bunlar küçük şeyler. İşinizi iyi yaparsanız huzurlu oluyorsunuz. Sonuçta ben buraya çalışmak için geldim. Şimdi kendimi Türkiye'de çok mutlu ve rahat hissediyorum. Burada 5. sezonumu geçiriyorum ve ileride de Türkiye'ye yerleşmeyi düşünüyorum. ▼Samsunspor'u bırakıp Diyarbakırspor'a gitmenin sebebi

neydi? ▲Ertuğrul Hoca Samsunspor'dan ayrılmış ve şartlar değişmişti. Ben de Samsunspor'dan ayrılmak istedim. Bu arada Diyarbakırspor beni çok istedi. Takımın başında Nejat Biyediç vardı. Dediğim gibi, ben istendiği yerde oynamayı tercih eden bir oyuncuyum. Gittiğim takımda güçlü olmak isterim. Tercihlerimi de hep bu yönde yaptım. ▼Diyarbakır'da neler yaşadığınızı da merak ediyorum. ▲Benim açımdan çok parlak bir dönem değildi. Biyediç gitmiş, yerine Faruk Hadzibegic gelmişti. Beni oynatmadı. Psikolojik açıdan çok zorlu bir dönem geçirdim. İnsanlarını çok sevmeme rağmen Diyarbakır'da sosyal hayata alışmak da zordu. O sezon takım küme düştü. Ama ben ümitsizliğe kapılmak yerine bu durumu kendimi yeniden ispatlamak için bir fırsat olarak gördüm. Çünkü benim için “Yanlış transfer” yorumları da yapılmıştı. Bu eleştiriler de beni kamçıladi. 2. Lig'de Bahri Kaya yönetiminde çok iyi bir sezon geçirdik ve yeniden

teklifler almaya başladım. Samsunspor'dan beri takip eden Başkan Cemal Aydın'ın girişimleri beni Ankaragücü'ne gitme konusunda ikna etti. Ankaragücü'nde yeniden doğmuş gibi oldum. Burada kendimi çok iyi hissediyorum. Ankara sonuçta Avrupa standartlarında bir kent. **▼Seni stoper olarak tanımıştık ama şimdi sağ bekte izliyoruz. Bu görev değişimi nasıl gerçekleşti?** ▲Samsunspor'da da zaman zaman sağ ve sol bek oynamıştım. Ankaragücü'ne geldiğimde sağ bek mevkiinde boşluk vardı. Briegel bana ‐Sağ bek oynar mısın?‑ diye sordu. Sezon başı hazırlıklarında bu bölgede denendim ve başarılı olunca da oynamayı sürdürdüm.

Var olanla yetinmem

▼Stoperden sağ beke dönen oyuncular bu bölgede de eski alışkanlıklarını devam ettirir. Genelde savunma yönleri ağır basar ve hücumda çok fazla destek vermezler. Ama biz seni hücumda da etkili bir sağ bek olarak izliyoruz. ▲İlk görevim savunma. Bir savunma oyuncusunun öncelikli işi defansif görevlerini yerine getirmektir. Eski bir stoper olarak bu konuda bir sıkıntım yok. Ama bununla yetinmek yerine üzerine ekstra bir şeyler koymak istedim. Özellikle bu sezon hücumda daha fazla destek veren bir sağ bek olduğumu düşünüyorum. Zaten sürekli çalışan bir insanım. Hiçbir zaman bulunduğum yerde kalmak istemem. Her zaman önümde hedeflerim vardır ve sürekli ilerlemek istiyorum. Oynadıkça sağ bek mevkiinde neler yapmam gerektiğini daha fazla öğreniyorum. **▼Kendinde eksik gördüğün yönler var mı? ▲Sağ bekte daha etkili bir oyuncu olmam gerekiyor. Bu da oynayarak kazanılan bir şey. Başlangıçtan bugüne önemli bir mesafe kat ettiğimi düşünüyorum. Takım arkadaşlarım da aynı şeyi söylüyor. **▼Ekstra çalışmalar yapan bir oyuncu musun?** ▲Evet. Fiziksel yönden bir eksişim yok ama top tekniğimi geliştirmek için sürekli duvarla çalışma yapıyorum. Bunu da bana Mutlu Topçu Hocam öğretmişti. Bunun dışında top taşımak ve daha iyi orta yapmak için ekstra çalışıyorum. **▼İstikrarlı bir oyuncu olduğunu görüyoruz. Türkiye'ye geldiğinden bu yana oynamadığın maç sayısı çok az. Bu istikrarı neye bağlıyorsunuz?** ▲Fiziksel açıdan güçlüyüm. Çok şükür boyum posum yerinde. Çabukluğum da var. Bu noktada insanın nasıl yaşadığı da çok önemli. 22 yaşında evlendim ve çok düzenli bir hayatım var. Geceleri dışarı çıkan bir oyuncu değilim. Elbette oyuncu zaman zaman eğlenmesini bilmeli**

ama her şeyin bir zamanı olduğunu da aklından çıkarmamalı. Uykusuna, beslenmesine dikkat eden bir oyuncuyum. **▼Bu bakış açısı Almanya'daki altyapı eğitiminden mi kaynaklanıyor?** ▲Bence bu yetişme tarzınızla ilgili bir şey. Çünkü Almanya'dan gelen her oyuncunun böyle davranmadığını görüyoruz. Ben bunu ailemin bana verdiği eğitime bağlıyorum. **▼Mevkii değişen bir oyuncu olarak bugün için beğendiğin sağ bekler kimler?** ▲Herkesin sağ bek anlayışı farklı. Bu fark teknik adamlar için de geçerli. Bazı antrenörler sağ bekten sadece savunma yapmasını beklerken, bazıları da sürekli bindirmeni ve orta yapmanı ister. Ben iki işi bir arada yapan dengeli bir oyuncu olmak istiyorum. Thuram'ı böyle bir sağ bek olarak görüyorum. Defansif yönü çok iyiydi ve sağlam çıkışlar da yapabiliyordu. Bugün hücum yönü iyi sağ bek için Dani Alves'i örnek gösterebiliriz.

Zorlandığım bir rakip yok

▼Karşısında zorlandığın sol kanat oyuncular var mı? ▲Galatasaraylı Arda'ya karşı oynadım ve gerçekten de iyi bir oyuncu. Ama ben kendimi de iyi tanıyorum ve rakiplerimin bana karşı

daha fazla zorlandığını düşünüyorum. Fiziksel olarak güçlü ve çabuk olduğum için defansif açıdan hiçbir oyuncuya karşı zorlanmadım. **▼Ankaragücü taraftarı son dönemde oldukça sıkıntılı. Başkanın ve teknik adamın istifasına kadar giden bir protesto süreci başlatıldı. Bu durum siz oyuncuları nasıl etkiliyor?** ▲Taraftarın tepkileri oyunculara değil, yönetime karşı. Ama bu durum bizi de çok üzüyor. Takımını ateşleyen bir taraftar kitlesine sahip olmamıza rağmen bu sezon ortaya çıkan bu olumsuzluk takımı da negatif etkiliyor. Onlara ihtiyacımız olduğunu bilmelerini ve bize destek vermelerini bekliyoruz. Mesela ben taraftarın destek verdiği anlarda daha etkili oynayabilen bir oyuncuyum. Tribünden o elektriği alabilmek oyuncu için çok önemli.

Milli forma çok özel

▼Türkiye'ye geldiğin ilk sezonda Ümit Milli Takım'da forma giyen bir oyuncuydun. Birincisi, milli formayı giymek oyuncuyu nasıl etkiliyor, ikincisi o formadan uzak kaldığın dönemde neler düşündün? ▲Milli Takım her oyuncu için özeldir ama gurbette yaşayan bir insan için o formayı giymek çok daha farklıdır. Almanya'da yaşadığımız dönemde Milli Takım'ın her başarısında ailece sokaklara

dökülürdük. Ümit Milli Takım'a seçildiğimde ailem ve çevrem çok büyük gurur yaşadı. Ben de o gururu yaşadığım için çok mutlu oldum. Şimdi hedefim A Milli Takım'da oynamak. Bu hedefime mutlaka ulaşmak istiyorum. **▼Saha dışında nasıl bir insansın?** ▲Antrenman dışındaki zamanımı çoğunlukla evde geçiririm. Alışverişi ve yüzmeyi severim, film izlerim. Düzenli bir hayatım var. Erken yatar, erken kalkarım. **▼Arkadaşlarını ve dostlarını seçerken nelere dikkat edersin?** ▲Arkadaş seçilmez, arkadaşlık bence kendiliğinden gelişir ve bunun için zaman gerekir. En iyi dostlarım Almanya'daki çocukluk arkadaşlarım ve erkek kardeşim. Benim için dürüstlük çok önemli. Yalandan nefret ederim. **▼Profesyonel olmadan önceki yaşantınla şimdiki yaşantın arasında ne gibi farklar var?** ▲Profesyonel olmadan önce okula gidiyordum ve ailemle birlikte yaşıyordum. Allah'a şükür durumumuz iyiydi. Babam ve annem ellerinden geleni yaparak bizi büyüttü. O zamanlar hayatın gerçek yüzünü henüz görmemiştim. Bana bakan bir annem ve babam vardı çünkü. Sonrasında ise her şeyi kendi elime almak zorundaydım ve bu da güzel bir hayat tecrübesi oldu. Türkiye'de tek başıma mücadele ettim ve kendimi geliştirdim, olgunlaştım. Hayatımdan memnunum ve Allah'a her zaman şükrediyorum. **▼Bundan sonrası için önünde hangi hedefler var?** ▲Milli Takım'da ve büyük takımlardan birinde oynamayı isterim. Her sezon şampiyonluk peşinde koşan bir takımda oynamanın oyuncuya çok şey katacağını düşünüyorum. **▼Dört büyük takımda oynamak, Avrupa'ya gitmek ya da bir Anadolu takımında şampiyonluk yaşamaktan hangisini seçerdin?** ▲Güzel bir soru, çünkü her birinin farklı özelliği var. Önce Ankaragücü'yle şampiyon olup sonra büyük takımda oynamak ve ardından da Avrupa'ya transfer yapmak güzel olur. (Gülüyor) Bir Anadolu takımıyla şampiyon olmak demek tarihe geçmek anlamına gelir. **▼Saç modelin pek de alıştığımız biçimde değil. Bu modeli kim buldu? Saçların sebebiyle çevrenden nasıl yorumlar alıyorsun?** ▲Saçlarımı Almanya'da bir arkadaşşıma kestiriyorum. Bu değişikliği o önermişti. Sonra Almanya'ya her gittiğimde saçlarıma farklı modeller verdi. Almanya'da bu modeller insanlara farklı gelmiyor. Çünkü orada bu tip saç modeline sahip çok sayıda insan var. Türkiye'de ise bazen ‐Kuaförün nerede, ben de ona gitmek isterim‑ diyenler oluyor. Bugüne kadar olumsuz bir tepki almadım.

Bir yıldız yaratmak

Yatağa topuyla girip yemek sofrasına topuyla oturan çocuğun yeteneklerinden kimsenin şüphesi yoktu ama onun bir dünya yıldızı haline gelmesini sadece kabiliyetiyle açıklamak mümkün değil. Bu yıl en yakın rakibi Messi'ye fark atarak “Altın Top” ödülünün sahibi olan Ronaldo'nun yükselişi, “gerçek bir yıldız nasıl doğar” hikâyesinin ta kendisi. Usta teknik adamların elinde önce fiziksel özellikleri değerlendirilerek bir kanat oyuncusuna dönüştürülmesi, Premier Lig'in fizik gücü ön planda tutan yapısına uyum sağlayabilmek için 10 kilo alması, onca yeteneğine rağmen çalışmayı çok sevmesi ve her şeyi daha iyi yapabilme arzusu Ronaldo'yu Ronaldo yapan faktörler.

Dr. Cem Çetin

Formasını giydiği Manchester United'la son derece başarılı bir 2007-08 sezonu geçiren Cristiano Ronaldo, göz kamaştıran performansının karşılığını Altın Top ödülüyle taçlandırdı. Manchester United'ın Premier Lig ve Şampiyonlar Ligi zaferinde büyük pay sahibi olan 23 yaşındaki Portekizli futbolcu, Altın Top jürisini oluşturan 96 gazeteciden 77'sinden en yüksek oyu alarak, en yakın rakibi Arjantinli Messi'ye 165 puan fark yaptı. Böylece Ronaldo, bu ödülü kazanan üçüncü Portekizli (*) ve dördüncü Manchester United'lı (*) olarak tarihe geçti. Bir dönem Manchester United'da yardımcı antrenör olarak görev yapan, şimdilerde Portekiz Milli Takımı'nın başında bulunan Carlos Queiroz, Ronaldo için “Futbolun Michael Jordan'ı” benzetmesini yaparken, Alex Ferguson da talebesi için, “Çalışmayı çok seviyor. Futbolunu daha da ilerletecek. Bu da ona ikinci Altın Top'u getirebilir” görüşünü savunuyor.

Sürpriz yaşanmadı

Fransızların haftalık futbol dergisi France Football tarafından 1956 yılından beri düzenlenen Altın Top'ta sürpriz yaşanmadı ve 2008'in birincilik ödülü, herkesin favorisi konumundaki Cristiano Ronaldo'nun oldu. Sıralamada Manchester United'lıyı, Arjantinli Lionel Messi ile İspanyol Fernando Torres ve Iker Casillas izledi. Portekizli yıldız, bir kanat oyuncusu olmasına rağmen attığı gollerle 2007-08 sezonuna damgasını vurdu. Hem Premier Lig'de (31 gol) hem de Şampiyonlar Ligi'nde (8 gol) gol kralı olan eski Sporting Lizbonlu, rakip fileleri tam 39 defa havalandırdı. Kırmızı Şeytanların 7 numarasının attığı bu goller, Manchester United'a çifte

şampiyonluk (Premier Lig ve Şampiyonlar Ligi) getirdi. Bir dönem Manchester'da birlikte çalıştığı eski talebesi için, “Altın Top'u kazanmayı çok fazla arzuluyordum” diyen Carlos Queiroz, “Hedefine ulaşmak için çok gayret gösterdi ve bu ödülü de fazlasıyla hak etti. Bu motivasyonla futbolunu daha da geliştirecek” ifadesini kullanıyor. Sporting Lizbon'da Cristiano Ronaldo'nun yıldızının parlamasında ise Laszlo Bölöni'nin büyük payı var. Mario Jardel'in boşluğunu doldurması için Cristiano'yu daha 17 yaşındayken ilk on birde sahaya süren Macar Teknik Direktör, o dönemi, “Genç takımında forvet arkasında oynayan bir golcüydü. Eğer ligde de aynı mevkide kullansaydım, başarılı olamayabilirdi. Çünkü fiziksel

olarak güçlü değildi. Dolayısıyla kanatlarda kullanmanın doğru olacağını düşündüm. Manchester United'da da Ferguson aynı stratejiyi

uyguladı” diye özetliyor. Ada'ya geldikten sonra Cristiano Ronaldo 5 yıl içinde tam 10 kilo aldı. “İngiltere'ye ilk geldiğimde 75 kiloydum, şimdi 85 kiloya çıktım” diyen Portekizli futbolcu, durumunu, “Premier Lig'de top koşturanların hepsi yapılı oyuncular. Bunun için sizin de onlar kadar güçlü olmanız gerekiyor. İlk geldiğimde iskelet gibiydim. Şimdi kendimi daha güçlü hissediyorum” sözleriyle açıklıyor. Göze hoş gelen futboluyla kısa sürede İngilizlerin hayranlığını kazanan Cristiano Ronaldo, şapka çıkartılacak gollere imzasını atarken, arkadaşlarına da akıl dolu asistler yapıyor.

Topla büyüdü

Cristiano Ronaldo'yu izleyenlerin dikkatini çeken en önemli unsur, Portekizli yıldızın topa olan hâkimiyeti. Hayranlık uyandıran bu top hâkimiyetinin sırrını çözmek için Ronaldo'nun çocukluğuna uzanmak gerekiyor. Mader Adası'nda dünyaya gelen Ronaldo'nun erken yaşlarda topa olan sevgisi ve futbola yatkınlığı herkesin dikkatini çekmiş. Aile bireyleri o günleri, “Onu topsuz görmek mümkün değildi; yatarken bile topu yanındaydı. Yemek

Arsenal istedi, ManU kaptı

Manchester United 18 milyon euro ödeyip Cristiano Ronaldo'yu renklerine bağlamadan önce 6 milyon euroluk bir teklif sunan Arsenal'in Portekizli yıldızla yakından ilgilendiği ortaya çıktı. Bu konuyla ilgili ilk defa bilgi veren Ronaldo, “Arsenal'e gidebilirdim. Tam üç defa Arsene Wenger'le bir araya geldik. Bir keresinde annem Maria Dolores da vardı. Beni Arsenal'e transfer etmek için çok çabaladı” dedi. Gelişmeleri doğrulayan Ronaldo'nun Menajeri Jorge Mendes de “O dönemde sadece Arsenal ve Manchester United değil, Milan, Juventus ve Barcelona gibi kulüpler de Ronaldo'nun peşindeydi. Bu takımlardan Arsenal ve Manchester United transferi hemen isterlerken, diğer üç kulüp Ronaldo'yu Sporting Lizbon'da bir yıl kiralık oynadıktan sonra renklerine bağlamanın hesaplarını yapıyorlardı” açıklamasında bulundu.

Cristiano Ronaldo

masasında da top ayaklarının altındaydı” ifadeleriyle hatırlatıyor. Cristiano Ronaldo'nun ilk kulübü, Andorinha oldu. 6 yaşındayken bu kulübe giren Cristiano için Başkan Rui Santos, “Sabahtan akşama kadar futbol oynardı. Daha ilk geldiği gün, onun bir elmas olduğunu farketmiştim. Ancak bugün geldiği noktayı o günlerde tahmin edemezdim” diyor.

“Sokaklarda da futbol oynadığından, kendisinden büyüklerden çekinmiyordu, çok cesurdu” diyor ünlü futbolcunun 10-12 yaş kategorisindeki antrenörü Antonio Mendonça ve “Ronaldo ile en büyük mücadelemiz, ona futbolun bir takım oyunu olduğunu anlatma konusundaydı. Top Ronaldo'nun ayağına geldiğinde, bütün becerilerini kullanarak kaleye kadar giderdi. Küçük yaşına rağmen onu izleyen herkes büyük keyif alırdı” ifadesini kullanıyor. Cristiano Ronaldo'nun bugünlere gelmesine neden olan isim ise Aurelio Pereira. Sporting Lizbon'un yetenek avcısı olan ve Figo, Simao, Futre, Querasma gibi isimleri bulan Pereira, Cristiano'yu da 12 yaşında Sporting'e kazandırdı.

Güçlü ve ne istediğini biliyor

2005 yılının Eylül ayında alkol bağımlılığından dolayı babasını kaybeden Ronaldo, “İnsan zor anlarda kendisiyle ilgili birşeyleri öğrenebiliyor. Bunun için güçlü olmak ve ne istediğini bilmek gerekiyor” diyor. Bu ifadeleri kullanan ünlü yıldız, 12 yaşındayken Sporting Lizbon için geldiği başkentteki ilk günlerinde yaşadığı sıkıntıları, annesinin kararlı davranışlarıyla aştığınının altını çiziyor: “Mader'den geldiğim için konuşmam ve

davranışlarım nedeniyle okuldaki çocukların alay konusu oluyordum. Bu da beni fazlasıyla sinirlendiriyordu. Bir keresinde sandalyeyle sınıf hocasını tehdit ettiğim bile oldu. Benim için son derece zor günlerdi. Lizbon'dan ayrılıp, bin kilometre uzaklıktaki Mader'e dönmeyi çok istedim ama annem buna karşı çıktı.” Anne Maria Dolores'in bu katı tutumu olmasa, belki de Cristiano Ronaldo bu şöhreti yakalayamayacaktı. Şimdi Cristiano Ronaldo'yu yeni hedefler bekliyor. Herkesin merakla beklediği soru; Manchester

United'ın Portekizli yıldızının ikinci defa Altın Top'u kazanıp kazanmayacağı. Böyle bir başarıyı son olarak Hollandalı Van Basten 1988 ve 1989 yıllarında gerçekleştirmişti. Hollandalıdan sonra bu başarıyı tekrarlayan çıkmadı. Sir Alex Ferguson'un, “Daha genç ve futbolunu sürekli geliştiriyor. Her şeyi daha iyi yapma arzusu, mutlaka onu daha iyi yerlere taşıyacaktır” sözleri, Cristiano Ronaldo'nun tek Altın Top'la yetinmeyip sanki bunun devamını getireceğini gösteriyor. Bu gerçeği, “Ferguson sayesinde iyi bir profesyonel oldum” diyen Ronaldo da kesinlikle saklamıyor: “Kazanabileceğim bütün ödülleri hedefliyorum. İkinci bir Altın Top neden olmasın? Diğer oyunculara saygı duyuyorum ama bu tabloyu bir kere daha yaşamak istiyorum.”

Futbolu sevdiğini her defasında dile getiren Portekizli, bu sezona da damgasını vurursa kimse şaşırmasın.

(*) Altın Top ödülünü kazanan Portekizliler Figo ve Eusebio; M.United'lı futbolcular George Best, Dennis Law ve Bobby Charlton.

Başı Premier Lig çekiyor

Bu yılki Altın Top'ta sıralamaya giren 25 futbolcudan 11 tanesi Premier Lig'de top koşturuyor. Bu isimler Ronaldo, Torres, Gerrard, Adebayor, Rooney, Lampard, Ballack, Fabregas, Vidic, Drogba ve Van der Sar. İngiltere Ligi'ni 9 futbolcuyla (Messi, Casillas, Xavi, Villa, Senna, Agüero, Eto'o, Ramos ve Van Nistelrooy) İspanya Ligi izledi. Bu ikiliden sonra 3 futbolcuyla (Ibrahimovic, Kaka ve Buffon) İtalya Ligi geldi. Altın Top'a futbolcu sokmayı başaran son iki lig ise birer futbolcuyla Rusya (Archavine) ve Almanya Ligi (Ribery). İlk 25'e giren futbolcuların kazandığı puanların takımlara göre dağılımlarında Manchester United (4 futbolcu) 462 puanla ilk sırada. İkinciliği 384 puanla Barcelona (3 futbolcu) alırken, Liverpool 207 (2 futbolcu) puanla bu ikiliyi izledi. Bu yılki Altın Top değerlendirmesine 14 takımdan 25 futbolcu katıldı. Aday futbolcuların puanlarının ülkelere göre dağılımlarında ise ilk sırayı 487 puanla İspanya kaparken, son Avrupa Şampiyonu'nu 446 puanla Portekiz izledi. Üçüncülüğü de 291 puanla Arjantin elde etti.

Avrupa Şampiyonları Altın Top'a uzak

Bugüne kadarki 13 Avrupa Şampiyonası'nda mutlu sona ulaşan sadece 3 ülke Almanya (3), Fransa ve Hollanda, Altın Top birincileri çıkartmayı başardı. 1972'de Franz Beckenbauer, 1980'de Karl Heinz Rummenigge ve 1996'da da Mattias Sammer, 1984'te Michel Platini ve 1988'de de Marco Van Basten ülke milli takımlarıyla Avrupa Şampiyonu olup, Altın Top'u kazandı.

Futbolumuzun altyapısı çok eksik

Sivasspor'da geçen sezonun ikinci yarısından bu yana gösterdiği performansla sivrilen oyunculardan biri. Oysa Almanya'da doğup büyüyen bir oyuncu olarak Türkiye ligleriyle ilişkisi 2003 yılına dayanıyor. Gençlerbirliği, Manisaspor ve Karşıyaka'daki talihsiz denemelerinden sonra değeri ancak Sivasspor'da anlaşılabilmiş. Futbolu sadece oynayan değil, oyun üzerine kafa yoran bir yapısı var. Almanya ile Türkiye arasındaki altyapı düzenini kıyaslarken bu özelliğini iyice öne çıkartıyor. Hedefi ise Sivasspor'dan sonra bir Anadolu takımında değil, üç büyüklerde veya bir Avrupa takımında forma giymek.

Almanya'da altyapı eğitimi çok farklı. Antrenmanlarda daha çok taktik oyunları gösteriyorlar. Kayma nasıl yapılır, çabuk oyun nasıl olur, takım halinde atak ya da defans nasıl uygulanır gibi. Ben buradaki eğitimlerde bu çalışmalarını göremiyorum.

Çalım atmakla bir yere varamazsınız. Tabii ki özel bir oyuncu özel noktalarda çalım atar ama Türkiye'de defans oyuncusu bile çalım atmaya çalışıyor. Türkiye liglerinde çok yetenekli oyuncular var ama kendilerini ileri götüremiyorlar.

Almanya'da miniklere "Al topu, oyna. Küçükken zevkini çıkar" derler. 10-12 yaşa geldiğinde şut atmayı, plase yapmayı ve düzgün pas vermeyi öğretirler. 14-16 yaşında kondisyon idmanı başlar. Tıpkı bir merdiven çıkar gibi. Bu yüzden Alman ve İngiliz futbolu daha ileride.

Sezer Badur

Barış Tarık **Mutlu**

▼Sezer Badur kimdir? Kendini ve aileni tanıtır mısın?

▲Berlin'de 1984'te doğdum. Anne ve babam Antakya'dan 1973 yılında çalışmak üzere Almanya'ya gitmiş ve Berlin'e yerleşmiş. Bir firmada işçi olarak çalışmışlar ve annem daha sonra ayrılıp bir terzi dükkânı açmış. Üç erkek kardeşin en küçüğüyüm. Liseyi bitirdim ve futbolu tercih ettim. Derslerim de çok iyi değildi zaten. Babam "Ya okul ya futbol" dedi. Benim tercihim her zaman

futboldan yanaydı.

▼Futbola ilgin nasıl başladı?

▲Her çocukta olduğu gibi ben de mahalle arasında oynayarak başladım. Teyze çocuklarım bir takımda oynuyordu. Bir gün ağabeylerimle onları seyretmeye gittik. "Ben de bu takımda oynamak istiyorum" dedim ve ağabeylerim beni o takıma yazdırdı. Futbola 6 yaşında SC Berliner'in minikler takımında başlamış oldum. Oradan da BSC Kickers'a geçtim ve 4 yıl kadar oynadım.

▼**Ailen bu konuda destek oldu mu sana?**

▲Futbol oynamayı çok seviyordum. Babam da futbola çok düşkündür, iyi bir izleyicidir. Ağabeylerim de amatör kulüplerde oynadı. Ancak onlara bu konuda pek destek olmamışlar. Ben ailenin en küçüğü olduğum için daha çok destek gördüm.

▼**Almanya'daki futbol hayatın hangi kulüplerde devam etti?**

▲1996-1999 arasında Hertha 03 Zehlendorf'ta oynadım. Berlin şampiyonu olduk. 1999-2002 arasında Tennis Borussia'da Berlin şampiyonu olduk. Almanya şampiyonluğu için çeyrek finalde Borussia Dortmund'la 2 maç oynadık ama elendik. Borussia Dortmund'a transferim o maçlardan sonra gerçekleşti. 2002'de Borussia'nın genç takımına transfer oldum. Profesyonel takımla da antrenmanlara çıkacaktım. Ancak yaşım küçüktü ve ailemden ayrı kalmak istemiyordum. Bu nedenle transferi 1 yıl erteledik. Ertesi sezon Borussia Dortmund PAF takımında

oynadım ve profesyonel takımla antrenmanlara çıktım. Ancak ailemden ayrı kalmak zor geldi. Sorun yaşayınca geri dönüp sezonu Tennis Borussia'da tamamladım. Ama bu dönüş benim için önemli bir hata oldu. Sezon bittiğinde ise Vestel Manisaspor'a geldim.

Türkiye'de altyapı çalışmaları yetersiz

▼**Almanya ile Türkiye'yi karşılaştırdığında altyapı eğitimleri arasında ne tür farklılıklar görüyorsunuz?**

▲Almanya'da altyapı eğitimi çok farklı. Antrenmanlarda daha çok taktik oyunları gösteriyorlar. Kayma nasıl yapılır, çabuk oyun nasıl olur, takım halinde atak ya da defans nasıl uygulanır gibi. Ben buradaki eğitimlerde bu çalışmalarını görmüyordum. PAF takım düzeyindeki çalışmaları biz Almanya'da miniklerde yapıyorduk. Manisa'da birlikte oynadığımız Cafer Aydın ağabey şimdi Sivasspor PAF

takımının başına geldi. Ona takımla ilgili neler yapacağını sorduğumda, “Önce taktik öğretmem lâzım. Hiç taktik bilmiyorlar” cevabını verdi. Ben de “Seni tebrik ediyorum, iki günde takımı çözmüşsün” dedim. Almanya'da bunları gösteriyorlar oyuncuya. Çabuk oynamayı, çabuk düşünmeyi, taktiği öğretiyorlar. Çalım atmakla bir yere varamazsınız. Tabii ki özel bir oyuncu özel noktalarda çalım atar ama Türkiye'de defans oyuncusu bile çalım atmaya çalışıyor. Bu da Türk futbolunu kötü etkiliyor. Türkiye liglerinde çok yetenekli oyuncular var ama kendilerini ileri götürüyorlar. Mantaliterlerini dripling yapmak iyi ama pas yaparak hedefe her zaman daha hızlı gidersiniz. Pası daha erken yapıp, takım halinde düşünürseniz başarılı olursunuz. Bu anlattığım futbolu şu an Sivasspor uyguluyor. ▼**Almanya'daki altyapı eğitimi konusunu biraz daha detaylandırabilir misin?**

▲Orada miniklere “Al topu, oynat

En büyük hatam Borussia Dortmund'dan ayrılmam oldu. Hem ailemden uzak kalmak hem de tesislerde 10 kişiyle yaşamak zorunda olmak bana zor geldi. Oysa Borussia Dortmund'da Nuri Şahin C, ben A genç takımdaydım.

Almanya'da Türk oyunculara bireysel yetenekleri olduğu için değer veriyorlar. Ama Türk oyuncular bu şansı yeterince değerlendiremiyor. Agresif, kaybetmeye dayanamaz oluyor Türk futbolcular. Ama sinirlenmek ayrı şey. Ben de öyle sinirlenirdim.

Türkiye'ye geldiğimde dikkatimi çeken konu, yaşı büyük birisi bir şey söylediğinde susmak zorunda kalmaktı. Sivasspor ve Karşıyaka'da olmadı ama Manisa'da böyle sorunlar yaşadım. Şimdi susmaya çalışıyorum. Artık buranın şartlarına uyum sağladım.

Manisaspor ve Karşıyaka'da yaşadığım problemlerin ardından takım arkadaşım Ulaş Ortakaya, Bülent Hoca'yı aradı. O da “Bir yere gitmesin, ben duydum o çocuğu, alacağım” demiş. Sonra CD'den izlemiş ve araştırmış. Sivasspor'a böyle transfer oldum.

Feyyaz Uçar'la çalıştım. Bir de Bülent Uygun'la... Antrenman tekniği açısından hiçbirisi Bülent Hoca'nın önüne geçemez. Tam olarak Avrupa modelinde diyebilirim.

▼**Peki, Türkiye'ye gelişini anlatır mısın? Neden kariyerini Almanya'da sürdürmeyi tercih etmedin?**

▲Bana kalsa Almanya'da kalırdım. Ama kendi içimde bir değerlendirme yaptım. Borussia Dortmund'a gitmiş, ailemden uzakta olduğum için kalamamıştım. Oysa bana çok güveniyorlardı. Oynamadığım halde bir yıl maaşımı verdiler. “Borussia

Futbolu Sivasspor'dan bir Anadolu takımına gitmek için oynamıyorum. Ya üç büyüklere giderim ya da Avrupa'ya. Almanya'da 2. Lig takımına bile giderim. Çünkü orada hem 25-30 bin kişiye oynuyorsunuz hem de bir kulüpte 2-3 sezon kalarak istikrar sağlıyorsunuz.

Bülent Hoca bir ağabey gibi. Takım içinde diyalog çok iyi. Her şeyi konuşabiliyoruz. Sivasspor tamamen kalbiyle oynayan bir takım. Herkes her konuda yardıma koşuyor. Saha içinde biri hata yapınca mutlaka destek geliyor.

Sivasspor'da en beğendiğim oyuncu Musa Aydın. Bilica tam anlamıyla profesyonel, örnek alınacak bir oyuncu. Her maçı her antrenmanı yüzde yüz disiplinle tamamlıyor. Petkoviç ve Tum da çok disiplinli.

Dortmund gibi büyük bir takıma geldi, yetenekli ama burada kalamadı” denilecekti. Başka bir kulübe gitsem de yine aynı şeyler söylenecekti. Kendimi yine ispatlamam gerekiyordu. Böylece Almanya Ligi'ne dönüşüm daha kolay olurdu.

Borussia Dortmund'dan ayrılmam hataydı

▼**Oldukça pişman olmuşsun Borussia Dortmund'dan ayrıldığına.**

▲En büyük hatam oradan ayrılmam oldu. Oturduğum yere mesafesi 3 saattti. Şimdi eşim olan kız arkadaşımdan ayrı kalmak da zor geldi. Tabii tek neden o değildi. Tesislerde 10 kişi kalıyorduk ve rahat edemiyordum. Her gencin bir hatası oluyor işte. Belki Borussia Dortmund'da kalsam profesyonel takımda devam ederdim. Nuri Şahin C, ben A genç takımdaydım. Almanya'da Türk oyunculara bireysel yetenekleri olduğu için değer veriyorlar. Ama Türk oyuncular bu şansı yeterince değerlendiremiyor. Agresif, kaybetmeye dayanamaz oluyor Türk futbolcular. Ben de öyleyim, kaybetmeye dayanamam. Ama sinirlenmek ayrı şey. Ben de öyle sinirlenirdim. Ancak profesyonellik farklı. Hatalarından ders alıyorsun. Ben de hatalarımdan ders almayı biliyorum.

▼**Peki, aileden ayrılıp Türkiye'ye gelmek zor olmadı mı bu durumda?**

▲Futbolcu olmak istiyorsam her şeyi göze almam gerektiğini anlamıştım artık. Hatalarımdan ders almıştım. Neyse ki büyük bir zorluk da yaşamadım Türkiye'ye gelince. ▼**Gurbetçi diye adlandırdığımız Türkiye kökenli futbolcular için kendi hayatından çıkardığın dersler var mı?**

▲Gurbetçi oyuncu, Bundesliga 1 veya 2'de oynama şansı yoksa Türkiye'ye gelmeli. Ama genç yaşta, 18-19 yaşında tavsiye etmem kesinlikle. Almanya'da gördüğümüz Türk kültürü ile buradaki kültür çok farklı. Türkiye'de kaldın mı tamamen Türk insanını görüyorsun. Orada içinde bulunulan ortam çok daha farklı. Türk futbolcu Almanya'da daha rahat, daha serbest oluyor. Kendini daha rahat ifade edebiliyor.

Türkiye'nin şartlarına uyum sağlamayı öğrendim

▼**Ne tür farklılıklar gördün?**

▲Türkiye'ye geldiğimde dikkatimi çeken bir konu, yaşı büyük birisi bir şey söylediğinde susmak zorunda kalıyorsun. Cevap vermeye kalksan, “Sus cevap verme” diye tersliyorlar.

O zaman şaşırıp kalıyorsun, ben nereye geldim diye. Sivasspor ve Karşıyaka'da olmadı ama Manisa'da böyle sorunlar yaşadım. Daha gençtim orada, deli dolu bir oyuncuydum. Kimseye lâf söyletmezdim. Haliyle sorunlar yaşadım. Şimdi yüzde 95 susmaya çalışıyorum böyle durumlarda. Artık buranın şartlarına uyum sağladım. Nerede

yaşıyorsan oraya uyacaksın. Japonya'daysan Japonya'ya...

▼**Uyum sağladığını söylüyorsun ama sence hangi ortam futbolcu için daha uygun?**

▲Almanya'daki yaklaşımın daha iyi olduğunu düşünüyorum. Türkiye'de de son bir kaç yıl içinde çok şey değişti. Söylediklerim 2003'teydi. Şimdi kulüplere Avrupa havası hâkim. Gençler de konuşabiliyor. ▼**Manisaspor'a transferini ve Mustafa Denizli ile karşılaşmanı anlatır mısın?**

▲Menajerim beni Gençlerbirliği'ne götürdü. Orada 3-4 idmana çıktım. Ersun Yanal'la aralarında ne sorun olduğunu bilemiyorum ama idmanı yarıda bırakarak Manisaspor'a gittim. Menajerim, Mustafa Denizli ile görüşmüş. Çeşme'de buluştuk ve imza attık. Neden böyle oldu, neden bana güvendi bilemiyorum. Hiç unutmam, 20 bin euroya gitmiştim. Oldukça beğenmişlerdi beni. İlk devre başarılı olduk. İkinci yarı hocaya yönetimden yoğun baskı geldi. Liderlikten 5. sıraya düştük. Yönetim hiç anlamadığım şekilde beni kadro dışı bıraktı. Ben de Almanya'ya amatör lige döndüm. Berlin Ankara ve Yeşilyurt'da birer sezon oynadıktan sonra 2006'da Karşıyaka'ya geldim.

▼**Neden Almanya'da amatör lige döndün?**

▲Manisaspor beni kiralık vermek istedi. Buna karşı çıkıp Almanya'ya döndüm. Param da orada kaldı. Bana sorun yaratan kulübe para kazandırmak istemedim. O yüzden serbest kalıncaya kadar amatörde oynadım. Karşıyaka'ya gelince, Manisaspor yine devreye girdi ve yetiştirme bedeli istedi. Bunun üzerine iki kulüp arasında anlaşma yapıldı ve Karşıyaka “Memnun kalırsak size 75 bin euro öderiz”

diye taahhütte bulundu. Ancak Karşıyaka'da da para konusunda sorunlar yaşadım ve sezonun bitmesine 2 hafta kala serbest kaldım.

Sivasspor'a aracıyla gittim

▼**Karşıyaka'dan sonra Sivasspor'a transferin nasıl gerçekleşti?**

▲Serbest kaldıktan sonra Kasımpaşa, Rizespor ve Denizlispor'la görüştüm. Karşıyaka'dan takım arkadaşım Ulaş Ortakaya, “Bülent Hoca'yı arayalım mı?” dedi. Ben de “Kendimi bir yere teklif edemem” cevabını verdim. O aradı Bülent Hoca'yı. “Bir yere gitmesin, ben duydum o çocuğu, alacağım” demiş. Sonra CD'den izlemiş, araştırmış. Şimdi Sivasspor'da antrenör olan Sefer Yılmaz, Mardinspor'dayken onlara karşı oynamış ve iki de gol atmıştım. İyi bir rapor vermiş Bülent Hoca'ya. Bunun üzerine Sivasspor'a transfer oldum.

▼**Şu ana kadar herhangi bir milli takımda oynamadın. Almanya'dan ve Türkiye'den teklif gelirse hangisini tercih edersin?**

▲Alman vatandaşımı ve Alman Milli Takımı'ndan teklif gelirse değerlendiririm. Ama şimdi Türkiye'de oynadığım için böyle bir şey olacağını sanmıyorum. Türk Milli Takımı'nda oynamak için de vatandaşlık gerekiyor. Teklif gelirse oynayıp oynayamayacağımı biliyorum. Böyle bir teklif gelmediği için araştırma yapmadım. Şu an için farklı hedeflerim var.

▼**Nedir bu hedefler?**

▲Türkiye'de kalırsam üç büyüklere gitmek ya da Avrupa'da oynamak. Almanya'da 2. Lig takımına giderim ama Türkiye'de bir Anadolu takımına gitmem. Hiçbir Anadolu

takımı Sivasspor gibi olmaz. Almanya'da 2. Lig takımını tercih ederim dememin nedeni farklı. Orada 2. Lig maçını 25-30 bin kişi izliyor. Oyuncu açısından baktığınızda da bir istikrar var. Oyuncu orada bir takımda en az 2-3 sezon oynuyor. Türkiye'de ise her sezon takım değiştiriliyor. Bu da hem performansı hem de oyuncunun değerini düşürüyor. Oysa oyuncu istikrarlı olmalı. İsviçre Ligi'ni bile tercih ederim. Orada futbol amatör sayılır ama yine 20-25 bin kişiye oynarsınız. Futbolu Sivasspor'dan bir başka Anadolu takımına gitmek için oynamıyorum. Hedeflerime ulaşmak için çalışmam gerekiyor ve çalışıyorum da.

▼**Geçen sezona göre Sivasspor'daki performansında yükseliş var. Artık ilk on birde çıkıyorsun...**

▲Geçen sezon ilk 10 maç hiç oynamadım. Kasımpaşa maçında 12, Beşiktaş maçında 45 dakika forma giydim. Ligin ikinci yarısına ise ilk on birde başladım ve genelde çok iyi bir sezon geçirdim. Bu sezon ise daha iyi geçiyor. Aslında bu sezon başında fıtık ameliyatı oldum. Arkadaşlar Intertoto maçı nedeniyle hazırlıklara erken başladı. Ben yeterince hazırlanamadım ama yine de performansım oldukça iyi.

▼**Futbol anlayışından söz eder misin biraz da?**

▲Çabuk oynamayı seven bir oyuncuyum. Mücadeleyi seven bir yapım var. Tek top oynamayı tercih ediyorum ve fırsat buldukça şut atıyorum. Eskiden dripling yapmayı severdim. Babamsa hep “Uzaktan şut at” derdi. Sonra Bülent Hoca da aynı şeyi söyledi. Kendime güvenim oluştu ve artık kaleyi görünce vuruyorum. Fenerbahçe'ye attığım gol de öyleydi. Başlangıçta ileriye dönük oynuyordum. Orta sahanın her bölgesinde görev yapabiliyorum. En başarılı oynadığım yer ise öncelikle ön libero, sonra da sol kanat. Bu sezon Bülent Hocam orta sahanın solunda görev veriyor.

▼**Zaman zaman sert oynadığın yönünde eleştiriler var.**

▲Kasıtlı, fair-play dışında foul yapmam ama mücadeleyi seviyorum. Sonuçta erkek futbolu oynuyoruz. Bu oyun da sert oynanır. Kasıtlı foul yapmıyorum. Hatalı bir hareket yaparsam da özür diliyorum.

▼**Beğendiğin, örnek aldığın futbolcular var mı?**

▲Gerrard, Totti, Gattuso, Emre Belözoğlu ve Aurelio beğendiğim oyuncular.

Sivasspor kalbiyle oynuyor

▼Sivasspor'u nasıl değerlendiriyorsun? Takım içindeki atmosfer nasıl?

▲Bülent Hoca bir ağabey gibi. Takım içinde diyalog çok iyi. Her şeyi konuşabiliyoruz. Sivasspor tamamen kalbiyle oynayan bir takım. Herkes her konuda yardıma koşuyor. Saha içinde biri hata yapınca mutlaka destek geliyor. İnsan ilişkileri çok iyi.

▼**Takım arkadaşların hakkında düşüncelerin neler?**

▲En beğendiğim oyuncu Musa Aydın. Futbolcu olarak yaptığı şeyler çok önemli. Derin koşu yapabilen çok oyuncu yok. Fenerbahçe'de Guiza, bir de Musa. Bilica tam anlamıyla profesyonel, örnek alınacak bir oyuncu. Her maçı her antrenmanı yüzde yüz disiplinle tamamlıyor. Petkoviç ve Tum da çok disiplinli. Sivasspor'da her idmandan sonra 5-6 oyuncu kendiliğinden çalışmalarını sürdürüyor. Ben genelde idmandan sonra kafa topu çalışırım.

▼**Turkcell Süper Lig ve Anadolu takımlarının bu sezon gösterdikleri performans hakkında ne düşünüyorsunuz?**

▲Sivasspor'un geçen sezon yakaladığı başarı Anadolu takımlarına büyük güven verdi. 30. haftada şampiyonluğu kaybettik. Bir Anadolu takımının da şampiyonluk yarışında olabileceğini gösterdik. Diğer takımlar artık UEFA Kupası'na katılmanın planlarını yapıyor. Sivasspor'un hedefi sezonu ilk sıralarda tamamlayarak Avrupa kupalarına katılmak. Şampiyon da olabiliriz ama bunun zorluğunun bilincindeyiz.

▼**Unutmadığın maçlar hangileri?**

▲Geçtiğimiz sezon Beşiktaş'a 1-0 mağlupken oyuna ikinci yarıda girdim. Hatta omzumda sakatlık vardı. Çok iyi bir maç olmuştu ve 2-1 kazandık. Bir de Fenerbahçe maçı çok heyecanlıydı. Maçtan önce içimde gol atacağıma dair bir his

vardı. Maç 26 Eylül'deydi, benim forma numaram da 26. Maçtan iki gün önce Musa ile stada gitmiştim. “Bu kaleye gol atacağım, hissediyorum” dedim ona. Maç 1-1 giderken 88. dakikada Mehmet Yıldız'ın pasında top önüme düştü, gelişine sert vurdum ve gol oldu. Yaşadığım sevinç müthişti.

▼**Peki, Almanya, Manisa, İzmir derken Sivas'a gittin. Alışmak zor oldu mu?**

▲Sivas'a uyum sağladım bir şekilde. Son bir kaç yılda Sivas'ın da çehresi değişti. Taraftar konusunda bir şey söylemeliyim. Biz en çok taraftarı İstanbul'da oynadığımız maçta gördük. Sivas'ta sadece çekirdek

sesleri geliyor bazen. Taraftar takımına daha çok sahip çıkmalı.

Bir günde 5 maç olsa izlerim

▼**Futbol dışında nelerle uğraşırsın?**

▲Futbol dışında zamanımı evde geçiririm. Pek dışarıya çıkmam, gece hayatım yoktur. Ailemle olmayı, onlarla zaman geçirmeyi severim. 24 saatim futboldur. Evde uydu kanalından Almanya ve İtalya Ligleri'ni takip ediyorum. Aynı gün 5 maç olsa izlerim.

▼**Geçtiğimiz ay bir oğlun oldu. Baba olmak neler değiştirdi hayatında?**

▲8 yıllık beraberliğin sonunda eşimle 2005'te evlendik. 27 Kasım'da da bir oğlumuz oldu. O doğunca her şey değişti. Her şeyin merkezinde o var artık. Şimdi oğlum ve eşim Almanya'da. Adını Karim Maldini koyduk. Karim, Kuran-ı Kerim'den geliyor. Ben Türkiye'de oynamadan önce bütün tatillerimi İtalya'da geçirirdim. İtalya'yı, insanlarını, kültürlerini çok seviyorum. Çok sıcak insanlar. Oğlum olursa bir İtalyan ismi takmak istiyordum. Tabii bir de sevdiğim bir futbolcu ismi olsun istiyordum. Dinsel içerikli olmayan bir isim olan Maldini'yi bunun için seçtik.

▼**Futbol sonrasında ne yapmak istiyorsun?**

▲Futbol hayatım boyunca mümkün olduğunca iyi kazanıp, sonrasında ticaretle uğraşmak istiyorum.

Newcastle ve Sunderland'in çekişmesi, aslen futboldan doğmayan, ama sahalara da çabucak sirayet eden ve yıllardır ateşini koruyan bir rekabet. Bu ikisi kadar yakın olup da her konuda ayrı düşebilen iki şehir daha bulmak gerçekten çok kolay değil. Charles Dickens'tan yıllar sonra Alastair Craig isimli İskoç araştırmacı bu rekabetin hakkını veriyor ve Dickens'ın kitabının ismine atıf yaparak bu müthiş rekabeti kaleme alıyor. Bu yıl İngiltere'de satışa çıkan yeni “İki Şehrin Hikâyesi”nin yazarı Craig, kitabının yazılış gerekçesini şöyle açıklıyor; “Ben bu kitapta bir Newcastle'lının neden Usame Bin Ladin'le çay içmeyi bir Sunderlandli'ye tercih edebileceğini açıklamaya çalıştım.”

Dağhan *Irak*

İki şehrin hikayesi

Artık herkesin malûmu olduğu üzere, derbinin klasik anlamı, bir şehrin iki takımının karşılaşması. Ancak “derbi” teriminin doğduğu İngiltere'de, ülkenin küçük yönetim birimlerine ayrılması ve aynı bölgede birbirine oldukça yakın şehirlerin bulunabilmesi, bölgesel mücadelelerin de derbi özelliği kazanmasının önünü sonuna kadar açıyor. Hatta bu derbiler, hangi şehrin o bölgedeki “esas çocuk” olduğunu belirleme noktasında öne de çıkabiliyor. Pek çok şehrin Londra gibi dört-beş kalburüstü takım çıkarmasının mümkün olmadığı da düşünüldüğünde, şehirlerin büyük takımları genelde ezeli rakibini komşu şehirde buluyor. Yani aslında İngiltere'nin birçok yerinde yaşanan, büyük ölçekli bir “aşağı mahalle-yukarı mahalle” rekabetinden başka bir şey değil. Bu bazen rakip yokluğunda sık sık karşı karşıya gelmekten kaynaklanıyor; kimi zaman ise köklerini önemli tarihsel olaylardan ve sosyal olgulardan alıyor. Derbinin kalcıcılığı ise son kertede başlangıcındaki olayların öneminden daha fazla, tarafların o rekabeti ne kadar ciddiye aldığı belirliyor. Bazen taç atışını kimin kullanacağıyla ilgili bir tartışma, insanları iki kent arasındaki derin

ayrılar kadar etkileyebiliyor. Söz konusu olan İngiltere'nin kuzeyindeki Tyne and Wear Bölgesi olduğunda ise rekabetin köklerini daha ciddi olaylarda aramak gerekiyor. Newcastle ve Sunderland'in çekişmesi, aslen futboldan doğmayan, ama sahalara da çabucak sirayet eden ve yıllardır ateşini koruyan bir rekabet. Bu ikisi kadar yakın olup da her konuda ayrı düşebilen iki şehir daha bulmak gerçekten çok kolay değil. Kendisi Güney İngiltereli olan Charles Dickens, “İki Şehrin Hikâyesi”ni yazarken kuşkusuz Newcastle ve Sunderland'i düşünmüyordu ama bu iki şehrin rekabeti de o romanın yazıldığı Viktorya Dönemi'nin bile birçok yerinde yaşanan, büyük ölçekli bir “aşağı mahalle-yukarı mahalle” rekabetinden başka bir şey değil. Bu bazen rakip yokluğunda sık sık karşı karşıya gelmekten kaynaklanıyor; kimi zaman ise köklerini önemli tarihsel olaylardan ve sosyal olgulardan alıyor. Derbinin kalcıcılığı ise son kertede başlangıcındaki olayların öneminden daha fazla, tarafların o rekabeti ne kadar ciddiye aldığı belirliyor. Bazen taç atışını kimin kullanacağıyla ilgili bir tartışma, insanları iki kent arasındaki derin

Sunderlandli'ye tercih edebileceğini açıklamaya çalıştım.”

Şehirlerin rekabeti İç Savaşa dayanıyor

İngiltere'nin kuzeydoğusundaki Tyne-Wear Bölgesi'ndeki Newcastle-Sunderland rekabetinin ilk kez İngiliz İç Savaşı'yla başladığına inanılıyor. Stuart Dönemi'nin hemen arkasından patlak veren savaşta Newcastle kraliyet yanlılarının saflarına katılırken, Sunderland ise parlamenter sisteme destek verenlerin başında geliyordu. İç savaş sonrası kurulan parlamento bir süre sonra yerini tekrar krallığa bırakırken, bu iki şehrin çekişmesi de sona ermemiştii. 18. yüzyılın sonlarında, Fransa destekli Katolik Jakobitler'in Hannoverli Kral George'a karşı giriştikleri isyanlarda iki şehir yine ayrı cephelerdeydi. Newcastle, George'un yanında yer alırken, Sunderland, Stuart Monarşisi'nin geri gelmesini isteyen isyancılardan yana tavrı koymuştu. Günümüzde Newcastle'lılara takılan “Geordie” lakabının Kral

George'dan geldiği iddia edilse de bu yönde fazla bir kanıt yok. Newcastle ile Sunderland'in şehir rekabeti, futbolun iyice palazlandığı yıllarda da devam etti. Bu kez çekişmenin kaynağı endüstri yarışında önde gelme isteğiydi. İki taraf da gemi yapımı, kömür ticareti gibi o dönemin yıldızı parlayan sektörlerine ağırlık vermişti. Hatta Sunderland taraftarlarının lakabı “Mackem”in de şehirdekilerin gemilerle ilgili “onları biz yapıyoruz” (we make'em) sözünden geldiği yaygın bir kanı.

Futbol rekabeti 1898'de başlıyor

Rekabetin futbol tarafına baktığımızda ise Newcastle United ve Sunderland'in ilk yıllarda doğrudan bir çekişmeye girmediklerini görüyoruz. İki takımın oynadığı ilk maçın tarihinin 1883 olmasına rağmen maçların derbi hüviyeti kazanması dokuz yıl alıyor. Bunun nedeni ise 19. yüzyılın son yıllarında iki kulübün de kentlerindeki tek takım olmaması. Eski adıyla Newcastle

East End, West End'le; AFC Sunderland ise Albion'la üstünlük mücadelesini sürdürürken, 1892'de iki kentte de birer kulüp dağılıyor ve Newcastle-Sunderland rekabetinin futbol ayağı tam anlamıyla bu yıldan itibaren başlıyor. Hâlen pek çok kaynak, iki kulübün birbiriyle yaptığı maçları sıralarken ilk karşılaşma olarak 1898 yılındaki lig mücadelesini alıyor. Bu ilk maçı deplasmanda 3-2 kazanan ise Newcastle United. İlginç olan ise kupada 1902, ligde ise 1903 yılına kadar yapılan hiçbir derbiyi ev sahibi takımın kazanamamış olması. Bu iki serinin sonu da yine Newcastle galibiyetleriyle geliyor, ama ilk yıllarda daha üstün gözüken taraf Sunderland. Bu arada aynı yıllarda başlayan Kuzeydoğu İngiltere Ligi'nde de iki takımın yedek kadroları müthiş mücadelelere imza atıyor ve ligi sık sık ilk iki sırada bitiriyorlar. Ancak burada da Newcastle'ın her seferinde Sunderland'i geçmesi ve şampiyonluğu Tyne'dan Wear'e taşımasının otuz yıl alması, B takımlar düzeyinde de olsa Newcastle'ın şanını kurtarıyor. Aslında bu ilk yıllarda Newcastle'ın ara sıra bile olsa Sunderland'i

yenebilmesi oldukça önemli. Çünkü İngiliz Futbol Ligi'nin ilk yıllarında Sunderland son derece güçlü bir ekip. Hatta kırmızı-beyazlıların 1891-1901 arasında tam dört şampiyonluğu var. Newcastle United ise liglerde ilk kez 1893 yılında, o da ikinci Lig'de boy gösteriyor. Dolayısıyla iki takım arasında yüzyıl başında önemli bir kuvvet farkı olduğunu söylemek mümkün.

Seyirci rekoru

Newcastle United'ın Birinci Lig'e çıkışı ve çok kısa sürede başa güreşir hâle gelmesi derbinin de seyrini bir hayli değiştiriyor. Sunderland'in şampiyon, rakibinin ise üçüncü bitirdiği 1901-02 sezonunda Paskalya Cuması'nda Newcastle'ın sahası St. James Park'ta oynanan maça kapasitenin tam kırk bin üzerinde seyirci geldiği biliniyor. 1903-04 sezonu ise tarihe Newcastle'ın ligi ilk kez Sunderland'in önünde bitirdiği sezon olarak yazılıyor. Daha sonraki yıllarda ise Newcastle da şampiyonluk kazanmaya başlıyor ve derbi iyice keyifleniyor.

Newcastle'ın dört yıl içinde üçüncü kez şampiyon olduğu 1908-1909 sezonunda kendi evinde Sunderland'den yirmi sekiz dakika içinde sekiz gol yemesi ve maçı 1-0'dan 1-9 kaybetmesi unutulmazlar arasına giriyor. Bu yıllar aslında hem iki ekibin hem de derbinin altın yılları. Zira Tyne-Wear'in iki ezeli rakibi tarihlerindeki tüm şampiyonlukları ikinci Dünya Savaşı'na kadar olan döneme sığdırıyor. Savaş sonrasında hem Liverpool, Arsenal ve Manchester United'ın giderek artan hâkimiyeti hem de Wolves, Ipswich ve Burnley gibi şampiyonlukla yeni tanışan ekipler Kuzeydoğu İngiltere'nin futboldaki üstünlüğünü sona erdiriyor. Dickie Davis'in gol kralı olarak Sunderland'i lig üçüncülüğüne taşıdığı 1949-50 sezonundan sonra tam kırk dört sezon iki ekip de ligde ilk üçe giremiyor. 1994'te Newcastle tekrar bu başarıya

ulaştığında, bu kez siyah-beyazlı formanın golcüsü Andy Cole gol kralı oluyor. Sonrasında ise Alan Shearer'lı yıllar ve Newcastle'ın şampiyonluk mücadelesi verdiği, ancak Manchester United'ı geçemediği sezonlar geliyor. Bu sezonların ilki olan 1995-96'da Newcastle United şampiyonluğu dört puanla kaptırırken, bölgenin kutlamaları yaşanıyor. Bunun nedeni ise Sunderland'in o zamanki adıyla Birinci Lig'i, yani ikinci

kümeyi şampiyon bitirerek Premier Lig'e yükselmesi. Ancak “Mackem”ler, Newcastle'ın şampiyonluğa oynadığı ikinci sezonu sondan üçüncü bitirerek lige veda ediyor. Bu sezonun bir önemli noktası da rakip taraftarların deplasmana gelmesinin yasak olduğu tek sezon oluşu. Sunderland'in Roker Park'taki son sezonunda güvenlik endişesiyle rakip seyirciyi istememesi ve Newcastle'ın da buna misilleme yapması, iki takımın da büyük mücadele verdiği sezonda derbileri tatsız bırakıyor.

Işıklı stat Sunderland'e yaramadı

Sunderland'in yeni stadı Stadium of Light'a taşınmasının ardından buradaki ilk derbi 2000 yılında oynanıyor. Bu tarihten itibaren yeni statta oynanan her maç ya berabere bitiyor ya da Newcastle kazanıyor. Sunderland taraftarları kendi galibiyetlerini ancak St. James Park'ta görebiliyor, Stadium of Light'ın keyfini bir türlü yaşayamıyor. Yeni stadın lâneti ise iki taraf arasında oynanan son derbide, yani 2008'in Ekim ayında kırılıyor. 48 bin kişinin izlediği maçta Kieran Richardson'ın ağlara gönderdiği frikik golü, Sunderland'e kendi evindeki ilk galibiyeti getiriyor. Pek çok Mackem için Stadium of Light belki de o gün açılmış oluyor. Kuzeydoğu İngiltere'nin iki ezeli rakibi, bu ayın sonunda bu sezonki ikinci derbilerine çıkacak. İki tarafta da keyiflerin yerinde olduğu söylenemez. Newcastle, Kevin Keegan'la, Sunderland ise Roy Keane'le olan birlikteliklerine son verdi ve geçici teknik direktörleri iş başına getirdi. İki takımın da ligdeki durumunun ne olacağı çok belli değil. Kuşkusuz “Mackem”lerin de “Geordie”lerin de en büyük korkusu 1990'ların başına dönmek, yani iki takımın da ikinci kümeden çıkmak için çırpındığı günlere...

İki takımın maskotlarının stadyumdaki dansları o kadar popüler ki, iki maskot Aralık ayında ulusal televizyonda dans yarışmasına çağrıldı. Kazanan, bahışçilerin favorisi Sunderland'li Mackem Mover oldu.

Türkiye Futbol Federasyonu, efsane Genel Sekreterini kaybetti

Nur içinde yat İbrahim Ağabey

Aıcı haber 3 Aralık gecesi geldi... İbrahim Onuk ağabey bu âlemden göçmüştü. Aslında beklenmedik bir haber değildi belki. 96 yaşındaydı İbrahim Ağabey ve bir süredir de rahatsızdı. Ama insan yine de onun gibi bir insana ölümü yakıştıramıyordu işte. 1913 yılında Muğla'nın Milas ilçesinde merhaba dediği hayata ne kadar çok şey sığdırmıştı. 1937 yılında Kara Harp Okulu'ndan mezun olduktan sonra uzun süre Harp Okullarında öğretmenlik ve teknik adamlık yapmış, bir dönem Ordu Milli Takımı'nın antrenörlüğünü üstlenmişti. Muhterem Özyurt'un Türkiye Futbol Federasyonu Başkanlığı yaptığı dönemde Merkez Hakem Komitesi'ni yönetmiş, Orhan Şeref Apak başkanlığındaki federasyonda ise Seksiyon Başkanlığı yapmıştı. Onuk'un "efsane" olarak anılacağı Genel Sekreterlik görevine getirilişi ise Hasan Polat'ın Futbol Federasyonu başkanlığı yaptığı 1970-1976 yılları arasına raslıyordu. Türk futbolundaki bir çok ilke imzasını atmıştı İbrahim Ağabey. Futbol camiasında açık sözlülüğü ve saygınlık yaratan duruşuyla farklı bir yere sahipti. Gerek Silahlı Kuvvetlerde gerekse futbol camiasında çok sayıda üst düzey yöneticiye hocalık yapmıştı. İbrahim Ağabey'i 4 Aralık günü ebediyete uğurladık. Kocatepe Camii'nde, öğle namazının ardından kılınan cenaze namazını müteakip Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verildi merhum Onuk. Cenaze törenine eşi Fitnat Onuk, kızları Figen Altay ve Esen Baltacıoğlu'nun yanı sıra eski Spor Bakanlarından Fikret Ünlü, İsmet Sezgin, spor camiasının önde gelen isimleri ve üst rütbeli askeri yetkililer katıldı. Gelin, İbrahim Ağabey'i yakından tanıyan iki yazarın onunla ilgili ifadelerine göz atalım. Birincisi 24 Mart 2002 tarihli ve Güray Soysal imzalı. Yani İbrahim Onuk'un yaşadığı dönemde kaleme alınmış ve zaten başlığı da "Yaşarken anılanlar..." Şöyle diyor özetle Soysal yazısında: "Genç olduğumuz dönemlerde, İbrahim Onuk'un ağzından çıkacak bir harfin haber olması için çırpınıp dururduk. Bugün futbolumuzda işler

düzgün gidiyor ve takımımız Dünya Şampiyonası finallerine katılıyorsa, o dönemin büyük futbol adamları içinde yer alan İbrahim Onuk'un da bunda çok büyük gayretinin bulunduğunu söylememiz gerekir. Zira temeller o günlerde atılmıştı. Ancak... Şimdinin gençleri doğal olarak İbrahim Onuk'un neler yaptığını bilmez. Bizler, gençlik yıllarımızda bu büyük futbol adamını yakından tanıyıp, nasıl bir spor adamı olduğunu bildiğimiz için, her gördüğümüzde ellerine sarılırız. İbrahim Onuk'un eline sarılmamız, elbette bir saygı belirtisidir. Ama... Onun Türk futboluna katkısının neler olduğunu bildiğimiz için, hem saygı göstermeyi hem de bugüne kadarki işleri nedeniyle ellerine sarılıp öpmeyi, benim için büyük şeref kabul ediyorum. İşte, bu büyük insan için, Türkiye Futbol Adamları Derneği, geçenlerde TSYD Ankara Şubesi Eğitim Merkezi'nde bir anma günü düzenledi. Yaşarken anılan İbrahim Onuk'un mutluluğu gözlerinden okunuyordu. İnanın, bu organizasyonu yapan insanlar

kazanımları elde etmiş olmanın bahtiyarlığını hâlâ hissedirim... İbrahim Onuk inanılmaz bir futbol sevdalısı, aynı zamanda da müthiş bir organizatördü o zamanlarda. Futbol Federasyonu Hasan Polat başkanlığında, Onuk komutandan sorulurdu aslında. Henüz yeni kurulmuş Milli Lig'in oturup, yerleşmesi için gerekli her türlü teknik ve idari kararlar Onuk'un kafasında şekillenir ve hayata geçerdi. Zaten Hasan Polat başkan İstanbul'da çalıştığı için tüm Türkiye'nin her türlü futbol meselesini Onuk çözerdi... Ayrıca İsmail Hakkı Göngör, İsmet Sertkaya, Sahabattin Erman ve İbrahim Onuk gibi komutanlar yoğun askerlik ve teknik işlerin yanında Ordu Milli Takımı'nın organizasyonunu da yaparlardı. Her yıl ayrı

bir ülkede düzenlenen dünya şampiyonalarına titizlikle hazırlık yapılır ve ordu takımımız çok da başarılı sonuçlarla dönerdi yurdumuza. Evet, şimdilerde ortalarda dolaşan idareci kesimine bakıyorum da yaşayan veya vefat etmiş isimlerin ne denli saygın, fedakâr ve cefakâr kişiler olarak Türk futboluna karşılıksız ve gerektiğinde kendi ceplerinden de harcayarak hizmetler verdiklerini hayretlerle anımsıyorum. Şahir Gürkanlar, Yücel Seçkinerler, Yılmaz Tokatlılar gibi ömürlerini askerliğe ve spora veren bu aziz kahramanlardan İbrahim Onuk'u kaybedip toprağa vermektelyiz bugün işte. Komutanımın keyifli anlarında çok sık söylediği "en kötü günümüz böyle olsun" sözünü bugünlük değiştirelim ve sevenleriyle birlikte en kötü gün diyerek kendisine rahmet dileyelim..."

Av. T. Emre **Koçak** / TFF Hukuk Kurulu Başkanvekili

Yayın haklarının devrinde rekabetin sınırlandırılması sorunu

Sporun günümüzde geldiği noktaya ulaşmasındaki en önemli etken, spor ekonomisinin son yirmi yıldaki büyümesidir. 1980'li yıllara kadar olimpiyatlarda profesyonel sporcular yer alamazken bugün spor başlı başına bir endüstri haline gelmiş ve spor, kendisine bağlı birçok yan alanla birlikte önemli bir ekonomik büyüklüğe ulaşmıştır. Avrupa Konseyi tarafından 2006 yılında yayınlanan "Arnaut Raporu"nda belirtildiği üzere, sporun yaratmış olduğu ekonomik büyüklük dünya ekonomisinin yüzde 3'üne ulaşmış bulunmaktadır. Ulaşılmış olan bu ekonomik büyüklük içindeki en önemli payı ise hâlihazırda yayın gelirleri oluşturmaktadır. 2006 FIFA Dünya Kupası'nın toplam yayın geliri 1.7 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir. 2012 Olimpiyat Oyunları'nın yayın geliri ise 2.3 milyar dolar olarak tahmin edilmektedir. Bu gelirlerin oluşmasındaki temel etken ise spor müsabakalarını seyreden kitlelerin sayısındaki büyük artıştır. Sportif müsabakalar esnasında yaratılan seyirci kitlesine hitap etmek isteyen firmalar, müsabakaların yayını anında yüklü miktarlara ulaşan reklamlar vermektedir. Ayrıca Pay-TV platformlarının sayısındaki artışa paralel olarak, abone kazanmayı amaçlayan bu yayın kuruluşları da önemli sportif müsabakaları portföylerinde bulundurmamak istemektedir. İşte tüm bu gelişmeler neticesinde, ilgili sportif müsabakaların yayın haklarının devri konusu, özellikle Avrupa'da sıkça tartışılan bir konu haline almıştır. Yayın hakkı mülkiyetinin kimde ait olduğu konusundan, devir esnasında izlenmesi gereken usule ve bu yayınların bir yayın kuruluşuna münhasıran devri durumunda yaşanabilecek rekabet sınırlamalarına kadar birçok konu güncelliğini korumakta ve hukukçular arasında tartışılmaktadır. Bu sorunun temelinde iki unsur yatmaktadır. Bunlardan ilki, özellikle futbol gibi takım sporlarında lig veya kupa usulü oynanan müsabaka sistemlerinin yayın haklarının kim tarafından pazarlanacağıdır. Örnek vermek gerekirse, UEFA Şampiyonlar

Ligi müsabakaları, uzun yıllar boyunca sadece UEFA tarafından merkezi olarak pazarlanmıştır. Turckcell Süper Lig müsabakalarının yayın haklarına ilişkin her türlü düzenleme ve yayın haklarının devrine ilişkin sözleşmeler de TFF tarafından yapılagelmektedir. Bu durumun, ilgili müsabakalarda yer alan kulüplerin kendi yayın haklarını pazarlayamamaları ve neticesinde de yatay bir rekabet sınırlandırmasına neden olduğu iddia edilmektedir. 23 Temmuz 2003 tarihli Avrupa Komisyonu kararında da bu husus detaylı olarak tartışılmıştır. UEFA Şampiyonlar Ligi müsabakalarının pazarlanmasında UEFA'nın tek başına pazarlama faaliyeti gösteriyor olmasının, ilgili organizasyonda yer alan kulüpler açısından rekabeti sınırlandırıcı bir etki yarattığı ve en azından bazı hakların pazarlanmasının kulüplere bırakılması gerektiği sonucuna varılmıştır. Bunun ardından da kulüplerin yer aldığı müsabakalara ilişkin bazı hakların kulüpler eliyle pazarlanması prensibi kabul edilmiştir. Bu özellikle müsabakaların arşiv hakları ve tekrarlarının kulüpler tarafından pazarlanması şeklinde gerçekleşmiştir. Ülkemizde ise 3813 sayılı Kanun'un 29. maddesinin vermiş olduğu yetki ile kulüpler adına yayın sözleşmeleri TFF Yönetim Kurulu tarafından yapılmaktadır. Açık bir hukuki normun varlığından dolayı ülkemizde bu konu tartışılmamaktadır. Menfaatler dengesi açısından da en yüksek geliri elde etmek ve sportif dayanışmayı sağlayabilmek için merkezi pazarlamanın ülkemizde son derece önemli olduğu bir gerçektir. Sportif müsabakaların yayın haklarının devrinde karşılaşılan ikinci sorun ise ilgili müsabakaların yayın haklarının bir yayıncı kuruluşu münhasıran devrine ilişkindir. Örnek vermek gerekirse, ülkemizde hâlihazırda yürürlükte bulunan yayın sözleşmesi uyarınca yayın haklarının büyük bir bölümü yayıncı kuruluşu münhasıran devredilmiş bulunmaktadır. Bu konuda Türk Rekabet Kurulu tarafından verilmiş olan menfi tespit kararlarında da bu husus detaylı bir şekilde değerlendirilmiştir. Avrupa'daki

birçok ülkenin futbol liglerine ilişkin olarak yapmış oldukları yayın sözleşmeleri hakkında Avrupa Komisyonu incelemelerde bulunmuş ve kararlar vermiştir. Bu kararlarda ise yayın haklarının değişik paketlere ayrılarak birden çok yayıncı kuruluşu pazarlanması halinde ilgili pazardaki rekabetin daha iyi korunacağı belirtilmektedir. Burada ifade etmek gerekir ki, bu tamamen menfaatler dengesine yönelik bir orta yol bulma çabasıdır ibarettir. Diğer bir anlatımla, bütün hukuki tartışmaların temelinde sportif müsabakalardan elde edilen gelirleri artırırken yayın pazarında yaratılabilecek rekabet sınırlamalarını en aza indirme gayesi yatmaktadır. Spor müsabakalarının yayın haklarının merkezi olarak bir yayıncı kuruluşu münhasıran devri halinde çok büyük rakamlara ulaşabilen yayın sözleşmeleri yapabilmek mümkündür. Diğer bir yandan ise bu yayıncı kuruluşun önemli sportif müsabakaların yayın haklarını elinde bulundurarak ilgili pazarda hâkim durum yaratması da söz konusu olabilmektedir. Avrupa Komisyonu tarafından yapılan değerlendirmelerde özellikle televizyon yayını türleri iki sınıfa ayrılarak incelemeler yapıldığı görülmektedir. Pay-TV platformlarının en önemli ürünlerinin spor müsabakaları ve filmler olduğu belirtilerek bu ürünlerin tek bir elde toplanması halinde rekabetin sınırlandırılmasının söz konusu olabileceği ifade edilmektedir. Açık yayın yapan TV kanalları için ise en önemli reklam kuşaklarını bu tür yayınlar oluşturmaktadır. Tüm bu hukuki değerlendirmeleri bir tarafı bırakarak 1999 yılında Avrupa Konseyi tarafından hazırlanan Helsinki Raporu'nun, 2000 yılındaki Nice Deklarasyonu'nun ve en sonunda da yazımızın başında belirttiğimiz Arnaut Raporu'nun hazırlanış amaçlarına da değinmemiz gerekmektedir. Bu çalışmaların altında yatan ana etken, saf hukuk düzenlemelerinin spora doğrudan uygulanamayacağını açıklamaktır. Somut olayda, bir ligde mücadele eden kulüpleri birbirine rakip kuruluşlar olarak değerlendirmek bir bakıma doğru

olabilir. Ancak bu rekabeti, herhangi bir pazardaki şirketlerin birbirleriyle sürdürdükleri rekabete birebir denk düşülmek bizi yanıltıcı sonuçlara götürecektir. Birbirine rakip şirketlerin birbirleriyle var olmak ve diğerinin varlığına ihtiyaç duymak gibi bir durumu söz konusu değildir. Tam aksine, tüm ticari şirketlerin temel amacı kâr marjlarını arttırmak ve bulundukları sektörde hâkim güç haline gelebilmektir. Bu bakış açısı sportif müsabakalar açısından doğru değildir. Sporun kendine has bir yapısı olması da bunun gibi birçok farklılığın neticesinde ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle de hukuk kurallarını spora hiçbir değişiklik yapmaksızın doğrudan uygulamak spora birçok kez zarar vermektedir. İşte Helsinki Raporu'yla başlayan bu süreçte de anlatılmaya çalışılan temelde bu noktadır. Yayın hakları açısından da durum böyledir. Rekabet hukukunun temel prensipleri birçok açıdan spora da uygulanabilir. Bu durum sporun bir endüstri halini almış olmasının ve ekonomik bir faaliyet olarak kabulünün de doğal sonucudur. Fakat bu durumda dahi, sportif dayanışma gibi birçok prensibi açıklamakta zorlanız. Hiçbir iş sektöründe büyük şirketlerin gelirlerinin bir kısmı daha küçük şirketlere aktarılmamaktadır. Böyle bir yayının kabulü mümkün değilken, bu prensip özellikle Avrupa Spor Modeli'nin en temel özelliğidir ve uzun bir süredir uygulanmaktadır. Bütün bu etkenlerden dolayı, yayın haklarının pazarlanmasında her ne kadar rekabet hukukunun temel prensiplerinden yararlanmak şart olsa da ve bu durumun yayın pazarına doğrudan etkileri olduğu kabul edilse de sporun birçok noktada kendine ait istisnaları olduğunu da kabul etmek gerekir. Sonuç olarak denilebilir ki, sporun en büyük gelir kalemini oluşturan yayın haklarının, yayın pazarına etkilerini dikkate alarak ve fakat sporun kendine has bir yapısı olduğunu ve bu nedenle de rekabet hukukunun tüm prensiplerini spora aynen uygulamak yerine sportif istisnalar tanıyarak en doğru yayın hakları pazarlama stratejisinin geliştirilmesi zorunludur.

Gücün ve azmin simgesi

Eskişehirspor'un maçlarında en çok dikkat çeken oyuncuların birisi o. Sadece uzun saçları, taraftarı ateşleyen hareketleri ve yoğun yaşadığı gol sevinçleriyle değil, bitmek bilmeyen enerjisi, kuvveti, çalışkanlığıyla Süper Lig'e renk katıyor. 27 yaşında başlayabildiği Süper Lig yolculuğuna gelene dek yaşadıkları ise bir azim hikâyesi. Futbolcu olabilmek için üniversite kazanan, iki kez ayağı kırılmasına, ağır bir hepatit A hastalığı geçirmesine rağmen direnmesini bilen bir oyuncudan söz ediyoruz.

Serdar Özbayraktar

Nihat Özten

▼Süper Lig'de ilk sezonunu yaşayan bir oyuncu olmana rağmen gösterdiğin performansla tüm futbolseverlerin beğenisini kazandın. Bize kısaca kendini tanıtabilir misin?

▲1981 Hopa doğumluyum. Futbola da Artvin Hopaspor'un altyapısında başladım. Hopa'daki imkânların pek yeterli olmadığını düşünüyordum ve bunun için de başka bir yere gitmeyi kafama koymuştum. Bilecik Meslek Yüksek Okulu Elektrik Bölümünü kazandım. Amacım okumaktan çok futbol oynamaktı. Kayıt için Bilecik'e gittiğimde o zamanlar 2. Lig'de oynayan Bilecikspor'la görüştim ve beni denemelerini istedim. Fakat beni idmana bile çıkarmadan geri çevirdiler. Hopa'ya döndüm ve babama okulu donduracağımı söyledim. Babam da lastikçilik yapıyor ve

benim dükkânın başına geçmemi istiyordu. Bu nedenle okulu dondurmama sesini çıkarmadı. 1 sezon daha Hopaspor'da oynadım ve o sezonun sonunda Gençlerbirliği'ne transfer oldum. Kısmet işte, Bilecikspor'da idmana bile çıkarmadılar, 1 sezon sonra Gençlerbirliği'ne transfer oldum. 18 yaşındaydım ve kendimi Milan'a gitmiş gibi hissediyordum. ▼Gençlerbirliği genç oyuncularını şöhret yapmasıyla bilinir ama biz seni orada hiç izleyemedik. ▲Gençlerbirliği o sezon şimdiki adı Hacettepe olan Asaş'ı almıştı. Beni Gökhan Ünal ve Sedat Ağçay'la birlikte Asaş'a gönderdiler. 1 sezon Asaş'ta oynadıktan sonra orada devam etmemi istediler. Gençlerbirliği'nde oynamaya geldiğimi söyleyerek kabul

etmedim. Sonra bonservisimle birlikte 2. Lig'de oynayan Şanlıurfaspor'a gittim. İlk sezonumda 27 hafta yenilmedik ama maalesef şampiyon

olamadık. İkinci sezonun başlarında ayak tarak kemiğim kırıldı ve sezonu kapattım. Sonra Mardinspor'a transfer oldum ancak orada da 3. haftada ayağım kırıldı. Tam düzeldim derken hepatit A oldum. Mardinspor da o sezonun sonunda beni serbest bıraktı. Sonrasında Orduspor'dan iyi bir ücret karşılığında transfer teklifi aldım ama gönlüm nedense orada oynamayı pek istemiyordum. O arada Lig A'ya yükselen Gaziantep Büyükşehir Belediyespor'un hocası Ali Güneş

Hopaspor'da oynarken üniversiteyi kazandım ve Bilecik'e gittim. Amacım okumaktan çok futbol oynamaktı. Ama Bilecikspor beni denemek bile istemedi. Hopa'ya döndükten bir sezon sonra Gençlerbirliği'ne transfer oldum. Kendimi Milan'a gitmiş gibi hissettim.

Gençlerbirliği beni Asaş'a gönderdi. Bir sezon oynayıp Gençlerbirliği'ne dönmek isteyince takımdan ayrılmak zorunda kaldım. Şanlıurfaspor'a gittim, ayağım kırıldı. Mardinspor'a gittim, yine ayağım kırıldı, ardından Hepatit A oldum ve serbest bırakıldım.

Transfer döneminde Orduspor'un verdiği ücretin yarısına Gaziantep Büyükşehir Belediyespor'a gittim. İki sezonda yaklaşık 70 maça çıktım. Forvet oynuyordum ve ilk sezonumda 9, ikincisinde 18 gol atıp Eskişehirspor'a transfer oldum.

Onca şanssızlığı yaşarken hiçbir zaman karamsarlığa düşmedim. Bırakmak gibi bir şeyi de zaten hiç düşünmedim. Hayat her şart altında devam ediyor. Ben de sakatlık döneminde kendime iyi baktım ve tekrar sahalara döndüm.

En önemli artım kuvvetim. Zaten bu sayede oynuyorum. Kuvvetsiz olsam kadroda yer bulamam. O yüzden de sürekli diri kalmaya ve takıma hem hücumda hem de defansta elimden geldiğince fazla katkı yapmaya çalışıyorum.

transfer teklifinde bulundu. Orduspor'un verdiği ücretin yarısına Gaziantep Büyükşehir Belediyespor'a gittim. İki sezonda yaklaşık 70 maça çıktım. Forvet oynuyordum ve ilk sezonumda 9, ikincisinde 18 gol atıp Eskişehirspor'a transfer oldum.

Asla karamsarlığa düşmedim

▼Üst üste iki sezon ayağın kırıldığında, hiç "Futbol hayatım bitti" diye düşündüğün oldu mu? O önemli sakatlıkları nasıl atlattın? ▲Yok, hiçbir zaman karamsarlığa düşmedim. Bırakmak gibi bir şeyi de zaten hiç düşünmedim. Mardin'de oynarken ailem Artvin'den kalkıp beni izlemeye gelmişti. Şanssızlık işte, onların tribünde olduğu maçta ayağım kırıldı. Ama hayat her şart altında devam ediyor. Ben de sakatlık döneminde kendime iyi baktım ve tekrar sahalara döndüm. ▼Eskişehirspor'a transferin olaylı olmuştu. O süreçten biraz bahseder misin? ▲Uzun yıllar alt liglerde oynamış ve kendime Süper Lig'de oynamayı hedef koymuştum. Gaziantep Büyükşehir Belediyespor'daki ikinci

sezonumda 18 gol atınca Kayserispor, Konyaspor ve Gaziantepspor'dan teklifler almıştım. Hatta Kayserispor'la büyük ölçüde anlaşmıştım. Ama sonradan devreye Eskişehirsporlu yöneticiler girdi. Ben de "Bonservis sorunu hallederseniz gelirim" dedim. Para falan konuşmadan bir anda kendimi Eskişehirspor'da buldum. Aslında pek gönüllü gelmemiştim ama şimdi "İyi ki Eskişehirspor'dayım" diyorum. Sonuçta Eskişehirspor'la 12 sezon sonra Süper Lig'e yükselme sevincini yaşadım. ▼Geçen sezondan takımda kalıp ilk on birde oynayan iki oyuncudan birisin. Sezon başında yapılan çok sayıda transferin ardından takımda yer bulma konusunda endişen var mıydı? ▲Hayatım boyunca kadroda yer bulma konusunda tereddüt yaşamadım. İyi olduğum, iyi çalıştığım sürece kadroda yer bulacağımı biliyorum. Sonuçta

her teknik adam iyi durumdaki oyuncusunu oynatır. Bir oyuncunun sürekli aynı seviyede olması çok zor. Mühim olan oyuncunun kendisini bilmesi. Ben de kendimi biliyorum.

En önemli artım kuvvetim

▼Günümüz futbolunun ihtiyaç duyduğu özelliklere sahip bir oyuncusun. Bir yandan gole dönük oynayabiliyor, diğer yandan bitmek bilmeyen bir enerjiyle mücadele ediyorsun. ▲Benim en önemli artım kuvvetim. Kuvvetli olduğum içinde hücumda da defansa da elimden geldiğince yardım etmeye çalışıyorum. Zaten kuvvetim sayesinde oynuyorum. Kuvvetsiz olsam kadroda yer bulamam. O yüzden de sürekli diri kalmaya ve takıma elimden geldiğince fazla katkı yapmaya çalışıyorum. ▼Gerçekten de insan oyun içinde seni izlerken yoruluyor. Çok güçlü ve devamlılığı olan bir oyuncusun. Bu gücün kaynağı nedir? İrsi bir şey mi yoksa sonradan çalışarak kazanılmış bir özellik mi? ▲Elimden geldiğince ekstra çalışma yaparım ve profesyonelce yaşamaya dikkat ederim. Kendime iyi bakar, ne olursa olsun idmanlardan sonra dinlenirim. Uykumu almaya önem veririm. Futbolda da en önemli şey devamlılıktır. Bir maç güçlü, bir maç güçsüz olmanın anlamı yok. Sonuçta oynayabilmem için kuvvetli olmam gerektiğini

biliyorum. Babamın lastikçi dükkânında çalışmış olmak kuvvetime katkıda bulunmuş olabilir. Bir de ben küçükken annem biberonla değil, litrelik şişelerle süt içirmiş bana. Süt içmeye doyamazmışım. ▼Niçin kuvvetli olmazsan oynayamayacağını düşünüyorsun? ▲Başka özelliklerim de vardır tabii ama sonuçta güçlü olmanız lâzım. Günümüz futbolunda güçlü olacak, ayakta kalacak, mücadele edeceksiniz ki kadroda yer bulabilirsiniz. Artık tek başına teknik ve tecrübe bir şey ifade etmiyor. Ekstra tekniği olan bir oyuncu zaten bir takıma yetiyor, ikincisi fazla geliyor. Ama bizim zaten öyle çok ekstra bir oyuncumuz yok. ▼Geçtiğimiz sezon çok ekstra bir oyuncuyla aynı takımda oynadın. Sergen takım arkadaşındı. Saha içinde koşmayan tipte bir oyuncuyla oynamak diğerlerini nasıl etkiliyor? ▲Sergen bana göre Türkiye'nin gelmiş geçmiş en büyük oyuncusu. Onunla oynamak da büyük avantajdı. O yürüyerek oynasa, oyunda bir dakika bile kalsa, bir ara pası, bir gol vuruşuyla maçı kazandırabiliyor. O tipteki bir oyuncu yeter ki kendinden bekleneni yerine getirsin, ben hamallık yapıp koşmaya razıyım. ▼Taraftarlar seni çok seviyor. Hatta bu sevgi o kadar ilginç boyutlara geldi ki bir amigo gibi sahanın ortasına gelerek maçlardan önce tribünleri coşturuyorsun. ▲Geçen sezon başında bir sakatlık geçirdim ve başlarda iyi performans gösteremedim. Yavaş yavaş toparladım. Eskişehirspor'a forvet olarak transfer edilmiştim. Orta sahada görev alsam da insanlar benden gol atmamı bekliyordu. Ama uzun süre gol atamadım. Karşıyaka maçının son dakikalarında golle tanıştım ve maçı 1-0 kazandık. Golden sonra ben zaten kendimi kaybetmişim (Gülüyor).

Prensip olarak başımdaki teknik adamın bilgisini, tecrübesini tartışmam. Çünkü bilirim ki onunla çelişkiye girersem çalışma arzum kaybolur. “Hocam ne diyorsa doğrudur” derim ve ona göre hareket ederim.

Takımın kazanacağı başarıya direkt etki eden bir oyuncu olmayı isterim. Ya gol atmalı ya da asist yapmalıyım. Somut bir şeyler ortaya koymalı. Aksi takdirde kendimi kötü hissederim. Bana sadece koşmak yetmiyor.

Milli formayı giymek en büyük hayalim. Dört büyüklerde oynamak, şampiyonluk yaşamak güzel bir duygudur ama ben Anadolu'dan çıkacak bir şampiyon takımın kadrosunda olmayı çok isterim. Eskişehirspor'la şampiyonluk yaşamak inanılmaz bir mutluluk olur.

Her şey o golden sonra başladı. Maçın ardından tribüne çağırıp üçlü çektermemi istediler. Ondan sonra da bu ritüel her maçın öncesinde yaşanmaya başladı. Ama aslında bu sevgi bağı, taraftarın tüm yüreğimle mücadele ettiğimi görüp, beni kendilerinden birisi gibi hissetmelerine bağlıyorum.

Bank Asya 1. Lig'de oynamak daha zor

▼**Amatörden başlayıp Türkiye'deki profesyonel liglerin tamamında oynamış bir oyuncu olarak Süper Lig'de oynanan futbolla alt liglerdeki futbol arasında sence ne gibi farklılıklar var?**

▲Bence Bank Asya 1. Lig'de oynamak Süper Lig'de oynamaktan daha zor. Çünkü orada mücadele çok daha yüksek. Ben Süper Lig'deki oyunun çok daha iyisini zaman zaman 1. Lig'de oynamışımdır ama burada sürekli göz önündesiniz. Süper Lig'de topu alıyor ve rahat rahat dönüyorsunuz ama 1. Lig'de size nefes bile aldırıyorlar. Süper Lig'de dört büyük takımdaki çok ekstra birkaç oyuncuyu hariç tutarsak, diğer oyuncular arasında sanıldığı kadar büyük farklar yok.

▼**Süper Lig'de oynamak için tecrübe çok belirleyici bir özellik mi?**

▲Ben 27 yaşındayım ve Süper Lig'deki ilk sezonum. Süper Lig için

pek tecrübeli sayılmam ama oynuyorum işte. Sonuçta oyun aynı, kurallar aynı, saha aynı. Tabii birkaç maç için tecrübe ön plana çıkıyordur. Ama kısa bir süre sonra ona da alışılır. Ayrıca insanın ufkı burada daha genişliyor. Mesela alt liglerdeyken dört büyükleri, Milli Takım'ı sadece hayal edersiniz ancak burada o hayaller o kadar uzak değildir. Bakın bir Gökhan Gönül örneği var. Geçen sezon alt ligden çıktı, Türkiye'nin en iyi sağ beki oldu. Bu da tecrübenin ve ligler arasındaki farkın çok büyük önem taşımadığını gösterir.

Antrenörüm ne diyorsa o doğrudur

▼**Şimdiye kadar çalıştığın teknik adamlar arasında futboluna en fazla kimin katkı yaptığını söyleyebilirsin?**

▲O kadar çok teknik direktörle çalıştım ki, şimdi isim sayarken birisini atlarsam ayıp olur. Ama ben prensip olarak başımdaki teknik adamın bilgisini, tecrübesini tartışmam. Çünkü bilirim ki onunla çelişkiye girersem çalışma arzum kaybolur. Hocam ne diyorsa doğrudur derim ve ona göre hareket ederim.

▼**Son zamanlarda gösterdiğin performansla Milli Takım'dan davet bekledin mi?**

▲Tamam, son zamanlarda iyi oynuyorum ama bu iş devamlılık gerektirir. Bir-iki maç iyi oynamakla olacak iş değil. Onun için performansımı tüm sezona yaymam gerekir. Ben çalışayım, iyi oynayayım da zaten kul görmezse Allah görür.

▼**Peki, senin Milli Takım'da oynamak gibi bir hedefin var mı?**

▲Tabii ki her Türk futbolcusu gibi benim de öyle bir hayalim var. Sonuçta vatanını, milletini temsil etmek çok büyük bir gurur. Böyle bir gururu kim yaşamak istemez ki?

▼**Eskişehirspor geçmişte şampiyonluk kovalamış bir takım. Oyuncular olarak kendinizi o efsane takımın parçası gibi mi hissediyorsunuz, yoksa bir ara 3. Lig'e kadar düşmüş, Süper Lig'e yeni yükselmiş bir takımın oyuncusu gibi mi görüyorsunuz?**

▲Doğal olarak kendimizi büyük

Eskişehirspor'un oyuncusu olarak görüyoruz. Zaten taraftarımız da ne kadar büyük bir takımın oyuncusu olduğumuz bize hissettiriyor. Eskişehir'deki farklılığı en basit şekilde çarşıya çıktığınızda insanların size yaklaşımından anlayabilirsiniz. Eskişehir'de insanlar Eskişehirspor'la yatıyor, Eskişehirspor'la kalkıyor. Bunu dört büyük takım dışında kolay kolay görmeniz mümkün değil. İnsanlar çocuklarına Eskişehirspor'un mazideki büyüklüğünü öğretiyor, sevgisini aşıyor ve bunun sonucunda da taraftarlar takımına bağlanıyor, oyuncuya da bunu hissettiriyor.

▼**Eskişehirspor olarak bu sezon ligdeki hedefiniz nedir? Sezon sonunda ligi nerede bitirseniz kendinizi başarılı sayarsın?**

▲Süper Lig'deki ilk sezonumuz ve düşme potasından uzak, ilk 10'un içinde bir yerde bitirsek bence başarıdır. İlk sezon olduğu için çok büyük şeyler beklememek lâzım. Ama tabii aldığınız sonuçlara göre hedefiniz de değişebilir. Bizim asıl hedefimiz önümüzdeki sezon üst sıralara, şampiyonluğa oynamak olmalı.

▼**Takım içerisindeki arkadaşlık nasıl?**

▲Çok çok iyi. Herkes iyi niyetli. Bu arkadaşlık sahaya da yansıyor. Biz koşan, mücadele eden bir takımız. Eğer takım olarak hareket etmez, birbirimize saha içerisinde yeterli desteği vermezsek kolay kolay maç kazanamayacağımızı biliyoruz. Eğer kamp sırasında bir odadan çıkıp sorgusuz sualsiz başka bir odaya girip muhabbet edebiliyorsanız, o takımda arkadaşlık iyidir. Bizim takımda da bu var.

Eskişehir'de şampiyonluk isterim

▼**Alt liglerden gelerek Süper Lig'e yükseldin. Bundan sonraki kariyer**

planlamanda neler var?

▲Öncelikle Eskişehirspor'a elimden geldikince her türlü katkırı sağlamak istiyorum. Takımın kazanacağı başarıya direkt etki eden bir oyuncu olmayı isterim. Ya gol atmalı ya da asist yapmalıyım. Somut bir şeyler ortaya koymalı. Eğer böyle olmuyorsa kendimi kötü hissediyorum. Sadece koşmak yetmiyor. Belki de bu düşüncelerim uzun yıllar forvet oynamamdan kaynaklanıyor. Hedeflerime gelince, milli formayı giymek en büyük hayalim. Ayrıca dört büyüklerde oynamak, şampiyonluk yaşamak da güzel bir duygudur ama ben Anadolu'dan çıkacak bir şampiyon takımın kadrosunda olmayı çok isterim. Örneğin Eskişehirspor'la şampiyonluk yaşamak inanılmaz bir mutluluk olur. Eğer öyle bir şey olursa efsaneleşirsin, heykelinizi dikerler. Böyle bir şampiyonluk, büyük takımlardan birisinde elde edilecek şampiyonlukla kıyaslanamaz bile.

▼**Biraz da özel hayatından söz edelim. Evli misin, futbolun dışındaki zamanlarında neler yaparsın?**

▲Bekârim. Biraz ağırkanlıyım. Yatmayı, dinlenmeyi severim. Nadiren sinemaya gider, ara sıra da dışarı yemeğe çıkarım. Evde internette okey oynar, arkadaşlarla yazışırım. Pek televizyon izlemem. Giyinmeme, konuşmama, hareketlerime dikkat etmeye çalışırım. Gençler tarafından örnek alınma ihtimali olan göz önündeki insanların bunlara önem vermesi gerektiğini düşünüyorum.

A group of men, likely coaches or staff, standing outdoors in winter attire. They are wearing dark jackets with "Ssangnam" and "adidas" logos, and dark beanie hats. The background is a blurred green field.

Kore'nin ufkunu açacak isim ise Bum Kun Cha olacaktı. Cha, önce Darmstadt, sonra da Eintracht Frankfurt'la anlaşarak Avrupa'da oynayan ilk Güney Koreli futbolcu oldu. Kariyeri boyunca Eintracht Frankfurt ve Bayer Leverkusen'le iki UEFA Kupası kazandı. Oynadığı final maçlarında ya “maçın oyuncusu” oldu ya da kritik golü attı.

Yalnızca Kore ve Asya futbolunun değil, Bundesliga'nın efsaneleri arasına girdi. Onun ardından, Huh Jung Moo da PSV'ye transfer oldu. Dünya, Kore'yi; Kore de dünyadaki futbol sistemini tanıyordu. Artık Kore Profesyonel Futbol Ligi'nin başlaması için şartlar tamamen olgunlaşmıştı. K-League dünyaya geliyordu.

1983 yılında ilk kez oynanan K-League'e beş takım katıldı. Bu takımların hiçbirisi profesyonel değildi. Her takımın birbiriyle dönder kez oynadığı ligde banka, endüstri ve üniversite takımlarının yanı sıra Hristiyan misyonerlerin takımı Hallelujah da vardı. Bu ekip ilk sezonu şampiyon bitirmeye de başarmıştı. 1984 yılında ise hem takım sayısı arttı hem de katılan kulüplerin çoğu profesyonelliği benimsedi. Bu sezonda ilginç bir puan sistemi de yürürlüğe kondu. Buna göre galip gelen üç puan alırken, beraberlikler göllü olursa iki, golsüz olursa bir puan veriliyordu. Bu puan sistemi yalnızca o sezon uygulandı. Ancak 90'lı yıllarda farklı bir versiyonuyla tekrar kullanılacaktı.

Şampiyon ise Daewoo Royals oldu. Royals bir sonraki sezon da Asya Şampiyon Kulüpler Kupası'nın sahibi olacaktı.

K-League yavaş yavaş iyice profesyonelleşirken, bu yapıya ayak

uyduramayınlar ligiden çekilmeye başlamıştı. Önce Sangmu, sonrasında da Hallelujah amatörlerde dönerek ligiden ayrıldı. Onları Hanil Bank takip etti. Kalan takımların ise pek çoğu taşradan başkent Seul'e taşındı. Bu olaylardan sonra ligin son hâli belirlenmişti. Ligdeki takım sayısı benzerlerine kıyasla çok azdı ama iyi-kötü bir istikrar yakalanmıştı. Doksanların başında takım sayısı beşten altıya çıktı ve uzun süre öyle kaldı. Bu değişimlerin yaşandığı yıllarda ligde ise Daewoo Royals-POSCO Atoms rekabeti yaşanıyordu.

1993 yılında gollü beraberliğe fazladan puan veren sistem geri döndü. Ancak bu kez galibiyete dört puan verilecekti. Bu sistemde en başarılı takım, aynı zamanda lige son katılan ekip olan Ilhwa Chunma'ydı. Bu takım lig tarihindeki ilk şampiyonluğuna, ertesi sezon Asya Şampiyon Kulüpler Kupası'nı da ekledi. Bu yıllarda Asya'da Kore üstünlüğü de kendini göstermeye başlamıştı. Ilhwa'dan sonra Şampiyon Kulüpleri iki sezon üst üste Pohang Steelers kazanırken, bu sezonların ilkinde finali oynayan diğer takım Ilhwa'ydı. Millî takım da Dünya Kupası'na katılmakta hiç güçlük çekmiyordu. Bu sonuçlarda ülkenin 1988 Olimpiyat Oyunları'na ev sahipliğiyle beraber spora yaptığı yatırımın da katkısı büyüktü. Güney Kore, bu organizasyonu tecrübesini daha sonra da Japonya'yla ortak Dünya Kupası düzenlemek için kullandı.

2002 yılı Güney Kore için unutulmaz bir yıl oldu. Bir yıl sonra Asya Şampiyonlar Ligi'ne dönüşecek Şampiyon Kulüpler Kupası'nda son final yine iki Kore ekibi arasında oynanmış ve Suwon kupayı üst üste ikinci kez müzesine götürmüştü.

Bundan hemen iki ay sonra ise Kore tarihinin en büyük futbol başarısı, Türkiye'yle oynanan üçüncülük maçıyla geliyordu. Güney Kore hem kulüpler hem de milli takımlar düzeyinde zirvedeydi ve çıtayı da çok yukarı çekmişti. Özellikle Arap kulüplerini bu yıllarda büyük paralar harcamaya ve dünyaca ünlü yıldızlar getirmeye iten bir neden de bu oldu. Kore'de futbolun en büyük atılımını yaptığı bu dönemde ligdeki takım sayısı bir anda arttı ve endüstri devlerinin desteğiyle taşrada da futbol büyük çıkışa geçti. Dünya Kupası sayesinde başkent dışındaki şehirlerde de modern stadyumların olması bu çıkışın etmenlerinden biriydi. Bu arada lig sistemi de değişmeye devam ediyordu. 2004 sezonundan itibaren play-off sistemi uygulanmaya başlandı. Buna göre üç puanlık sistemde iki devre lig oynanıyor; ilk devrenin ilk ikisiyle, ikinci devrenin ilk ikisi play-off'ta çapraz eşleşiyordu. Kore'nin uzun süre lig sistemine karşı koruduğu eleme usulü geri dönmüştü. Bu sistemin ilk şampiyonu finalde penaltı vuruşlarıyla Pohang'ı yenen Suwon oldu. Suwon'un başındaki isim ise oldukça tanındıktı: Bum Kun Cha. 2006 yılında Jeonbuk Hyundai ile Asya Şampiyonlar Ligi'ni yeni sistemde ilk kez kazanan Güney Kore'de 2007 yılı, eski bir dostun ülke topraklarına ayak basmasına sahne oldu. Türkiye ile Dünya Kupası'nda üçüncülük yaşayan ve Kore'de güzel hatıralar bırakan Şenol Güneş, Anyang'dan Seul'e birkaç sene önce taşınarak LG Cheetahs ismini bırakan FC Seoul'un yeni teknik direktörüydü. Şenol Güneş, kendisinden önce orta sıralara oynayan bu takımı 2008 sezonunda finale taşıdı ve kulüp tarihine geçti. Güneş'in dışında Yasin Özdenak ve Şeref Çiçek antrenör, Ceyhan Eriş ise futbolcu olarak FC Seoul kadrosunda yer aldı. Farklı kültürlerden etkilenen, ama kendine özgüldüğünü elden bırakmayan Kore'de bir sezon Türkiye rüzgârıyla geçti. Şenol Güneş ve ekibinin başarısı belki de önümüzdeki yıllarda daha fazla futbol adamının ülkemizden Kore'ye gitmesinin yolunu açabilir. Hatta Asya Şampiyonlar Ligi kupası, Avrupa'ninkinden de önce Türkiye'den bir futbolcunun ya da teknik adamın ellerinde yükselabilir. O zaman belki de İstanbul ve Kore Boğazları'nda, Karadeniz'de ve Sarı Deniz'de havai fişekler aynı anda patlayacak ve iki ülkenin halkları bir kez daha aynı duyguları paylaşıpacak. Belki bunların olmasına daha var ama bir Kore atasözünün dediği gibi; "Bin millik bir yolculuk bile tek bir adımla başlar."

Ampute Takımımız Avrupa ikincisi oldu

Antalya'da 5 takımın katılımıyla düzenlenen II. Avrupa Ampute Futbol Şampiyonası'nda Türkiye ikinci oldu. Millilerimiz, Ukrayna ve Fransa'yı yenip İngiltere ile berabere kaldıkları turnuvada, tek yenilgisini Rusya'dan aldı. Rusya tüm maçlarını kazanarak şampiyonluğu elde ederken, İngiltere de averajla üçüncü oldu.

gün oynanan diğer maçta da İngiltere, Fransa'yı 3-2'lik skorla mağlup etti. Ampute Milli Takımımızın galibiyet serisini İngiltere bozdu. Millilerimiz, dördüncü gün maçında İngiltere ile 1-1 berabere

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Rusya	4	4	0	0	12	1	12
Türkiye	4	2	1	1	7	5	7
İngiltere	4	2	1	1	3	7	7
Ukrayna	4	1	0	3	10	9	3
Fransa	4	0	0	4	5	19	0

kalırken, takımımızın golünü 33. dakikada İngiliz futbolcu Durrant kendi kalesine attı. Günün diğer maçında ise Rusya, Fransa'yı 6-1 mağlup etti. Son güne gelindiğinde Rusya 9 puanla lider,

Milli Takımımız ise 7 puanla ikinci sıradaydı. Ampute Milli Takımı Teknik Direktörü Halil İbrahim Köprülü, "Rusya'yı yenip şampiyon olacağız" iddiasında bulunurken, bu temenni sahada gerçekleşmedi. Turnuvanın son gününde oynanan maçta Rusya, Milli Takımımızı 2-0 yenerek dört maçta dört galibiyetle Avrupa Şampiyonluğu'na ulaştı.

Türkiye Futbol Federasyonu ile Bedensel Engelliler Spor Federasyonu'nun birlikte organize ettiği, II. Avrupa Ampute Futbol Şampiyonası'nda Türkiye Ampute Milli Takımı ikinciliği elde etti. Antalya'daki WOW Futbol Center'da düzenlenen Avrupa Şampiyonası'na Türkiye'nin yanı sıra Fransa, İngiltere, Rusya ve Ukrayna Ampute Milli Takımları katıldı. Açılış konuşmasını yapan Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu Başkanı Mustafa Gülpınar, şampiyonanın Türkiye ve dünyada ampute futbolunun gelişmesine katkı sağlayacağını söyledi. Türkiye'de deplasmanlı ampute futbol liginin kurulacağını dile getiren Gülpınar, tüm ülke federasyonlarının aynı çalışmayı sürdürdüğünü belirtti ve sporculara fair-play çerçevesinde başarılar diledi. Ampute Milli Takımımız, ilk maçında Fransa ile karşı karşıya geldi. Millilerimiz maç 3. dakikada Selami,

Milli Takımımız ikinciliği elde ederken, Ukrayna'yı 3-2'lik skorla mağlup eden İngiltere aynı puan ve averajla üçüncü oldu. Ukrayna dördüncü, Fransa ise beşinci olarak şampiyonayı bitirdi. Maçın ardından futbolcularımızdan bazıları gözyaşlarını tutamazken, bazı oyuncular da şampiyonada elde edilen ikinciliğe sevindi. Teknik Direktör Halil İbrahim Köprülü, şampiyonaya Fransa maçı ile iyi başladıklarını, ardından Ukrayna ve İngiltere karşısında iyi futbol ortaya koyduklarını

vurguladı. Köprülü, şampiyon olan Rusya'ya yenildiklerini hatırlatarak, "Rusya'yı iyi tanıyoruz. Ezbere dayalı futbol oynuyorlar. Bireysel yetenekleri takım futboluyla birleşince çok başarılı oldular" dedi. Şampiyonanın ardından düzenlenen ödül törenine katılan Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşarı İsmet Yılmaz, Antalya Valisi Alaaddin Yüksel ile Gençlik ve Spor İl Müdür Nadir Yapsakaloğlu, takımlara kupalarını ve madalyalarını verdi.

Futbolun Beyin Takımı Arrigo Sacchi

Kıvanç **Koçak**

Ayakkabıcılıktan krampon ustalığına

Futbolun içinden gelmeyip de bu futbolun beyin takımı arasına adını yazdıran kaç kişi tanıyorsunuz? Bu yazının öznesi, futbolculuğu amatör liglerde geçen, babasının ayakkabı fabrikasını yöneten, 1977'de Cesena'nın minik takımında başlayan teknik direktörlük kariyerini kazanmadık kupa bırakmayarak zirveye çıkaran bir adam. Milan efsanesinin yeniden doğuşunda, Gullit'li, Van Basten'li, Rijkaard'lı kadronun üst üste iki kez Şampiyon Kulüpler Kupası, Kıtalararası Kupa ve UEFA Süper Kupası üçlemesi yapmasında onun mührü var.

Futbolun “büyülü” bir oyun olduğunu savunanların vazgeçemedikleri argümanlardan birisi, herkesin kolaylıkla oyunun içine girebilmesidir. “Ben olsam o topa öyle mi vururdum”dan başlayıp, “O pası şuraya atmak gerekiyordu”ya uzanan yelpazede kuşkusuz ilk sırayı, “Bu takım böyle mi kurulur, şu neden oynamıyor, bu adam orada oynar mı?”lar alır ki, aslında futbolsever herkes kendini bir taktik deha olarak görmektedir. Futbolla sadece izleyici olarak ilişki kuran o meşhur klişeyi kullanalım, “futbolun içinden gelmeyen” kimseler için atıp tutması kolaydır. Saha kenarındakiler, futbolcular “Buyurun siz bizim yerimize geçin” deseler, bu atıp tutanların ihtimal dizlerinin bağı çözülecektir. Beri yandan “futbolun içinden gelmek” evet, önemlidir ama ya önünüzde dünyanın en iyi takımlarında çalışmış, lig şampiyonlukları,

kupalar, Avrupa ve kıtalararası şampiyonluklar kazanmayı başarmış bir örnek varsa?.. 1 Nisan 1946'da Fusignano'da doğan Arrigo Sacchi, her çocuk gibi futbolla küçük yaşta tanışır. Ancak hiçbir zaman profesyonel futbolcu olarak bir kariyer düşünmez. Zira sahip oldukları ayakkabı fabrikasının başına babasından sonra geçecek isimdir. Yine de amatör olarak, çoğunlukla boş zamanlarını değerlendirmek için futbol oynayan Sacchi, 1964 yılından itibaren Fusignano'nun savunmasında görev yapar. 1977'de takım değiştirerek Bellaria'ya geçer, 1979'da ise kramponlarını ayağından çıkarır. Bir yandan ayakkabı satıp bir yandan futbol oynayan Sacchi, saha kenarında durmanın kendisine daha fazla zevk ve heyecan verdiğini aslında 1977'den itibaren görev yapmaya başladığı Cesena'nın minik takımını çalıştırırken anlar. Bir yandan teknik direktörlük kurslarına giden Sacchi, tek adamlık denizine ilk kez 1982'de Üçüncü Lig takımlarından Rimini'de atlar. Takımın başına geçtiği sezon, kırmızı-beyazlıları ligde tutmayı başaran Sacchi, bir yıl sonra bu kez Fiorentina Genç Takımı'nın başındadır. Artık teknik direktörlük lisansını da alan Sacchi için biraz

daha büyük oynamanın zamanı gelmiştir.

Yıldızın parladığı anlar; Parma-Milan

1984-85 sezonunda yolu bir kez daha Rimini'yle kesişen teknik adam, esas parlamayı 1985-87 yılları arasında çalıştırdığı Parma'da yapar. O dönemde Üçüncü Lig'de yer alan Parma, Sacchi'nin yarattığı sağlam defans kurgusuna dayalı ama atak oyundan da taviz vermeyen anlayışıyla 1985-86 sezonunun son maçında Modena'nın önünde ligi birinci sırada bitirerek Serie B'ye terfi hakkı kazanır. Sacchi önderliğinde Serie B'de de başarılı maçlar çıkaran Parma, iyi bir sezon geçirmesine rağmen ligi 7. sırada tamamlar. Terfi, üç puan farkla kaçmıştır. 1986-87 sezonunda İtalya Kupası'nda Milan'la Parma arasında yapılan maçlar ise Sacchi'nin kariyerindeki dönüm noktası olur. Önce grup maçlarında karşılaşan iki takımdan favori Milan, Parma'ya 1-0 kaybedip grubu Sacchi'nin takımının arkasında ikinci sırada tamamlar. Kader, ağlarını ördüğünü iki takımı sonraki turda da karşı karşıya getirerek gösterir. Milano'da rakibini bir kez daha 1-0 yenen Parma, rövanş maçı 0-0 bitince çeyrek finale yükselen takım olur. Sacchi, çeyrek finalde

Atalanta'ya elense de Milan maçlarında takımına oynattığı futbolla İtalyan futbol gündeminin üst sıralarına oturmayı başarmıştır. Özellikle Şubat 1986'da Milan'ın başkanlığına geçen bir adam, kırmızı-siyahlıları bir efsane haline getirecek hocayı bulduğunu anlar. Berlusconi, “gerçek bir devrimci” olarak nitelendirdiği bu eski ayakkabı satıcısına, takımını emanet etmeye karar verir. Böylece Sacchi'nin “yıldızının parladığı” an gelmiştir. “Ayakkabıcı”nın yaptığı en büyük yeniliklerden birisi takımı 4-4-2 düzenine geçirmek olur. Sacchi'nin kafasındaki, tam da Hollanda'nın “total futbol” anlayışına benzer bir takım yaratmaktır. Görev bölgesinden bağımsız olarak futbolcuların sahanın her yerinde olduğu, toplu halde savunma, toplu halde hücum yaptığı, oyuncuların sürekli birbirine destek verdiği, önde olsalar dahi mücadeleyi hiç bırakmadıkları bir sistem. Teknik adamın istediği takımı yaratmasına Berlusconi de yardımcı olur. Üç müthiş Hollandalı transfer edilir; Van Basten, Gullit, Rijkaard. Kupaları silip süpürecek takımın temelleri böylece atılır.

Milan efsanesinin yaratıcısı

Sacchi, henüz göreve geldiği ilk sezon 1987-88'de, Maradonalı Napoli'nin üç puan önünde şampiyonluğa ulaşmayı başarrır. Bu şampiyonluk, 1978-79'dan beri şampiyon olamayan Milan için yeni bir sayfanın açılmakta olduğunun habercisidir. Aynı sezon İtalya Süper Kupası finalinde Sampdoria'yla karşı karşıya gelen Milan, rakibini 3-1 yenerek tarihinde ilk kez Süper Kupa'yı kazanır. 1988-89 sezonu

ligde pek parlak geçmez. Inter ve Napoli'nin ardından üçüncü sırada kalan Milan, telafiyi Avrupa'da bulacaktır. Şampiyon Kulüpler Kupası'nda ilk turda Vitosha'yı -şimdiki adıyla Levski Sofya- rahat geçen Milan, ikinci turda Kızılyıldız'ı penaltı atışlarıyla eler. Çeyrek finalde Werder Bremen'den sonra, yarı finaldeki rakip Real Madrid'dir. İspanya'da 1-1 biten ilk maçın ardından Real Madrid, Milano'da kelimenin tam anlamıyla bozguna uğrar: 5-0. Sacchi ve öğrencileri finalde, Galatasaray'ı eleyen Hagi'li Steaua Bükreş'in rakibi olur. 1962-63 ve 1968-69 sezonunda kazandığı iki Avrupa şampiyonluğundan sonra ortalarda gözükmeyen Milan, Sacchi idaresinde şeytanın bacağıını kırmayı bir kez daha başarır. Van Basten'in ve Gullit'in ikişer golüyle Steaua Bükreş'i 4-0 yenen kırmızı-siyahlılar, Avrupa'nın en büyüğü olduklarını gösterir. Ama Avrupa yetmez. Japonya'da düzenlenen Kıtalararası Kupa'da da Kolombiya'nın Atletico Nacional takımını mağlup ederek tam 20 yıl sonra bu kupayı da bir kez daha kazanmayı becerirler. Sıradaki kupa Süper Kupa, rakipse Barcelona'dır. İspanya'da 1-1 berabere kalan iki takımdan gülen, Milano'daki maçı 1-0 kazanan Milan olunca, Sacchi ve takımı için o sezon kazanılacak başka kupa

kalmaz. 1989-90 sezonuna da çok iyi başlayan Milan, şampiyonluk mücadelesinde son haftaya kadar Napoli'yle çekişir. 32. haftada aynı puanda olan iki takım arasındaki fark, sondan bir önceki haftada Verona deplasmanında -Milanlılara göre hakemin sayesinde... O maçta Sacchi de dâhil toplam dört Milanlı kırmızı kartla sahadan atılır- kaybedilen maçla ikiye çıkar. Napoli son maçını kaybetmeyince, lig şampiyonluğu bir kez daha kaçır. Juventus'a karşı kaybedilen İtalya Kupası da moralleri bozar fakat tıpkı önceki sezon olduğu gibi Milan, Avrupa'da fırtına gibi esmektedir. Helsinki, Real Madrid, Mechelen geçildikten sonra yarı finalde rakip Bayern Münih olur. 1-0'ın rövanşını 2-1 kaybetmesine rağmen finale yükselen takım Sacchi'ninkidir. Viyana'daki final maçında Marsilya'yı eleyerek finalist olan Benfica'yı Rijkaard'ın golüyle 1-0 yenen Milan, üst üste ikinci defa Avrupa şampiyonu olarak adını tarihe yazdırır. İş orada kalmaz elbette. Milan, geçen sezonu aynen tekrarlamakta kararlıdır. Süper Kupa finalinde Sampdoria, Kıtalararası Kupa finalinde ise Olimpio Asacuo kaderlerine razı olup kupayı Sacchi'nin öğrencilerine bırakır. 1990-91 sezonunda ligde bu kez de Sampdoria'nın arkasında kalarak şampiyonluğu kaçıran Milan'da yavaş yavaş futbolcular ve Sacchi arasında bir gerilimin varlığından söz edilmeye başlanır. Özellikle Van Basten'in açıklamaları, Berlusconi'ye takımın bir kan değişikliğine ihtiyaç duyduğunu düşündürtür. Tüm bunlara Şampiyon Kulüpler Kupası çeyrek finalinde Marsilya'ya elenmek eklenince (1-1'in rövanşı, Marsilya'da 1-0 Marsilya'nın üstünlüğüyle devam ederken 88. dakikada stadın elektrikleri kesilir. Bir süre aradan sonra ışıklar tekrar gelmesine rağmen Milan sahaya çıkmayı kabul etmeyince maç 3-0 Marsilya lehine tescil edilir), Sacchi ve Milan'ın yolları ayrılır.

Milli takımın başında

1992 başında yeni bir hoca arayışındaki İtalya Futbol Federasyonu, “Ayakkabıcı”da karar kılar. Hedef 1982'den beri kupaya uzanamayan Gök Mavilileri, 1994 Amerika Dünya Kupası'nda başarıya ulaştırmasıdır. Ancak Sacchi'nin işi pek kolay olmayacaktır. Meksika, Norveç ve İrlanda ile aynı gruba düşen İtalya, kupaya 1-0'lık İrlanda mağlubiyetiyle başlar. Norveç'e karşı alınan galibiyet eleştirileri biraz sustursa da Meksika'yla da berabere kalınca; dört takımının da dörder puanının olduğu grupta, Norveç'e göre bir gol fazla atan İtalya en iyi

üçüncüler kontenjanından yola devam eden taraf olur. Oynadığı futbol beğenilmeyen İtalya'nın ikinci turdaki rakibi Nijerya'dır. Amunike'nin golüyle 26'da 1-0 öne geçen Nijerya, 76'da Zola'nın atılmasıyla 10 kişi kalan İtalya karşısında üstünlüğünü 89'da Baggio'nun golüyle kaybedince maç uzatmaya gider. Uzatma dakikalarında bir kez daha sahneye çıkan Baggio, takımını çeyrek finale taşır. Baggio'nun taşıyıcılığı, İspanya karşısında da devam eder. 88'de Zubizarreta'nın koruduğu kaleye attığı gol, Sacchi'nin takımını yarı finale götürür. Budist “İlahi At Kuyruğu”, Bulgaristan'ı yıkan iki gole de imza atarak, Gök Mavilileri finalde Brezilya'nın rakibi yapar. Normal süresi 0-0 biten ve penaltılara giden ilk final maçı olan karşılaşma bugün hâlâ “Baggio'nun trajedisi” olarak biliniyor. İtalya'yı finale taşıyan adam, kaçırdığı penaltıya takımını kupadan eder. Tabii aynı zamanda Sacchi'nin kariyerine ekleyeceği bir büyük kupanın ardından yeni bir takım yaratmaya karar veren Sacchi; Vialli, Mancini, Pagliuca, Signori gibi isimleri milli takımdan kesince bir kez daha eleştirilerin hedefi haline gelir. Özellikle henüz 30 yaşına bile gelmemiş Baggio'yu kadroda düşünmeyip, onun yerine Del Piero'yu tercih etmesi huzursuzluğu artırır. Sacchi'nin cumhuriyeti'nin bulunduğu gruptan

çıkamayınca milli takım kariyerinin sonu da gelir. Milan'ın ligdeki kötü gidişi tersine çevirmek için eski hocasından yardım istemesi de işleri kolaylaştırınca, Sacchi milli takımdan istifa ederek bir kez daha Milan'ın başına geçer. Ne var ki, takımı toparlaması mümkün olmaz, ligi ancak 11. sırada bitirir. 1998-99 sezonunda rotasını İspanya'ya çevirerek Atletico Madrid'in başına geçen Sacchi, burada da başarılı olamayarak yaklaşık yedi ay sonra istifa eder. 2000'de sadık dostu Berlusconi'nin televizyonlarında yorumculuğa başlayan Sacchi, ligde zor günler geçiren Parma'dan gelen genel menajerlik teklifini değerlendirir. Özellikle takıma kazandırdığı genç yeteneklerle bütçenin daha dengeli bir hale gelmesini sağlayan Sacchi, 2004'te Valdano'nun yerine Real Madrid'in futbol direktörlüğü görevine getirilir. Ancak başarısız sonuçların ardından Aralık 2005'te teknik direktör Vanderlei Luxemburgo'yla birlikte istifasını verir. Sacchi'nin, ayakkabıcılıktan dünya çapında bir teknik adam olmaya uzanan kariyeri şimdilerde çeşitli televizyon ve radyolarda yorumculukla devam ediyor. Futbolun içinden gelenlerin dahi hayal bile edemeyecekleri başarıları kazanan “Ayakkabıcı”, bir maçı kazanmak kadar, oynanan futbolun güzelliğinin önemine yaptığı vurguyla da “futbolun beyin takımı” içinde yer almayı şüphesiz sonuna kadar hak ediyor.

Bariş ödölünü Başkan Özgener aldı

Merkezi Monaco'da bulunan “Peace and Sport” adlı kuruluşun Türkiye ve Ermenistan Cumhurbaşkanlarına verdiği “Yılın Bariş ve Spor İmajı Büyük Ödülü”nün töreni Monaco'da yapıldı. Türkiye ile Ermenistan, söz konusu ödüle 6 Eylül'de Ermenistan'ın başkenti Erivan'da oynanan 2010 Dünya Kupası grup eleme maçı sırasında Cumhurbaşkanları düzeyinde başlatılan diplomatik ilişki nedeniyle uygun görüldü. Ödülü Cumhurbaşkanı Abdullah Gül adına TFF Başkanı Mahmut Özgener aldı. Törene Başkan Özgener'in yanı sıra TFF Başkanvekili Lutfi Arıboğan ve Milli Takımlar sorumlusu Levent Kızıl da katıldı. Monaco Prensi II. Albert'in de katıldığı ödül töreninde konuşan Başkan Özgener, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün milli maç münasebetiyle Ermenistan'a yaptığı ziyaretin sporun toplumları bir araya getiren, barışı sağlayan kuvvetli bir enstrüman olduğunu belirtti. Türkiye ve Ermenistan'ın milli takımlar düzeyinde sadece 2008'de tam üç kez karşılaştıklarını belirten Özgener, “Her üç maç sayesinde Türk ve Ermeni taraftarlar, gazeteciler, futbol adamları ve iki ülkenin siyasetçileri arasında yeni ilişkiler kurulacağı, barış köprüsü sağlanacağı kanıtlandı. Ümit ediyorum ki iki ülke arasında 14 Ekim 2009'da Türkiye'de oynanacak milli maç da dostluk içinde gerçekleşir ve iki ülke halkları arasında yeni diyalogların yolunu açar” dedi. TFF heyeti, 14 Ekim 2009'daki Türkiye-Ermenistan milli maçına Monaco Prensi II. Albert'i de davet etti.

Özgener'in vefası

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener, ALS (Amyotrofik Lateral Skleroz) hastalığına yakalanan eski futbolcular Sedat Balkanlı ve İsmail Gökçek'i evlerinde ziyaret etti. Başkan Mahmut Özgener'in yanı sıra TFF Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Kulüpler Birliği Başkanı Aziz Yıldırım ve Başkanvekili Göksel Gümüşdağ, önce milli futbolcu Sedat Balkanlı'nın İstanbul Gaziosmanpaşa'daki evinde ziyarette bulundu. Özgener ve beraberindekiler daha sonra Trabzonspor forması da giymiş olan İsmail Gökçek'in Ataköy'deki evine geçti. Başkan Özgener'in, Balkanlı ve Gökçek ailelerinin maddi ve manevi her zaman yanlarında olacaklarını belirttiği ziyaretler sonrasında, Sedat Balkanlı ve İsmail Gökçek'e Milli Takım ve Fenerbahçe formaları armağan edildi. Özgener, ayrıca Balkanlı ve Gökçek'i İstanbul'da oynanacak bir maçta statta görmek istediklerini belirtir ve bu konuda her türlü yardımı yapmaya hazır olduklarını söyledi.

Futbolun kent markalaşmasındaki rolü tartışıldı

İzmir Büyükşehir Belediyesi ile Ege TV işbirliğinde düzenlenen “Marka Kent İzmir” paneli Swisotel Grand Efes İzmir'de gerçekleşti. Panele Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener ile Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim katıldı. Panelde konuşan Başkan Özgener; doğru planlama ve şehrin kimliğine uygun konu başlığının sistemli markalaşma ile aynı potada eritildiğinde başarının da ortaya çıkacağını belirtti. Bir kentin markalaşmasında futbolun çok önemli bir araç olacağını vurgulayan Başkan Özgener şöyle devam etti: “Futbol içi organizasyonlarda uzmanlaşarak aynı konuda her sene bir turnuvaya ev sahipliği gerçekleştirmek, bir kentin markalaşmasında futboldan en üst düzeyde faydalanmayı da beraberinde getirir. Plaj futbolu, İzmir ve Ege Bölgesi'nin futbolda bir marka olmasını sağlayacak en önemli araçlardan biri olabilir. 3.5 milyonluk nüfusu, iklimi ve plaj futbolunun uluslararası alanda yapılmasını sağlayacak tesislerin varlığı İzmir'i bu süreçte avantajlı kılıyor.”

Özgener, İzmir ve Ege Bölgesi'nin futboldan asla kopmaması ve bunun için de gerekli yatırımları yapması gerektiğini söyledi. Özgener, “Futbol Federasyonu'nun sponsorları arasında Ege Bölgesi merkezli kuruluşların yer almasını, Ege kulüplerinin taraftar sadakat programları ile ön plana çıkmasını temenni ediyorum. Bu girişimler başta İzmir olmak üzere bölgenin turizm potansiyelinin değerlendirilmesinin önünü açacaktır. Akdeniz Oyunları için inşa edilen İzmir Atatürk Stadyumu, kayda değer bir revizyondan geçtiği takdirde önemli uluslararası organizasyonlara ev sahipliği yapma imkânı kazanacaktır. Tabii İzmir gibi potansiyeli olan bir şehre sadece bir stat yetmez. Alsancak Stadyumu'nun yıkılıp yerine günümüz şartlarında modern bir stat yapılması ile

İzmir bu konudaki eksikliğini kapatacaktır. 24 takımın katılacağı ilk turnuva olan 2016 Avrupa Şampiyonası'nı düzenleme arzusu ve niyetinde olan Türkiye, bu organizasyonu İzmir'in iki modern stadyumuyla yapabilir” dedi. İzmir'in kendisi için ayrı bir önemi olduğunu vurgulayan Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim de İzmir'in, Çeşme ve Kuşadası'nın sahip olduğu imkânlar ve iklimi sayesinde dünyada hızla gelişen “spor turizmi” sektöründe söz sahibi olabileceğini belirterek, futbol yatırımları yapılmasının, dünya futbolunun önemli takımlarının kamp için kente çekilmesinin önemine değindi. Futbolda marka yaratmanın iyi organize olmak ve güç birliği yapmaktan geçtiğini belirten Terim, “Bugün nüfusu İzmir'in yarısı bile olmayan Porto'nun futbol takımı Avrupa'da önemli bir güç. Müzelerinde iki tane Avrupa şampiyonluğu kupası var. Porto dediğinizde, Avrupa'da tanımayan, bilmeyen yok. İzmir'in, İzmirlinin 'Porto bunu yapabildiğine göre ben neden yapamayayım?' diye düşünmesi lazım” diye konuştu.

UEFA Hakem Konvansiyonu'na hazırlıklar tamamlandı

UEFA Hakem Konvansiyonu'nun Türkiye'den sorumlu üyesi Jorn West-Larsen, Türkiye Futbol Federasyonu'nu ziyaret etti. TFF Başkanvekili Lutfi Arıboğan, TFF Yönetim Kurulu üyesi Ufuk Özerten, Genel Sekreter Metin Kazancıoğlu, MHK Başkanı Oğuz Sarvan, GTK Başkanı Kemal Dinçer ve FGM Direktörü Ahmet Güvener'in de hazır bulunduğu ziyarette Larsen, Türkiye Futbol Federasyonu'nun üye olmak istediği UEFA Hakem Konvansiyonu hakkında bilgi verdi. Larsen, Türkiye Futbol Federasyonu'nun son dönemlerde yaptığı atılımlarla konvansiyon üyeliği sürecinde önemli bir aşama kaydettiğini belirtti. Fenerbahçe-Besiktas maçını da stadyumda takip eden Larsen, maçtan bir gün sonra hakem Bünyamin Gezer ve maçın gözlemcileri ile bir araya gelerek müsabakanın teknik analizini yaptı. Değerlendirme toplantısı UEFA normlarında gerçekleşti. Kayda da alınan analiz toplantısı bu ay düzenlenecek seminerde gözlemcilerle paylaşılacak. Öte yandan TFF, UEFA Hakem Konvansiyonu'na

üyelik için hazırlıklarını tamamladı. 13 ülkenin üye olduğu UEFA Hakem Konvansiyonu'na en geç Ekim 2009'da girmiş olacaklarını belirten Genel Sekreter Metin Kazancıoğlu, konvansiyonun Türkiye'den sorumlu üyesi Jorn West-Larsen'in yaptığı ziyaretle ilgili bilgi vererek, "Futbol ekonomisi alanında Avrupa'nın ilk 10 ülkesi arasında yer alan Türkiye, konvansiyona üyelik hazırlıklarını tamamladı. Jorn West-Larsen ile yapılan görüşme çok olumlu geçti. UEFA Hakem Konvansiyonu'na üye olmamızla birlikte hakemlerimizin uluslararası maçlarda görev alma olasılığı ve şans çok daha yüksek olacaktır" dedi. Konvansiyona üye ülkelerin hakemlerine en üst düzey standart eğitim uygulaması gerçekleştiren UEFA, yurtiçindeki hakem eğitimleri için de üye federasyonlara maddi katkıda bulunuyor. TFF'nin konvansiyon üyeliğiyle birlikte gözlemci eğitimi ve görevlendirilmesinde Merkez Hakem Kurulu ile daha yoğun işbirliği içinde çalışacak olan Gözlemci ve Temsilciler Kurulu, mevcut faaliyetine devam edecek.

TFF, 1000. kulübü tescil etti

Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu, Konya'da yaptığı toplantıda TFF'ye 1000. kulübün tescil işlemini onayladı. Buna göre Bursa'da kurulan bayan futbol kulübü Hüseyin Özdilek Tekstil Meslek Lisesi Spor, TFF'ye tescil edilen 1000. kulüp oldu.

TFF'nin UEFA lisansı yenilendi

Türkiye Futbol Federasyonu, UEFA Kulüp Lisans Komitesi'nin 2008 yılı denetiminden başarıyla geçti. TFF Kulüp Lisans Müdürlüğü, geçtiğimiz Eylül ayında UEFA'nın anlaşmalı olduğu Societe Generale de Surveillance adlı bağımsız denetim firması tarafından denetlendi. Kulüp Lisans Müdürlüğü'nün çalışmalarını kusursuz olarak değerlendiren SGS, TFF'nin lisansör sertifikasının geçerliliğini 16 Aralık 2008 tarihinde onayladı. Bu sertifika, 2009 yılında yapılacak bir sonraki denetlemeye kadar geçerliliğini koruyacak.

İkinci transfer dönemi 5 Ocak'ta başlayacak

2008-2009 futbol sezonunda ikinci transfer ve tescil dönemi 5 Ocak 2009 Pazartesi günü başlıyor. 2008-2009 futbol sezonunda ikinci transfer ve tescil dönemi 2 Şubat 2009 günü mesai bitiminde sona erecek.

TFF 2. Lig müsabakaları kaydırıldı

TFF Yönetim Kurulu, 2. Lig Yükselme ile klasman gruplarının başlangıç tarihlerini değiştirdi. Daha önce 10-11 Ocak 2009 tarihinde başlayacağı duyurulan 10 takımlı TFF 2.Lig Yükselme Grubu ve 9 Takımlı Klasman 1, 2, 3 ve 4. gruplarında müsabakalar bir hafta kaydırıldı. Bu müsabakalar 17-18 Ocak 2009 tarihinde başlayacak. Yine daha önce 08 Şubat 2009 tarihinde başlayacağı bildirilen 8 takımlı TFF 2.Lig 5. Klasman Grubu müsabakalarının başlangıç tarihi de 14-15 Şubat 2009 tarihine kaydırıldı. TFF 2. Lig Yükselme ve klasman gruplarında müsabakalar 17 Mayıs 2009'da tamamlanacak.

Futbolun ustaları Antalya'da buluşuyor

TFF tarafından her iki yılda bir organize edilen Uluslararası Çalıştırıcı Gelişim Kongresi 12-13 Ocak 2009 tarihlerinde Antalya WOW Kremlin Otel'de yapılacak. Türkiye'de olduğu kadar çevre ülkelerde de çalıştırıcı olarak görev yapanlara hitap eden kongre, dünyanın en iyi teknik adamlarını aynı çatı altında buluşturacak. Başına geldiği tüm takımları şampiyon yapması ile bilinen ve halen İngiltere Milli Takımı'nın Teknik Direktörlüğünü yürüten Fabio Capello, Euro 2008'de İspanya'yı Avrupa Şampiyonu yapan Fenerbahçe Teknik Direktörü Luis Aragones ve Milli Takımlar Sorumlusu Fatih Terim de kongre için bir araya gelecek. İki gün devam edecek kongre esnasında futbolun üç büyük ismi, Euro 2008'deki taktikleri değerlendirecek. "2008 Avrupa Futbol Şampiyonası'nın analizi", "Performans antrenörlüğü" ve "6-15 yaş futbolcu gelişim programı" başlıklı üç ana konunun tartışılacağı seminere, ayrıca uzun yıllar Manchester United'da görev yapan ve halen dünyanın bir numaralı spor psikoloğu olarak

Sergi Türkiye'yi dolaşıyor

TFF'nin, Spordan Sorumlu Devlet Bakanlığı'nın işbirliği ile gerçekleştirdiği "Milli Gurur Milli Forma" sergisinin 10, 11 ve 12. ayakları, Aralık ayı içinde Gaziantep, Konya ve

Çanakkale'de açıldı. Gaziantep'teki açılışı Vali Süleyman Kamçı ve Gaziantepspor Kulübü Başkanı İbrahim Kızıl yaptı. Konya'daki açılışa ise Vali Osman Aydın, TFF Başkanı Mahmut Özgener, Yönetim Kurulu üyeleri ile merhum TFF Başkanı Hasan Doğan'ın ailesi katıldı. Sergiyi şimdiye kadar 10 ilde 50 bini aşkın kişinin ziyaret ettiğini belirten Başkan Mahmut Özgener, "Bu sergiyi düzenlemekteki en önemli amacımız; toplumumuzun tüm kesimlerinde Milli Takım sevgisini artırmak. Euro 2008'de yarı finale çıkan A Milli Takımımız bu sevgi ve ilgiye yüzde yüz layık. Ülkemizin en önemli turizm örgütünün gösterdiği başarılarından dolayı Milli Takım'a, Türkiye'yi tanıtmaya ödülü vermesi de en güzel kanıt" dedi. Serginin Çanakkale'deki 12. ayağının açılışını ise Vali Orhan Kırılı yaptı.

nitelendirilen Bill Beswick, Milli Takım'a Avrupa Şampiyonası'nda performans desteği sağlayan ABD'li uzmanlar Sam Snow ve Shad Forsythe'in yanı sıra performans antrenörü Roland Koch da katılacak. Türkiye Futbol Federasyonu seminer için Bosna-Hersek, Karadağ, Bulgaristan, İsrail, Slovenya, Gürcistan, Kazakistan, Makedonya, Kıbrıs Rum Kesimi, İzlanda, Arnavutluk, Azerbaycan, Litvanya, Letonya, Malta ve Moldova Milli Takımlarının teknik direktörlerine de özel

davet gönderdi. Bunun yanında 78 ülke federasyonuna davet yazısı gönderilerek kongre hakkında bilgi sahibi olmaları ve temsilci gönderebilmelerine olanak sağlandı. Söz konusu ülkelerin teknik direktörleri kongre esnasında düzenlenecek bir atölye çalışması ile gelişmekte olan ülkelerde futbola ilgili sorun ve çözüm önerilerini masaya yatıracak. Çalışmanın ardından ortaya konacak sonuç ve çözüm önerilerinin ise bir rapor haline getirilerek UEFA'ya sunulması planlanıyor.

Hakemlere güven mesajı

TFF Başkanı Mahmut Özgener, Turkcell Süper Lig ve Bank Asya 1. Lig'in tatile girmesinin ardından hakemlerle bir araya geldi. Radisson SAS Otel'de gerçekleştirilen toplantıya Başkan Özgener, Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Yönetim Kurulu Üyesi Ufuk Özerten, MHK Başkanı Oğuz Sarvan ve kurul yöneticileri ile Turkcell Süper Lig ve Bank Asya 1. Lig'de görev yapan hakemler katıldı. Sezonun ilk bölümünün değerlendirildiği toplantıda, hakemlere moral verildi. Öte yandan Kulüpler Birliği Vakfı, sezonun ilk 16 haftalık periyodunun değerlendirildiği bir gündemle toplanırken, MHK ve hakemlere destek verdi. Sezonun ilk yarısının değerlendirildiği toplantıda bir araya geldiklerini anlatan TFF Başkanvekili Lutfi Arıboğan, özellikle son dönemde hakemler üzerine yoğunlaşan eleştirilere değinerek, "Futbol, hatalar üzerine kurulmuş bir oyun. Süper Lig'de görev yapan 34 hakemimizin hepsine güveniyoruz. İkinci yarıda da maçları bu hakemlerimiz yönetecek. Kulüpler

Birliği'nin, zaman zaman gerçekleşen hakem hatalarında art niyet olmadığı şeklindeki görüş birliği de etkilenecek bir şey" şeklinde konuştu. Arıboğan, artan hakem hatalarına tedbir olarak, hakem eğitimlerinin artacağını ifade etti. Toplantı sonrası basın mensuplarına açıklama yapan Kulüpler Birliği Başkan Yardımcısı Göksele Gümüşdağ, MHK ve hakemlere destek verilmesi kararının çıktığını bildirdi. Toplantıya katılan kulüp temsilcilerinin, sezonun mevcut 34 hakemle tamamlanacağını ve her birine güvenlerinin tam olduğunu ifade ettiklerini söyleyen Gümüşdağ, "TFF ve MHK, hakemlerin, güven ortamı içinde görevlerini gereği gibi yapmalarını sağlayacak, hataları en aza indirecek kısa, orta ve uzun vadeli çözüm önerilerini aktardı. Bu öneriler de karşılıklı görüşüldü. Önümüzdeki günlerde karşılıklı anlayış ortamı ve iş birliği içinde olunacağı, hakemlerin başarılı olmalarını sağlayacak her türlü tedbirin alınacağı ifade edildi" dedi.

Sırbistan-Polonya maçını Dereli yönetti

Her yıl Ocak ayında, Avrupa ve Türkiye'de liglere verilen devre arası nedeniyle yüzlerce takımın kamp yapmak için akın ettiği Antalya, kamp döneminden önce önemli bir karşılaşmaya ev sahipliği yaptı. Sırbistan ile Polonya Milli Takımları yapacakları hazırlık karşılaşması için Antalya'yı tercih etti. 14 Aralık tarihinde oynanan karşılaşmayı FIFA kokartlı hakemimiz Selçuk Dereli yönetirken, mücadele Polonya'nın 1-0 üstünlüğüyle tamamlandı.

Konya'da üç ziyaret

TFF Yönetim Kurulu, olağan toplantısını yapmak üzere gittiği Konya'da, Vali Osman Aydın ve Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akyürek'i makamında ziyaret etti. Vali Osman Aydın'ı ziyaretinde konuşan Başkan Mahmut Özgener, Türkiye'de statlarda iyileştirme çalışması yapılması gerektiğini ifade ederek, "Almanya'da statlarda yapılan iyileştirmenin ardından seyirci sayısında artış yaşandı. Türkiye'de de seyirci sayısının artması bu iyileştirmelere bağlı" dedi. 2016 yılında Avrupa Şampiyonası'nı düzenlemek için gelecek yıl UEFA'ya başvuruda bulunacaklarını belirten Özgener, Konya'nın yeni stadyum projesini hayata geçirerek bu organizasyonu düzenleyen iller arasında yer almasını istediklerini söyledi.

Özgener, ziyarette Vali Aydın'a isminin yazılı olduğu 42 numaralı milli takım forması hediye etti. TFF heyeti Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akyürek'i de makamında ziyaret ederek bir süre sohbet etti. Başkan Özgener, Akyürek'e "Tahir Akyürek" yazılı 42 numaralı milli takım forması hediye etti. TFF heyeti ayrıca, vatani görevini yapmakta olduğu Hakkâri'de şehit düşen Konya İl hakemi Muharrem Samur'un evini ziyaret etti ve Samur'un isminin verildiği futbol sahasının zemininin sentetik çim yapılacağını müjdeledi.

Kulüplere borçsuzluk belgesi şartı getirildi

2008-2009 sezonunun 5 Ocak 2009'da başlayacak "İkinci Transfer ve Tescil" döneminde futbolculara (FIFA nezdinde devam eden ihtilaflı yabancı futbolcuların kesinleşmiş borçları dahil), antrenörlere, masörlere ve futbolcu temsilcilerine borcu olan kulüplere bu borçlarını ödeyinceye kadar lisans verilmeyecek. 13 Mayıs 2008 tarihinde alınan TFF Yönetim Kurulu kararı gereğince lisans için kulüplerin borçsuzluk belgesine sahip olması gerekiyor.

Antalya'da "Çözüm Doğru" semineri

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından düzenlenen ve müsabakalardaki güvenlik organizasyonlarının tartışılacağı "Çözüm Doğru II" semineri 3-4 Ocak 2009, tarihlerinde, Antalya WOW Kremlin Palace Otel'i'nde gerçekleştirilecek. TFF ve Emniyet Genel Müdürlüğü işbirliğiyle oluşturulan "Futbolda Şiddet ve Düzensizliği Önleme Platformu"nun ikincisi olan toplantıya tüm profesyonel lig kulüplerinin temsilcileri ile il emniyet müdürleri katılacak. Seminerle ilgili basın değerlendirme toplantısı 4 Ocak 2009 Pazar günü saat 13.30'da Antalya WOW Kremlin Palace Otel'i'nde yapılacaktır.

UEFA'dan kulüplere Euro 2008 tazminatı

UEFA, 2008 Avrupa Futbol Şampiyonası'na oyuncu gönderen Avrupa kulüplerine ödeyeceği tazminat miktarını internet sitesinden açıkladı. UEFA, Türkiye Futbol Federasyonu eliyle, 2008 Avrupa Futbol Şampiyonası'na oyuncu gönderen Türk kulüplerine, toplam 2 milyon 534 bin 769 euro tazminat ödeyecek. Toplam tazminat miktarı 43 milyon 500 bin euro olarak açıklanırken, Bundesliga'dan Werder Bremen kulübü, 1 milyon 100 bin euro ile en fazla para alacak kulüp oldu. En fazla tazminatı alacak ülke ise 6 milyon 806 bin 65 euro ile Almanya olarak belirlendi. Tazminatlar hesaplanırken, bir futbolcunun günlüğü 4 bin euro olarak tespit edildi. UEFA'nın TFF'ye vereceği toplam 2 milyon 534 bin 769 euro içinden en fazla parayı, 948 bin 88 euro ile Galatasaray alacak. Diğer kulüplerin alacağı para miktarları şöyle: Fenerbahçe 833 bin 253, Beşiktaş 277 bin 284, Trabzonspor 214 bin 265, Ankaraspor 95 bin 229, Ankaragücü 71 bin 422, Sivasspor 47 bin 614, Vestel Manisaspor 47 bin 614 euro.

III. Ulusal Futbol ve Bilim Kongresi Antalya'da düzenlenecek

Türkiye Futbol Federasyonu, Ankara Üniversitesi ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi tarafından ortaklaşa düzenlenen III. Ulusal Futbol ve Bilim Kongresi 9-11 Ocak 2009 tarihleri arasında Antalya'da WOW Topkapı Palace'ta yapılacaktır.15-20 Ocak 2007 tarihlerinde düzenlenen 6. Dünya Futbol ve Bilim Kongresi'nin ardından ilki 1996 ve ikincisi 2000 yılında yapılan Ulusal Kongrelerin sürdürülmesi çerçevesinde düzenlenen III. Ulusal Futbol ve Bilim Kongresi, hâlihazırda futbolumuzun içinde bulunduğu durumun ve başarı beklentilerinin uzun vadeli olarak çözüme ulaştırılmasında evrensel bilgilerin ele alınacağı ve katılımcılarla paylaşılabileceği bir ortam oluşturma amacını taşıyor. Kongre programında, daha önceki deneyim ve beklentilerden yola çıkılarak zengin içerikli konferanslar, paneller, uygulamalar, serbest bildiri oturumları, poster sunumları ve yuvarlak masa oturumları yapılacaktır. Bunun yanı sıra özellikle saha ve alan uygulamaları da branşının en saygın hocalarınca gerçekleştirilecek ve genç araştırmacıların desteklenmesi amacıyla Türkiye Futbol Federasyonu tarafından iyi araştırmalara ödüller verilecek.

Turkcell'den yeni ödül sistemi

TFF'nin ana sponsorlarından Turkcell, sponsor olduğu 14 Süper Lig kulübü için hazırladığı yeni başarı ödüllendime sistemini açıkladı. Conrad Otel'de yapılan basın toplantısında konuşan TFF Başkanı Mahmut Özgener, Turkcell'in çeşitli platformlarda

Türk futboluna hatırı sayılır miktarda kaynak yaratmasının mutluluk verici olduğunu belirterek, "Birçok firmanın sponsorluk ve reklam yatırımlarını askıya aldığı bu ortamda, Turkcell'in mevcut desteğini artırması oldukça hayati" dedi. Türk futbolunun gelirlerinin düşmesine

engel olmaya çalıştıklarını anlatan Özgener, "Futbol ekonomisi konusundaki önemli hedeflerimizden biri de Süper Lig'in ve kupanın marka değerinin artırılması. Bu hedeflere ancak ve ancak güven ortamında ulaşılır. Bizler bu ortamı sağlamak yolunda çalışıyoruz. Ancak bu süreçte, başta kulüpler olmak üzere tüm sosyal paydaşlardan da destek görmeliyiz. Bu sezon havuzdan kulüplere 223 milyon YTL aktaracağız. Sezon başı iyileştirmelerle Anadolu kulüplerine önemli bir gelir yolu açıldı. Ligde her hafta yapılan 9 maçta 3 milyon YTL'lik puan primi dağıtılıyor. Bu rakam, geçen sezon ortalama 1.8 milyon YTL'ydi. Yüzde 60'a ulaşan iyileştirmelerin rekabeti artırdığını görmek, bizler için son derece memnuniyet verici. Lider ile lig sekizincisi arasındaki puan farkı sadece dokuz. Ekonomik belirsizliğin gündeme hakim olduğu bu ortamda, kulüplerimizin gider tablolarını sık sık gözden geçirmeleri gerekir" dedi. Kulüpler Birliği Vakfı adına konuşan Başkan Yardımcısı Göksel Gümüşdağ ise Turkcell'e, Türk futboluna verdiği destekten dolayı teşekkür etti. Turkcell, sponsor olduğu 14 Anadolu kulübünden birinin Turkcell Süper Lig'de şampiyon olması halinde 500

bin, ikinci olana 250 bin, üçüncü olana veya UEFA Kupası'na katılan kulübe ise 150 bin dolar ek destek verecek. UEFA Kupası'nda grup maçlarından sonra son 32'ye kalan takıma ve Şampiyonlar Ligi gruplarına kalan takıma da 100 bin dolar prim verilecek. Turkcell, sponsor olduğu kulüpler içinde en çok gol atan ve Milli Takım'a en çok oyuncu gönderen takımlara da 100'er bin dolar ek destek sağlayacak. Ayrıca Turkcell, Türk futbolunun gelişimine yaptığı katkıları desteklemek için Kulüpler Birliği Vakfı'na da 150 bin dolar kaynak aktaracak.

PFDK üyesi Kaşıkçı'nın acı kaybı

Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu Üyesi Doç. Dr. Bekir Mahmut Kaşıkçı'nın annesi Bilge Kaşıkçı vefat etti. Merhume Bilge Kaşıkçı'nın cenazesi, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Camii'nde ikindi namazını müteakip kılınan cenaze namazının ardından toprağa verildi. Bilge Kaşıkçı'ya Allah'tan rahmet, kederli ailesine başsağlığı dileriz.

Akademi Ligi yöneticileri bir araya geldi

Coca-Cola Akademi Ligi'nde mücadele eden takımların Gençlik Geliştirme Merkezi yöneticileri, TFF Başkanvekili Servet Yardımcı ile TFF Futbol Geliştirme Merkezi yetkilileri, futbolun ve Akademi Ligi'nin geleceği için The Marmara Otel'de düzenlenen iletişim toplantısında ilk kez bir araya geldi. Ulusal Futbol Gelişim Akademisi Teknik Direktörü Cezmi Turhan, çocukların gelişim periyotlarının doğru gerçekleştirilmesi adına yapılması gerekenler hakkında bilgi verdi ve Gençlik Geliştirme Yöneticileri ile görüş alışverişinde bulundu. Akademi Ligi'nin Türkiye'de futbolun vizyon ve sistem kazanması ile ilgili önemli bir adım olduğunu belirten FGM Direktörü Ahmet Güvener ise "Akademi Ligi ile futbolun gelişimi için önemli bir döneme giriyoruz. Bu dönemde hem gençler hem de Türk futbolu için yeni adımlar atmak üzere birlikte hareket etmeliyiz. Tek yürek olmak, Türk futboluna istediğimiz ivmeyi kazandırma konusunda bize büyük fayda sağlayacaktır" diye konuştu.

Özel Olimpiyatlar Karma Turnuvası düzenlendi

E Lisans Kursu başladı

Futbol Geliştirme Merkezi, 12 yaş altı çocukların futbol eğitimini kapsayan ve antrenörlük sisteminin temellerini oluşturan E Lisans Kursu vermeye başladı. Açılan ilk E Lisans Kursu'nun öğrencileri ise Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı üyeleri oldu. Beylerbeyi Tesisleri'nde 29 kursiyerin katılımı ile gerçekleştirilen ilk eğitim programında kursiyerlere HerkesiçinFutbol'un Önemi, Gençlik Geliştirme Programının Temel İlkeleri, Çocuklar Ne Öğrenir? Nasıl Öğrenir? Sağlık, Güvenlik, İlk Yardım, Beslenme ve Futbol Öğreniyorum konularında teorik bilgi verildi. Kursiyerler pratik olarak ise 12 Yaş Altı Çocuklar için Eğitsel Oyunlar, Teknik Çalışmalar, Futbolda Dar Alan Oyunları, Saha İçi Uygulama Örnekleri başlıklarında eğitimden geçirildi. Herkese açık olarak düzenlenen E kursları, 40 saatlik bir eğitimi kapsıyor. TFF'de görevli antrenör eğitimcileri tarafından verilecek E kurslarında başarılı olan antrenörler, amatör 12 yaşaltı ve HerkesiçinFutbol merkezlerinde görev alabilecek.

TFF'nin desteğiyle düzenlenen Özel Olimpiyatlar Türkiye Ulusal Futbol Karma Turnuvası, TFF'nin Beylerbeyi'ndeki tesislerinde düzenlendi. Açılış törenine, Türkiye Özel Olimpiyatlar Onursal Başkanı Dilek Sabancı, TFF Başkanı Mahmut Özgener, Milli Takımlar Sorumlusu Fatih Terim, ABD İstanbul Başkonsolosu Sharon Wiener ile Türkiye Özel Sporcular Derneği Başkanı Necmettin Aydın katıldı. Törende konuşan Başkan Mahmut Özgener, "Futbolun her türüsünü ülke çapında yaygınlaştırmayı amaç edindik. Engelli vatandaşımızın sadece 5 bini futbol oynuyor. Herkes için Futbol başlığı altındaki tüm etkinliklerimizle bu rakamı daha da yukarılara taşıyacağız" dedi. Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim ise hırs ve isteğin engel tanımadığını belirterek, "Onların desteğe ihtiyacı var. O desteği de hep beraber vermeye çalışıyoruz" dedi. Türkiye Özel Olimpiyatlar Onursal Başkanı Dilek Sabancı da turnuvanın amacının engelli çocukların, sorunu olmayan çocuklarla bir arada futbol oynayarak sosyalleşmelerini sağlamak olduğunu söyledi. Özel Olimpiyatlar Türkiye Ulusal Karma Futbol Turnuvası'nda Edirne, Keşan, İstanbul ve Zonguldak'tan toplam 9 takım mücadele etti. Özel okullar tarafından kurulan takımlara, kulüpler de destek verdi. Yedışer kişiden oluşan karma takımlar dört zihinsel engelli ile üç kulüp oyuncusundan oluştu.

"Engel Tanımayanlar" Türkiye'ye mesaj verdi

TFF Futbol Geliştirme Merkezi ve HERKESİÇİN FUTBOL ana sponsoru Ülker tarafından 8 hafta boyunca 14 ilde 7 binin üzerinde katılımcıya ulaşan "Engel Tanımayanlar Şenliği" Adana'da yapılan etkinliklerle sona erdi. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı şenliklerde engel tanımayanlar yeşil sahalardaki marifetlerini gösterdi. 11 Ekim tarihinde başlayan ve 8 hafta boyunca 14 ilde düzenlenen şenliklerin kapanışı 3 Aralık Dünya Engelliler Günü'nde Adana'da yapıldı. Şenliklere hayatta engel olmayacağını gösteren 500'e yakın kişi katıldı. Kapanış törenine FGM Direktörü Ahmet Güvener, HERKESİÇİN FUTBOL Müdürü Zeynepgül Ene, Adana Valisi İlhan Atış ve Büyükşehir Belediye Başkanı Aytaç Durak katıldı. FGM Direktörü Ahmet Güvener "Bu ülkede 8.5 milyon engelli vatandaşımız yaşıyor. Bu sayı toplam nüfusumuzun yüzde 12'sini oluşturuyor. Bu vatandaşlarımızın pek çoğu bırakın spor yapmayı, evlerinden dışarı bile çıkmıyor ya da çıkamıyor. Düzenlediğimiz etkinliklerle futbolun eğlendiren, geliştiren bir oyun olduğunu göstermenin yanı sıra onların güneşle buluşmasına, insanlarla kaynaşmasına vesile olmaya çalışıyoruz" dedi ve önümüzdeki yıllarda bu şenliği daha çok bölgede daha fazla insana ulaşacak şekilde düzenlemeyi planladıklarını söyledi. HERKESİÇİN FUTBOL ana sponsoru Ülker'in Kurumsal İletişim Genel Müdürü Zuhal Şeker ise, "Türkiye Futbol Federasyonu ile engelli sporu konusunda güzel projelere imza atıyoruz. Geçen yıl bedensel engelli vatandaşlarımıza yönelik Engelliler Futbol Festivali düzenlemiştik. Dünya Ampute Futbol Turnuvası'na da katkıda bulunduk. Bu yılki Engel Tanımayanlar Şenliği'nde başta çocuklar için yola çıktık. Diğer engelli vatandaşlarımızdan da gelen talepler üzerine kapsamlı genişletmeye karar verdik. Turnuvaya 7 ile 56 yaş arasında tüm vatandaşlarımızdan katılım oldu. En büyük ilgi 15-16 yaş arası çocuklarımızdan geldi. En fazla katılımı ise 1031 kişi ile İzmir'den aldık" diye konuştu. Öte yandan TFF Başkanı Mahmut Özgener, 3 Aralık Dünya Engelliler Günü'nün ülkemizde her geçen yıl artan bir ilgiyle kutlandığını belirtti ve tüm engellilerin bu özel gününü tebrik etti.

Yılın takımına üç Türk aday

UEFA'nın her yıl futbolseverler arasında düzenlediği geleneksel “Yılın Takımı” anketi adayları açıklandı. “2008 Yılın Takımı” adayları arasında Milli Takımımızdan Hamit Altıntop, Mehmet Aurelio ve Teknik Direktör Fatih Terim'in bulunması, Türk futbolunun son dönemde yaptığı çıkışı da belgeliyor. Bayern Münihli Hamit Altıntop “Yılın Takımı” için orta alanın sağında aday gösterilirken, geçen yıl Fenerbahçe'nin Şampiyonlar Ligi'nde çeyrek final oynamasında büyük emeği olan ve şimdi kariyerini İspanya'da Real Betis takımında sürdüren Mehmet Aurelio orta alanın ortasında görev yapan en iyi beş isim arasında sayıldı. Teknik Direktör Fatih Terim'in rakipleri ise Sir Alex Ferguson, Dick Advocaat, Luis Aragones ve Timur Ketsbaia. Oy verme işleminin 12 Ocak'a kadar süreceği ankette futbolseverler <http://www1.uefa.com/fanzone/TeamOfTheYear/index.html> adresinden oy kullanabiliyor.

U17 Takımımız Kış Turnuvası'nın şampiyonu

Teknik Direktör Abdullah Ercan yönetimindeki U17 Milli Takımımız, İsrail'de düzenlenen Kış Turnuvası'nda şampiyonluğu elde etti. Turnuvadaki ilk maçında Sırbistan ile 2-2 berabere kalan tamımımızın gollerini 24. dakikada Gökay Işıtan ve 76. dakikada Hasan Ahmet Sarı kaydederken, Sırbistan'ın golleri 8. dakikada Rogac ve 35. dakikada Duricic'den geldi. Takımımızın ikinci rakibi ev sahibi İsrail'di. Telaviv'daki Ramat Hasharon Stadi'nda oynanan karşılaşmada Milli Takımımızın gollerini 4. dakikada Hasan Ahmet Sarı, 39 ve 80. dakikalarda Recep Berk Elitez kaydederken, İsrail'in golünü 20. dakikada İdan attı.Son maçında Belarus ile karşılaşan gençlerimiz, 2-2'lik beraberlikle şampiyonluğa ulaştı. Telaviv'deki Rizhon Lezion Stadi'nda oynanan karşılaşmada Milli Takımımızın gollerini 45. dakikada Okan Salmaz ve 80. dakikada Engin Bekdemir kaydederken, Belerus'un golleri ise 46. dakikada İlia ve 50. dakikada Favel'den geldi.

Bayanlarımız UEFA Turnuvası'nda birinci oldu

Bayan Milli Takımlar Sorumlusu Hamdi Aslan yönetimindeki A Bayan Milli Takımımız, Sakarya ve Kocaeli'nde düzenlenen UEFA A Bayanlar Mini Turnuvası'nda birinci oldu. İlk maçında Sakarya Atatürk Stadi'nda Hırvatistan'la karşılaşan bayanlarımız sahadan 2-2'lik beraberlikle ayrıldı. Takımımızın gollerini 28. dakikada Reyhan Şeker ve 90+1. dakikada Seval Kıraç kaydederken, Hırvatistan'ın gollerini 48. dakikada Sandra Rigiç ve 75. dakikada Katarina Kolar attı. Turnuvanın ikinci gününde, Hırvatistan, Letonya'yı 3-0 yendi. Turnuvanın son gününde Kocaeli İsmetpaşa Stadi'nda Letonya karşısına çıkan bayanlarımıza şampiyonluk

için 3-0'ın üzerinde bir skor gerekiyordu. Müsabakayı 4. dakikada Seval Kıraç, 8 ve 19. dakikada Reyhan Şeker, 48. dakikada Bilgin Defterli ve 88. dakikada Ebru Gelirli'nin golleriyle 5-0 kazanan bayanlarımız, Horvatistan'ın önünde averajla birinciliği elde etti.

U19 ve U17 Takımlarımızın rakipleri belli oldu

2008-2009 U19 Avrupa Şampiyonası Elit Tur kuraları İsviçre'nin Nyon kentindeki UEFA Merkezi'nde çekildi. U19 Avrupa Şampiyonası Elit Tur müsabakalarında 28 takım 7 grupta mücadele edecek. Portekiz'in ev sahipliğini yapacağı 3. Grup'ta yer alan U19 Milli Takımımız, Portekiz, Yunanistan ve Danimarka ile eşleşti. 23, 25 ve 28 Mayıs 2009 tarihlerinde oynanacak karşılaşmalar sonunda grubu ilk sırada tamamlayan takım finallere katılmaya hak kazanacak. Ukrayna, şampiyonaya ev sahipliği yapacağı için finallere direkt katılacak. Öte yandan 2009-2010 U19 ve U17 Avrupa Şampiyonası I. Tur Grup Eleme kuraları da çekildi. U19 Avrupa Şampiyonası 1. Tur elemelerinde 52 takım 13 grupta mücadele edecek.

U19 Takımımız, Lüksemburg'un ev sahipliğini yapacağı 3. Grup'ta Almanya, Moldova ve Lüksemburg'la eşleşti. 7, 9 ve 12 Ekim 2009 tarihlerinde oynanacak karşılaşmalarda gruplarını ilk iki sırada tamamlayacak takımların yanı sıra en iyi iki üçüncü de 2. Tura yükselecek. Finallere ev sahipliği yapacak Fransa, 1. Tur maçlarını bay geçecek. U17 Avrupa Şampiyonası 1. Tur elemeleri de 52 takımın katılımıyla 13 grupta gerçekleşecek. U17 Takımımız, Makedonya'nın ev sahipliğini yapacağı 5. Grup'ta Almanya, Finlandiya ve Makedonya ile eşleşti. 23, 25 ve 28 Ekim 2009 tarihinde oynanacak karşılaşmalarda gruplarını ilk iki sırada tamamlayacak takımların yanı sıra en iyi iki üçüncü de 2. Tura yükselecek. Finallere ev sahipliği yapacak Liechtenstein, 1. Tur maçlarını bay geçecek.

Ümitlerin rakipleri 4 Şubat'ta belli olacak

2009-2011'de oynanacak 18. UEFA Avrupa U21 Şampiyonası eleme gruplarının kuraları, 52 UEFA üyesi federasyonunun katılımı ile 4 Şubat 2009 Çarşamba günü, finallere ev sahipliği yapacak Danimarka'nın Aarhus kentinde çekilecek. 2'si 6'lı, 8'i 5 takımdan oluşan toplam 10 grupta oynanacak eleme grupları kura çekimine katılacak seri başları UEFA tarafından belirlenecek. Türkiye'nin 8. sırada bulunduğu sıralama, ülkelerin 2006-2007 ve 2007-2009 Ümitler Şampiyonası elemelerinde aldıkları puanlara göre

sıralanacak. 52 ülkenin 10 grupta mücadele edeceği grup maçları sonunda, gruplarını ilk sırada bitiren 10 takım ve tüm grupların en iyi 4 ikincisi play off'a yükselmeye hak kazanacak. Finallerde ev sahibi Danimarka ile play-off'lardan yükselen 8 takım mücadele edecek. Diğer yandan Çek Cumhuriyeti, İngiltere, Almanya, Macaristan, İtalya ve İspanya, FIFA 20 yaş altı Final Turnuvası'na Avrupa adına katılmaya hak kazandı. Bu takımlar 5 takımlı gruplarda yer alıp, Ekim 2009'daki maç günlerinde müsabaka yapmayacak.

